



ISSN: 2822-0307 (Print)
ISSN: 2822-0331 (Online)

วารสารสหวิทยาการ และการจัดการร่วมสมัย

Journal of Contemporary and Interdisciplinary Management

ปีที่ 2 ฉบับที่ 1 มกราคม - เมษายน 2566 Vol.2 No.1 January - April 2023



ชมรมนวัตกรรมการบริหารการศึกษา
(Educational Management Innovation Club)



นโยบายข้อมูลส่วนบุคคลชื่อและที่อยู่อีเมล หรือข้อมูลส่วนบุคคลที่กรอกในเว็บไซต์วารสารนี้จะใช้
สำหรับวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้ในงานวารสารเท่านั้นและจะไม่เปิดเผยเพื่อวัตถุประสงค์ในกิจกรรมอื่น ๆ
หรือให้กับบุคคลหรือหน่วยงานอื่นใดทราบ

วารสารสหวิทยาการและการจัดการร่วมสมัย

Journal of Contemporary and Interdisciplinary Management

วัตถุประสงค์

วารสารสหวิทยาการและการจัดการร่วมสมัย จัดทำขึ้นเพื่อส่งเสริม เผยแพร่ผลงานวิชาการ ผลงานวิจัย และบทความวิจัยด้านสังคมศาสตร์

ชื่อวารสาร

ภาษาไทย : วารสารสหวิทยาการและการจัดการร่วมสมัย

ภาษาอังกฤษ : Journal of Contemporary and Interdisciplinary Management

Website: <https://so09.tci-thaijo.org/index.php/JCIM>

ขอบเขต

วารสารสหวิทยาการและการจัดการร่วมสมัย จะตีพิมพ์บทความในสาขาสหวิทยาการ ด้านการบริหาร การศึกษา การจัดการ การบริหารธุรกิจ สหวิทยาการร่วมสมัย รัฐประศาสนศาสตร์ สังคมศาสตร์ การเมืองการปกครอง และอื่นๆ อีกหลากหลายสาขาวิชา

กำหนด

ตีพิมพ์ปีละ 3 ฉบับ ประกอบด้วย ฉบับที่ 1 ประจำเดือน มกราคม – เมษายน ฉบับที่ 2 ประจำเดือน พฤษภาคม – สิงหาคม ฉบับที่ 3 ประจำเดือน กันยายน – ธันวาคม

เจ้าของ : ชมรมนวัตกรรมการบริหารการศึกษา

หมายเหตุ

บทความวิจัย บทความวิชาการ และบทความวิจัยในวารสารสหวิทยาการและการจัดการร่วมสมัย เป็นความคิดเห็นของผู้เขียน มีใช้ของกองบรรณาธิการ และมีใช้ความรับผิดชอบของชมรมนวัตกรรมการบริหารการศึกษา ในกรณีการทำวิจัยในมนุษย์ ผู้วิจัยต้องผ่านการอบรมจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ และนำหลักฐานมาแสดง และการนำบทความในวารสารนี้ไปเผยแพร่สามารถทำได้ โดยระบุแหล่งอ้างอิงจากวารสารสหวิทยาการและการจัดการร่วมสมัย

บทความที่ตีพิมพ์ในวารสารสหวิทยาการและการจัดการร่วมสมัย ได้รับการตรวจสอบทางด้านวิชาการ โดยผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกตรงตามสาขา จำนวน 3 ท่าน แบบปกปิดสองทาง (double-blind)

ที่ปรึกษาวารสาร

ศ.ดร.วรเดช จันทรเดช	วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
อาจารย์พี ม่วงนนท์	ผู้อำนวยการวิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

บรรณาธิการบริหาร

ผศ.ดร.ชัยฤทธิ์ ทองรอด	วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
-----------------------	---

บรรณาธิการ

ผศ.ดร.ภูมิภควัธจ์ ภูมิพงศ์คชสร	วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
--------------------------------	--

กองบรรณาธิการ

ผศ.ดร.ฐิติมา ให้อยอง	วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
ดร.สุพัตรา ยอดสุรางค์	วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
ผศ.ดร.รัชยา รักดีจิตต์	วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
ผศ.ดร.สมคิด ดวงจักร์	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง
ดร.วัฒนา นนทชิต	คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
รศ.ดร.ลักขมี งามมีศรี	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
รศ.พรชัย ลิขิตธรรมโรจน์	มหาวิทยาลัยทักษิณ

ผู้ประสานงาน

อาทิตยา พัฒนาพงศ์อำไพ	วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
แพรวพรรณ พระพานะ	วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
จิราภรณ์ ชนัญชนะ	วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

สถานที่พิมพ์

สำนักพิมพ์ บัดดี้ ครีเอชั่น 40/315 หมู่ 11 ต.บางแม่นาง อ.บางใหญ่ จ.นนทบุรี 11140

สารจากบรรณาธิการ

วารสารสหวิทยาการและการจัดการร่วมสมัย เป็นวารสารเล่มใหม่ที่ผู้บริหารของ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เพื่อต้องการให้เป็นช่องทางเลือกของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา นักวิจัย และผู้สนใจในงานวิจัย ในการเผยแพร่บทความดังกล่าว เพื่อที่จะได้แบ่งเบาภาระจากวารสารเล่มอื่นๆ ที่มีระยะเวลาในการตีพิมพ์นานเกินสมควร เป็นอุปสรรคของการจบการศึกษา และขอผลงานทางวิชาการ

กองบรรณาธิการวารสารสหวิทยาการและการจัดการร่วมสมัย ยินดีรับบทความทางด้านการศึกษาด้านบริหารธุรกิจ และด้านสังคมศาสตร์อื่นๆ โดยกองบรรณาธิการมีผู้ทรงคุณวุฒิที่พิจารณาตรวจสอบทางด้านวิชาการ โดยผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกตรงตามสาขา จำนวน 3 ท่าน แบบปกปิดสองทาง (double-blind) เพื่อให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานของวารสาร และเพื่อประโยชน์ของเจ้าของบทความ การส่งบทความเข้ามายังวารสารฯ กรุณาตรวจสอบรูปแบบการเขียนบทความให้ถูกต้องตามข้อกำหนด เพื่อการพิจารณาบทความจะได้รวดเร็วขึ้น และเพื่อประโยชน์กับเจ้าของบทความเอง



ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชัยฤทธิ์ ทองรอด

บรรณาธิการวารสารสหวิทยาการและการจัดการร่วมสมัย

สารบัญ

ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนในกลุ่มกรุงเทพตะวันออก สังกัดกรุงเทพมหานคร.....1	
วราภรณ์ พวงสำเภา และชนมณี ศิลาณากิจ	
สมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนในกลุ่มกรุงเทพตะวันออก สังกัดกรุงเทพมหานคร.....15	
สิริกัญญา ลีแสน และชนมณี ศิลาณากิจ	
ความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามการลักลอบนำสุราต่างประเทศมาในเขต	
สรรพสามิตแม่สอดไปปฏิบัติ.....27	
กฤษฎิ์ดี วงลี	
ความสำเร็จในการพัฒนาองค์กรตามเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ ของเทศบาลตำบลในอำเภอ	
บางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์.....39	
เอกนิรันดร์ จันทรงาม	
ประสิทธิภาพการประยุกต์ใช้นวัตกรรมการจัดเก็บภาษีสรรพสามิตผ่านสื่อออนไลน์.....49	
ธัญชนก ศรีถิ์	

ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในกลุ่มกรุงเทพตะวันออก สังกัดกรุงเทพมหานคร

วราภรณ์ พวงสำเภา¹ และชนมณี ศิลาณกิจ²

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในกลุ่มกรุงเทพตะวันออก สังกัดกรุงเทพมหานคร และ 2) เพื่อเปรียบเทียบภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในกลุ่มกรุงเทพตะวันออก สังกัดกรุงเทพมหานคร จำแนกตามวุฒิการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน และขนาดสถานศึกษา รูปแบบการวิจัยเป็นการวิจัยเชิงสำรวจ ใช้แนวคิดเกี่ยวกับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา เป็นกรอบการวิจัย พื้นที่วิจัย คือ โรงเรียนในกลุ่มกรุงเทพตะวันออก สังกัดกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างคือ ครูโรงเรียนในกลุ่มกรุงเทพตะวันออก สังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 357 คน ใช้วิธีคัดเลือกแบบวิธีสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ การแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว และการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ ผลการวิจัยพบว่า

1. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในกลุ่มกรุงเทพตะวันออก สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก
2. ครูที่มีวุฒิการศึกษาและประสบการณ์การทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในกลุ่มกรุงเทพตะวันออก สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน
3. ครูที่อยู่ในขนาดสถานศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในกลุ่มกรุงเทพตะวันออก สังกัดกรุงเทพมหานครโดยภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: ภาวะผู้นำดิจิทัล, ผู้บริหารสถานศึกษา, โรงเรียนในกลุ่มกรุงเทพตะวันออก สังกัดกรุงเทพมหานคร

ประเภทบทความ: บทความวิจัย

¹นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยรามคำแหง
ถนนรามคำแหง แขวงหัวหมาก เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร 10240, ประเทศไทย
อีเมล: 6414470037@rumail.ru.ac.th

²รองศาสตราจารย์ ดร., ประจำหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยรามคำแหง
อีเมล: silanookit.oud@gmail.com

DIGITAL LEADERSHIP OF SCHOOL ADMINISTRATORS IN THE EASTERN BANGKOK SCHOOLS GROUP UNDER BANGKOK METROPOLITAN

Waraphorn Pongsumpao¹ and Chonmanee Silanookit²

Abstract

This Article aimed to study (1) study of digital leadership of school administrators in the Eastern Bangkok Schools Group under Bangkok Metropolitan. (2) compare the digital leadership of school administrators in the Eastern Bangkok Schools Group under Bangkok Metropolitan. Classified by education level, work experience and size of school. the sample was teachers from in the Eastern Bangkok schools Group under Bangkok Metropolitan, 357 people. They was selected by Multi-stage Random Sampling. the instrument for collecting data was frequency distribution, percentage, mean, standard deviation, t-test, One-way analysis of variance and Scheffe's comparison test. The research results were found as follows;

1. The level of digital leadership of school administrators in the Eastern Bangkok Schools Group under Bangkok Metropolitan as a whole and each aspect was at a high level.
2. Teachers with different level of education and work experience. There were opinions on the digital leadership of school administrators in the Eastern Bangkok Schools Group under Bangkok Metropolitan. Overall and by side not different.
3. Teachers with different size of school. There were opinions on the digital leadership of school administrators in the Eastern Bangkok Schools Group under Bangkok Metropolitan. Overall were significant difference at the .05 level.

Keywords: Digital leadership; School administrators; in the Eastern Bangkok Schools Group under Bangkok Metropolitan

Type of Article: Research Article

¹ Student of Master of Education Program, Educational Administration Program, Faculty of Education, Ramkhamhaeng University
Ramkhamhaeng Road, Huamark, Bangkok 10240, Thailand
E-mail: 6414470037@ru.ac.th

²Assoc. Prof. Dr., Master of Education Program, Educational Administration Program, Faculty of Education, Ramkhamhaeng University
E-mail: silanookit.oud@gmail.com

บทนำ

ปัจจุบันเทคโนโลยีมีบทบาทสำคัญเป็นอย่างมากในระบบการศึกษา เรียกได้ว่าเป็นส่วนหนึ่งที่ขาดไม่ได้ที่จะช่วยให้การศึกษามีการพัฒนาและเติบโตไปในวงกว้าง ซึ่งเป็นการลดความเหลื่อมล้ำโอกาสทางการศึกษาได้เป็นอย่างมาก โดยสร้างความเท่าเทียมในการเข้าถึงข้อมูลความรู้ เทคโนโลยีถูกนำมาเป็นเครื่องมือสำคัญในการวางรากฐานในด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ ตั้งแต่เริ่มมีการนำเทคโนโลยีแบบต่าง ๆ มาประยุกต์ใช้ในการศึกษา การเปลี่ยนแปลงระบบการศึกษาของประเทศจากเดิมไปสู่การศึกษาแบบดิจิทัล เพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาผ่านการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เข้าถึงแหล่งทรัพยากรความรู้และสื่อการเรียนการสอนที่มีคุณภาพได้อย่างเท่าเทียมกัน ระบบการศึกษาที่มีคุณภาพสามารถพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุขีดความสามารถเต็มตามศักยภาพ การบริหารจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ เพื่อการลงทุนทางการศึกษาที่คุ้มค่าและบรรลุเป้าหมาย ระบบการศึกษาต้องสนองตอบและก้าวทันการเปลี่ยนแปลงของโลก ที่เป็นพลวัตและบริบทที่เปลี่ยนแปลง ภายใต้การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและดิจิทัลเพื่อการศึกษา

ระบบการศึกษาของกรุงเทพมหานครในปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องมีทิศทางที่เชื่อมโยงไปสู่การผลิตบุคลากรที่เป็นกำลังสำคัญของประเทศในระดับต่าง ๆ อย่างสอดคล้องกับเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ของชาติ และทิศทางการพัฒนาประเทศที่กำหนดขึ้น รวมทั้งการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ที่เป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาประเทศสู่สังคมดิจิทัล และการพัฒนาระบบการศึกษาเพื่อรองรับความเปลี่ยนแปลงในสังคมที่เน้นการแข่งขันด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยี รวมทั้งการพัฒนาที่สอดคล้องและรองรับกับสถานการณ์ความเปลี่ยนแปลง (สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร, 2564, หน้า 6) ผู้บริหารสถานศึกษาในฐานะผู้นำ ถือได้ว่าเป็นตัวแปรที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ทางการศึกษาให้ตอบสนองต่อการศึกษาในยุคไทยแลนด์ 4.0 ผู้บริหารสถานศึกษามีความจำเป็นที่จะต้องเข้าใจบริบทของสถานศึกษาในยุคที่ความเจริญก้าวหน้าของเทคโนโลยีดิจิทัลที่มีวิวัฒนาการอย่างรวดเร็วและได้เข้ามามีผลกระทบต่อการบริหารสถานศึกษาทั้งที่เป็นปัจจัยเอื้อและปัจจัยที่เป็นอุปสรรค เพื่อให้เกิดการขับเคลื่อนการพัฒนาระบบการศึกษาเป็นไปทั้งระบบอย่างต่อเนื่องมีสอดคล้องและรองรับกับสถานการณ์ความเปลี่ยนแปลงเพื่อพัฒนาประเทศสู่สังคมดิจิทัล ผู้บริหารสถานศึกษาถือว่าเป็นบุคลากรทางการศึกษาที่สำคัญในสถานศึกษาและมีบทบาทในการบริหารจัดการสถานศึกษาให้สำเร็จอย่างสมบูรณ์ครบถ้วน ในกระบวนการผู้บริหารสถานศึกษาในยุคปัจจุบันจึงต้องมียุทธศาสตร์ประกอบที่สำคัญของการเป็นผู้นำองค์กรที่เรียกว่าภาวะผู้นำดิจิทัล ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญสำหรับการบริหารสถานศึกษาในยุคปัจจุบัน ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีความทันสมัย เข้าใจเทคโนโลยีดิจิทัล สามารถนำองค์กรโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลมาเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนผลลัพธ์ของสถานศึกษา ทำให้การบริหารงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ (สุกัญญา แซ่ม้อย, 2561)

ดังนั้นผู้วิจัยในฐานะเป็นครูอยู่ในสังกัดกรุงเทพมหานครจึงมีความสนใจที่จะศึกษา ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในกลุ่มกรุงเทพตะวันออก สังกัดกรุงเทพมหานคร เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในกลุ่มกรุงเทพตะวันออก สังกัดกรุงเทพมหานคร ให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลสูงสุดต่อการบริหารสถานศึกษา และเป็นข้อมูลการวางแผนปรับปรุง พัฒนา และส่งเสริมภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในกลุ่มกรุงเทพตะวันออก สังกัดกรุงเทพมหานคร และสถานศึกษาในสังกัดอื่น ๆ เพื่อพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษาให้เป็นผู้บริหารมืออาชีพ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในกลุ่มกรุงเทพตะวันออก สังกัดกรุงเทพมหานครเพื่อศึกษา
2. เพื่อเปรียบเทียบภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในกลุ่มกรุงเทพตะวันออก สังกัดกรุงเทพมหานคร จำแนกตามวุฒิการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน และขนาดสถานศึกษา

สมมติฐานการวิจัย

1. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในกลุ่มกรุงเทพตะวันออก สังกัดกรุงเทพมหานคร อยู่ในระดับมาก
2. ครูที่มีวุฒิการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน และขนาดสถานศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในกลุ่มกรุงเทพตะวันออก สังกัดกรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน

การทบทวนวรรณกรรม

ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในกลุ่มกรุงเทพตะวันออก สังกัดกรุงเทพมหานคร มีขอบเขตการศึกษา แนวคิด เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นพื้นฐานและแนวทางการศึกษาตามลำดับ ดังนี้ (1) หลักการและแนวคิดเกี่ยวกับผู้บริหารสถานศึกษา (2) หลักการและแนวคิดเกี่ยวกับภาวะผู้นำ (3) หลักการและแนวคิดเกี่ยวกับภาวะผู้นำดิจิทัล (4) ข้อมูลพื้นฐานของโรงเรียนกลุ่มกรุงเทพตะวันออก สังกัดกรุงเทพมหานคร (5) งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (6) กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง พฤติกรรม ความสามารถ และทักษะด้านเทคโนโลยีดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา

1. การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาที่แสดงออกถึงการมีวิสัยทัศน์ที่ชัดเจน มุ่งเน้นนโยบายที่นำเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาใช้ในการดำเนินงาน

2. การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ในโลกดิจิทัล หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมสนับสนุนให้ครูใช้เทคโนโลยีนวัตกรรมดิจิทัลอย่างสม่ำเสมอเป็นปกติทั่วถึงทั้งองค์กร

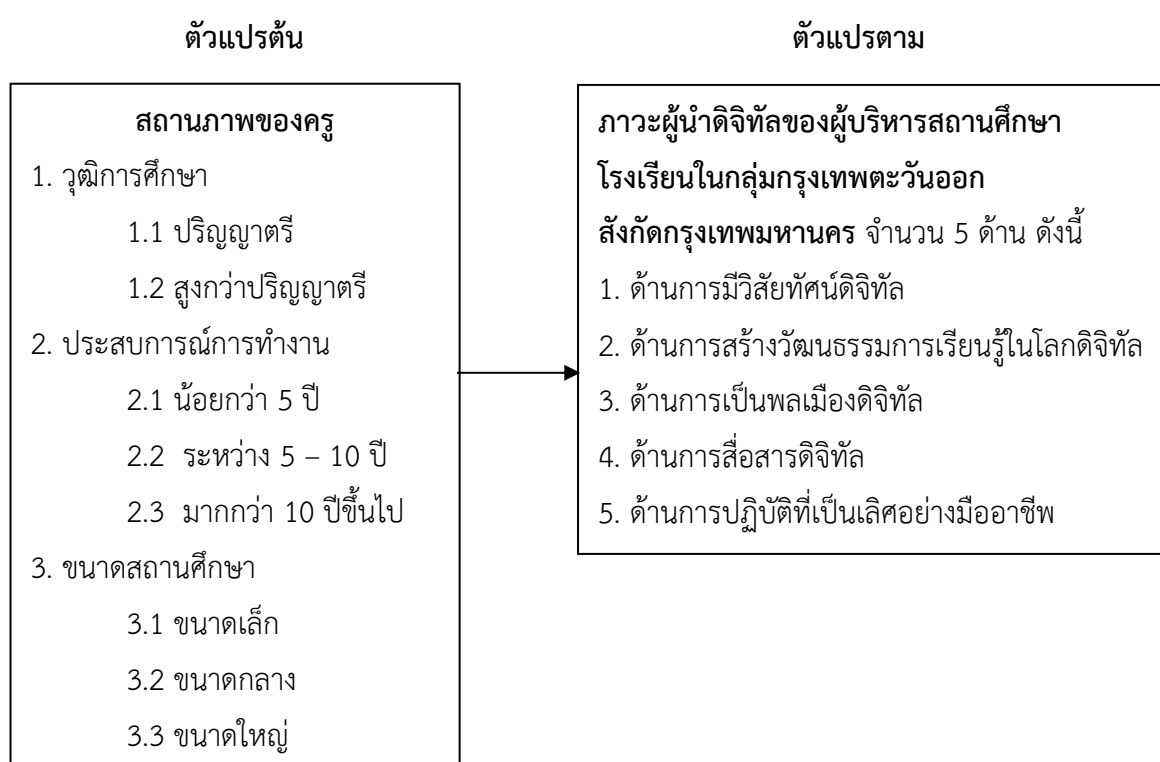
3. การเป็นพลเมืองดิจิทัล หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาที่แสดงออกถึงการประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีสนับสนุนและส่งเสริมให้ครูเห็นอกเห็นใจและเคารพผู้อื่น มีส่วนร่วมมุ่งเน้นความเป็นธรรมในองค์กร

4. การสื่อสารดิจิทัล หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาที่แสดงออกถึงการส่งเสริมสนับสนุนการสื่อสารดิจิทัลในสถานศึกษาในการสื่อสาร การเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ข้อมูล และการสร้างเครือข่ายทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา

5. การปฏิบัติที่เป็นเลิศอย่างมืออาชีพ หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาที่แสดงออกถึงการมีความรู้ ความสามารถ มีทักษะในการใช้งานเทคโนโลยีดิจิทัลอย่างคล่องแคล่ว มีการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ และนวัตกรรมอย่างมืออาชีพ

กรอบแนวคิดการวิจัย

งานวิจัยนี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ ผู้วิจัยได้ศึกษาและสังเคราะห์เอกสารงานวิจัยของ สุกัญญา แซ่ม้อย (2561), ทินกร บัวชู และทิพภาพร บัวชู (2562), สุขญา โกมลวานิช (2563), สุภาวิช เขาว์เกษม, วิสุทธิ์ วิจิตรพัชราภรณ์ และสุดาร์ตน์ สารสว่าง (2563), เจษฎา ขวณะไพศาล (2563), เลอศักดิ์ ตามา และ สุมาลี ศรีพุทธรินทร์ (2564), เอกรัตน์ เชื้อวังคำ และ วัลลภา อาริรัตน์ (2564), มุฮัมมัดรุซลัน ลีอบากะลูติง (2565), ณัฐธิดา สงค์แก้ว (2565), เสกสิทธิ์ สนสมบัติ (2565) สรุปภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาได้ 5 ด้าน ดังนี้ 1. ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล 2. ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ในโลกดิจิทัล 3. ด้านการเป็นพลเมืองดิจิทัล 4. ด้านการสื่อสารดิจิทัล 5. ด้านการปฏิบัติที่เป็นเลิศอย่างมืออาชีพ จึงกำหนดกรอบแนวคิดได้ดังนี้



ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงปริมาณ พื้นที่วิจัย คือ โรงเรียนในกลุ่มกรุงเทพตะวันออก สังกัดกรุงเทพมหานคร ประชากร คือ ครู โรงเรียนในกลุ่มกรุงเทพตะวันออก สังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 131 โรงเรียน มีประชากรรวมทั้งสิ้น 4,657 คน กลุ่มตัวอย่าง คือ ครู โรงเรียนในกลุ่มกรุงเทพตะวันออก สังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 357 คน จากการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จรูปของโคเฮน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 (Cohen, Manion and Morrison, 2011, p. 147) และสุ่มตัวอย่างโดยอาศัยหลักความน่าจะเป็น (Probability Sampling) ใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Random Sampling) (วรณัฏฐ์ เกตุ, 2555, หน้า 295) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ การแจกแจงความถี่

ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว และการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีการของเซฟเฟ เก็บบรรวมข้อมูลจากครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจากการตอบแบบสอบถาม จำนวน 357 คน โดยผู้วิจัยเก็บข้อมูลจาก Google Form ได้ข้อมูลกลับมา 357 คน คิดเป็นร้อยละ 100 โดยมีการแบ่งขั้นตอนการวิจัยออกเป็น 3 ขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และเอกสารการวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โดยการสังเคราะห์
2. สอบถามความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาโดยใช้แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ซึ่งมีค่าดัชนีความสอดคล้อง 0.60-1.00 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.931
3. วิเคราะห์ค่าเฉลี่ยระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นตามสถานภาพของครู

ผลการวิจัย

วัตถุประสงค์ที่ 1. ผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในกลุ่มกรุงเทพมหานคร สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้านโดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านการสื่อสารดิจิทัล ด้านการเป็นพลเมืองดิจิทัล ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ในโลกดิจิทัล และด้านการปฏิบัติที่เป็นเลิศอย่างมีอาชีพ

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในกลุ่มกรุงเทพมหานคร สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมและรายด้าน

(n=357)

ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา	ระดับภาวะผู้นำ		
	$\bar{X}$	SD	ระดับ
1. ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล	4.24	0.56	มาก
2. ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ในโลกดิจิทัล	4.23	0.55	มาก
3. ด้านการเป็นพลเมืองดิจิทัล	4.25	0.55	มาก
4. ด้านการสื่อสารดิจิทัล	4.26	0.55	มาก
5. ด้านการปฏิบัติที่เป็นเลิศอย่างมีอาชีพ	4.20	0.60	มาก
รวม	4.24	0.55	มาก

จากตารางที่ 1 ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในกลุ่มกรุงเทพมหานคร สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.24$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านการสื่อสารดิจิทัล ($\bar{X} = 4.26$) ด้านการเป็นพลเมือง

ดิจิทัล ($\bar{X}$ = 4.25) ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล ($\bar{X}$ = 4.24) ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ในโลกดิจิทัล ($\bar{X}$ = 4.23) และด้านการปฏิบัติที่เป็นเลิศอย่างมืออาชีพ ($\bar{X}$ = 4.20)

วัตถุประสงค์ที่ 2. ผลการวิจัยพบว่า

1. ครูที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในกลุ่มกรุงเทพตะวันออก สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05
2. ครูที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในกลุ่มกรุงเทพตะวันออก สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05
3. ครูที่ปฏิบัติงานในสถานศึกษาที่มีขนาดต่างกัน มีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในกลุ่มกรุงเทพตะวันออก สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวม แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

อภิปรายผลการวิจัย

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 1 พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในกลุ่มกรุงเทพตะวันออก สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในกลุ่มกรุงเทพตะวันออก สังกัดกรุงเทพมหานคร มีความตระหนักถึงความสำคัญของเทคโนโลยีดิจิทัล มีการเชื่อมโยงวิสัยทัศน์ดิจิทัลไปสู่เป้าหมายของสถานศึกษา มุ่งเน้นนโยบายเกี่ยวกับการใช้งานเทคโนโลยีดิจิทัลในการปฏิบัติงาน สนับสนุนให้ครูใช้เทคโนโลยีนวัตกรรมดิจิทัลในการปฏิบัติงานอย่างสม่ำเสมอ โดยปฏิบัติตนอย่างมีจริยธรรมและตามครรลองกฎหมาย ใช้ข้อมูลข่าวสารได้อย่างปลอดภัย และถูกกฎหมาย ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการสร้างเครือข่ายภายในและภายนอกสถานศึกษาเพื่อความสะดวกรวดเร็วในการประสานงาน และสนับสนุนให้ครูสร้างสรรค์นวัตกรรมการเรียนรู้เป็นสื่อดิจิทัลในการจัดการเรียนการสอนเพื่อยกระดับการเรียนการสอน นอกจากนี้พฤติกรรมและการปฏิบัติตนของผู้บริหารสถานศึกษายังส่งผลต่อความคิดเห็นของครูอีกด้วย ซึ่งสอดคล้องกับ ฝนทิพย์ หาญชนะ และศีกฤทธิ ศีลาสาย (2565) ได้ทำวิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครู โรงเรียนสหวิทยาเขตชลบุรี 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชลบุรี ระยอง ผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครู โรงเรียนสหวิทยาเขตชลบุรี 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชลบุรี ระยอง โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับ มูฮำหมัดรุสลัน ลือบาเกตุติง (2565) ได้ทำวิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตรัง กระบี่ ผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตรัง กระบี่ ตามความคิดเห็นครูผู้สอนในภาพรวม อยู่ในระดับมาก โดยมีภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาสูงสุด 3 ลำดับแรก ได้แก่ การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล รองลงมาคือ ความรู้ดิจิทัล และการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล ส่วนการสื่อสารดิจิทัลเป็นลำดับที่ต่ำที่สุด และสอดคล้องกับ รุจาภรณ์ ลักษณะดี (2565) ได้ทำวิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำการดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในสหวิทยาเขตบ้านบึง 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า ภาวะ

ผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในสหวิทยาเขตบ้านบึง 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในรายละเอียด จึงนำมาอภิปราย ดังนี้

1. ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนในกลุ่มกรุงเทพตะวันออก สังกัดกรุงเทพมหานคร มีวิสัยทัศน์ที่ชัดเจน มุ่งเน้นนโยบายที่นำเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาใช้ในการปฏิบัติงาน เปิดโอกาสให้ครูมีส่วนร่วมกำหนดเป้าหมายของสถานศึกษา และส่งเสริมให้ครูเรียนรู้และพัฒนาตนเองในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนการสอน ซึ่งสอดคล้องกับ ญัตติฯ พรพทุมชัยกิจ และคณะ (2564) ได้ทำวิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ศรีสะเกษ ยโสธร พบว่า ด้านการมีวิสัยทัศน์ อยู่ในระดับ สอดคล้องกับ เลอศักดิ์ ตามา และสุมาลี ศรีพุทธรินทร์ (2564) ได้ทำวิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 พบว่า ด้านการมีวิสัยทัศน์ อยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับ ญัตติฯ อุดขุนนารี และอมรทิพย์ เจริญผล (2565) ได้ทำวิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนตามความคิดเห็นของครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร พบว่า การเป็นผู้นำด้านวิสัยทัศน์ อยู่ในระดับมาก

2. ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ในโลกดิจิทัล โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในกลุ่มกรุงเทพตะวันออก สังกัดกรุงเทพมหานคร ส่งเสริมสนับสนุนให้ครูใช้เทคโนโลยีนวัตกรรมดิจิทัลอย่างสม่ำเสมอเป็นปกติทั่วถึงทั้งองค์กร ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการติดต่อสื่อสารด้วยสื่อออนไลน์ในช่องทางต่าง ๆ นำเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาช่วยปฏิบัติงานในด้านต่าง ๆ และส่งเสริมให้ผู้เรียนทุกคนได้เข้าถึงทรัพยากรการเรียนรู้ได้อย่างทั่วถึง ซึ่งสอดคล้องกับ สอดคล้องกับ สุริรัตน์ รอดพัน และคณะ (2564) ได้ทำวิจัยเรื่อง การศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนพระราชรัฐ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1 พบว่า ด้านการสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล อยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับ ญัตติฯ อุดขุนนารี และอมรทิพย์ เจริญผล (2565) ได้ทำวิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนตามความคิดเห็นของครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร พบว่า ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล อยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับ มุฮำหมัดรุสสัน ลือบาเกตุติง (2565) ได้ทำวิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตรัง กระบี่ พบว่า ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล อยู่ในระดับมาก

3. ด้านการเป็นพลเมืองดิจิทัล โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนในกลุ่มกรุงเทพตะวันออก สังกัดกรุงเทพมหานครแสดงออกถึงการประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดี สนับสนุนและส่งเสริมให้ครูมีส่วนร่วมในการมุ่งเน้นความเป็นธรรมในองค์กรเกิดความตระหนักทางจริยธรรม กฎหมายและสังคมตลอดจนความรับผิดชอบในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลที่มีต่อสังคม สร้างการเปลี่ยนแปลงทางสังคมในเชิงบวก ซึ่งสอดคล้องกับ ชัยญายักษ์ ไยดี (2561) ที่ได้ทำวิจัยเรื่อง การศึกษาแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำด้านเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา พบว่า ด้านความเป็นพลเมืองดิจิทัล อยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับ ญัตติฯ พรพทุมชัยกิจ และคณะ (2564) ได้ทำวิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาศรีสะเกษ ยโสธร พบว่า ด้านการ

เป็นพลเมืองในยุคดิจิทัล อยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับฉันทวิภา อุดขุนนารี และอมรทิพย์ เจริญผล (2565) ได้ทำวิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนตามความคิดเห็นของครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาสกลนคร พบว่า ด้านการเป็นพลเมืองยุคดิจิทัล อยู่ในระดับมาก

4. ด้านการสื่อสารดิจิทัล โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในกลุ่มกรุงเทพตะวันออก สังกัดกรุงเทพมหานคร ส่งเสริมและสนับสนุนการสื่อสารดิจิทัลในสถานศึกษาในการสื่อสาร เผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสาร และสร้างเครือข่ายทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษาโดยใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัลเป็นเครื่องมือในการปฏิบัติงาน เพื่อให้เกิดความสะดวก รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับ สุรรัตน์ รอดพัน และคณะ (2564) ได้ทำวิจัยเรื่อง การศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนพระราชรัฐ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1 พบว่า ด้านการสื่อสารดิจิทัล อยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับ ฝนทิพย์ หาญชนะ และศีกฤทธิ ศิลาลาย (2565) ได้ทำวิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครู โรงเรียนสหวิทยาเขตชลบุรี 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ชลบุรี ระยอง พบว่า ด้านการสื่อสารดิจิทัล อยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับ มูฮำหมัดรุสลัน ลือบาคะลูติง (2565) ได้ทำวิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ตรัง กระบี่ พบว่าการสื่อสารดิจิทัล อยู่ในระดับมาก

5. ด้านการปฏิบัติที่เป็นเลิศอย่างมืออาชีพ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในกลุ่มกรุงเทพตะวันออก สังกัดกรุงเทพมหานคร มีการแสดงออกถึงการมีความรู้ความสามารถ มีทักษะในการใช้งานเทคโนโลยีดิจิทัลอย่างคล่องแคล่ว มีการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้และนวัตกรรมอย่างมืออาชีพให้กับผู้เรียน มีการส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคโนโลยีนวัตกรรมดิจิทัลต่าง ๆ เพื่อการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ของนักเรียนให้เรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับ เจษฎา ชวนะไพศาล (2563) ได้ทำวิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มสหวิทยาเขตทวารวดี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุพรรณบุรี พบว่า ด้านความเป็นเลิศในการปฏิบัติอย่างมืออาชีพ อยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับ ฉันทวิภา อุดขุนนารี และอมรทิพย์ เจริญผล (2565) ได้ทำวิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนตามความคิดเห็นของครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาสกลนคร พบว่า ด้านความเป็นเลิศในการปฏิบัติงานอย่างมืออาชีพ อยู่ในระดับมาก

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 2 พบว่า 1. ครูที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในกลุ่มกรุงเทพตะวันออก สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ครูที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีการรับรู้ และทำความเข้าใจเกี่ยวกับนโยบาย แนวทางการปฏิบัติงานของสถานศึกษา และหน่วยงานต้นสังกัดไปในทิศทางเดียวกัน ซึ่งในปัจจุบันสถานศึกษาและหน่วยงานต้นสังกัดมุ่งเน้น ส่งเสริม และสนับสนุนให้ครูมีการพัฒนาตนเอง โดยสำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร มีการจัดอบรมครูและบุคลากรทางการศึกษาเกี่ยวกับทักษะในยุคดิจิทัลอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ครูและบุคลากรทางการศึกษามีความรู้ ความเข้าใจ เท้าทันเทคโนโลยีดิจิทัลอย่างทั่วถึง เพื่อนำมาใช้ประโยชน์ในการปฏิบัติงาน จึงทำให้ครูที่มีวุฒิการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในกลุ่มกรุงเทพตะวันออก สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมและราย

ด้าน ไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับ สุรรัตน์ รอดพัน และคณะ (2564) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนพระราชรัฐ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของครูต่อระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนพระราชรัฐ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1 จำแนกตามวุฒิการศึกษา พบว่า มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับ มุฮำหมัดรุสสัน ลือบาเกลูติง (2565) ได้ศึกษาเรื่อง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตรัง กระบี่ ผลการวิจัยพบว่า ครูผู้สอนที่มีวุฒิการศึกษาแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตรัง กระบี่ ในภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับ รุจาภรณ์ ลักษณะดี (2565) ได้ศึกษาเรื่อง ภาวะผู้นำการดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในสหวิทยาเขตบ้านบึง 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า ข้าราชการครูที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในสหวิทยาเขตบ้านบึง 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

2. ครูที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนในกลุ่มกรุงเทพตะวันออก สังกัดกรุงเทพมหานครโดยภาพรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ครูที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกัน มีการปรับตัวให้เท่าทันกับความเปลี่ยนแปลงของโลกยุคดิจิทัล มีการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการปฏิบัติงานเป็นช่องทางในการสื่อสาร ประสานงานภายในสถานศึกษาและหน่วยงานภายนอกได้อย่างมีประสิทธิภาพอยู่เสมอ จนเกิดเป็นวัฒนธรรมองค์กร อีกทั้งครูและบุคลากรทางการศึกษาสามารถเข้าถึงข้อมูลสารสนเทศได้ทุกที่ ทุกเวลาผ่านระบบเทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา จึงทำให้ครูที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกันมีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในกลุ่มกรุงเทพตะวันออก สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับ ณัฐธินิชา พรปทุมชัยกิจ และคณะ (2564) ได้ศึกษาเรื่อง ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาศรีสะเกษ ยโสธร ผลการวิจัยพบว่า ครู ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาศรีสะเกษ ยโสธร มีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน พบว่า โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับ สุรรัตน์ รอดพัน และคณะ (2564) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนพระราชรัฐ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของครูต่อระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนพระราชรัฐ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1 จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน พบว่า มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับ รุจาภรณ์ ลักษณะดี (2565) ได้ศึกษาเรื่อง ภาวะผู้นำการดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในสหวิทยาเขตบ้านบึง 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า ข้าราชการครูที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในสหวิทยาเขตบ้านบึง 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 โดยรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน

3. ครูที่ปฏิบัติงานในสถานศึกษาที่มีขนาดต่างกัน มีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในกลุ่มกรุงเทพตะวันออก สังกัดกรุงเทพมหานครโดยภาพรวม แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผู้บริหารสถานศึกษาที่ปฏิบัติงานในสถานศึกษาที่มีขนาดต่างกัน มีความสามารถในการอำนวยความสะดวกและสนับสนุนวัสดุ อุปกรณ์ เทคโนโลยีดิจิทัลในการปฏิบัติงานแก่ครูและบุคลากรทางการศึกษาที่แตกต่างกัน อาจเป็นเพราะสถานศึกษาแต่ละแห่งได้รับการจัดสรรงบประมาณในการจัดการศึกษาโดยเฉลี่ยตามรายหัวจำนวนนักเรียน โรงเรียนขนาดใหญ่จึงมีความพร้อมทางด้านสื่อ อุปกรณ์ เทคโนโลยีดิจิทัลและมีงบประมาณในการจัดสรรเพียงพอมากกว่าโรงเรียนที่มีขนาดกลาง และขนาดเล็ก จึงทำให้ครูที่มีขนาดสถานศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในกลุ่มกรุงเทพตะวันออก สังกัดกรุงเทพมหานครโดยภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับ เลอศักดิ์ ตามา และสุมาลี ศรีพุทธรินทร์ (2564) ได้ศึกษาเรื่อง ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 ผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน เมื่อเปรียบเทียบโดยจำแนกตามขนาดโรงเรียน โดยภาพรวมแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 สอดคล้องกับ สุริรัตน์ รอดพัน และคณะ (2564) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนพระราชรัฐ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของครูต่อระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนพระราชรัฐ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1 จำแนกตามขนาดโรงเรียน พบว่า มีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับ พนทิพย์ หาญชนะ และศีกฤทธิ์ ศิลาลาย (2565) ได้ศึกษาเรื่อง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครูโรงเรียนสหวิทยาเขตชลบุรี 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชลบุรี ระยอง ผลการวิจัยพบว่า ครูที่ปฏิบัติหน้าที่การสอนที่มีขนาดของสถานศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครูโรงเรียนสหวิทยาเขตชลบุรี 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชลบุรี ระยอง โดยภาพรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

สรุป

จากผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในกลุ่มกรุงเทพตะวันออก สังกัดกรุงเทพมหานคร มีระดับภาวะผู้นำดิจิทัลอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ด้านการสื่อสารดิจิทัล รายชื่อผู้บริหารสถานศึกษามีการส่งเสริมให้ครูใช้สื่อดิจิทัลเป็นช่องทางในการติดต่อสื่อสารกับผู้ปกครองเพื่อความสะดวกรวดเร็วในการประสานงานมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาด้านการเป็นพลเมืองดิจิทัล รายชื่อผู้บริหารสถานศึกษามีการส่งเสริมให้ครูมีส่วนร่วมมุ่งเน้นความเป็นธรรมในสถานศึกษาให้เกิดความตระหนักรู้ทางจริยธรรม กฎหมายและสังคมมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล รายชื่อผู้บริหารสถานศึกษามีการส่งเสริมสนับสนุนให้ครูใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ในโลกดิจิทัล รายชื่อผู้บริหารสถานศึกษามีการสื่อสารผ่านช่องทางสื่อดิจิทัลในการปฏิบัติงานด้านต่าง ๆ มีค่าเฉลี่ย

สูงสุด และด้านที่มีค่าน้อยที่สุด ด้านการปฏิบัติที่เป็นเลิศอย่างมืออาชีพ รายชื่อผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมสนับสนุนให้ครูสร้างสรรค์นวัตกรรมการเรียนรู้เป็นสื่อดิจิทัลในการจัดการเรียนการสอนมีค่าน้อยที่สุด แสดงว่าผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในกลุ่มกรุงเทพตะวันออก สังกัดกรุงเทพมหานคร มีความตระหนักถึงความสำคัญของเทคโนโลยีดิจิทัล นำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการติดต่อสื่อสาร ประสานงาน สร้างเครือข่ายภายใน และภายนอกสถานศึกษาทำให้เกิดเป็นวัฒนธรรมองค์กรที่มีประสิทธิภาพ นำไปสู่สังคมยุคดิจิทัล

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 1 พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในกลุ่มกรุงเทพตะวันออก สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก และด้านที่มีค่าน้อยที่สุด ได้แก่ ด้านการปฏิบัติที่เป็นเลิศอย่างมืออาชีพ ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรดำเนินการ ส่งเสริมให้ผู้บริหารสถานศึกษามีความรู้ ความสามารถ มีทักษะในการใช้งานเทคโนโลยีดิจิทัลอย่างคล่องแคล่ว มีความเชี่ยวชาญในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาโรงเรียน และบริหารจัดการเวลา ทรัพยากร ความก้าวหน้าด้านเทคโนโลยี และการบูรณาการเทคโนโลยีให้เป็นไปอย่างคล่องตัวและต่อเนื่อง

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 2 พบว่า ครูที่มีวุฒิการศึกษาและประสบการณ์การทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในกลุ่มกรุงเทพตะวันออก สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน และครูที่ปฏิบัติงานในสถานศึกษาที่มีขนาดต่างกัน มีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในกลุ่มกรุงเทพตะวันออก สังกัดกรุงเทพมหานครโดยภาพรวม แตกต่างกัน ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรดำเนินการ ส่งเสริมและให้ความสำคัญเกี่ยวกับภาวะผู้นำดิจิทัล สร้างโอกาส และพัฒนาให้ผู้บริหารสถานศึกษาและครูมีความรู้ ความเข้าใจเทคโนโลยีดิจิทัลให้มากยิ่งขึ้น เพื่อให้ทุกคนเข้าถึงและนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการพัฒนาสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพต่อไป

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
2. ศึกษารูปแบบการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในกลุ่มกรุงเทพตะวันออก สังกัดกรุงเทพมหานคร
3. ศึกษาองค์ประกอบของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

เอกสารอ้างอิง

- เจษฎา ชวนะไพศาล. (2563). แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มสหวิทยาเขตทวารวดี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุพรรณบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ชัยญากาศ โยดี. (2561). การศึกษาแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำด้านเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา. *วารสารดุสิตบัณฑิตทางสังคมศาสตร์*, 8(1), 150-164.
- ณัฐธินิชา พรปทุมชัยกิจ, อุดมพันธุ์ พิษณุประเสริฐ และพงษ์ศักดิ์ ทองพินซัง. (2564). ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศรีสะเกษ ยโสธร. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ*, 15(2), 50-64.
- ณัฐธิดา สงค์แก้ว. (2565). ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 1. สารนิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.
- ณัฐวิภา อุดมขุนารี่ และอมรทิพย์ เจริญผล. (2565). ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนตามความคิดเห็นของครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร. *วารสารวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร*, 2(2), 103-116.
- ทินกร บัวชู และทิพภาพร บัวชู. (2562). ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา. *วารสารครุศาสตร์สาร*, 13(2), 285-294.
- พนทิพย์ หาญชนะ และศีกฤทธิ ศิลาฉาย. (2565). ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครู โรงเรียนสหวิทยา เขตชลบุรี 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชลบุรี ระยอง. *Journal of Roi Kaensarn Academi*, 7(6), 117-133.
- มูฮำหมัดรุสสัน ลือบากะลูติง. (2565). ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตรัง กระบี่. สารนิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.
- รุจาภรณ์ ลักษณะดี. (2565). ภาวะผู้นำการดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในสหวิทยาเขตบ้านบึง 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1. ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเกริก.
- เลอศักดิ์ ตามา และสุมาลี ศรีพุทธรินทร์. (2564). ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22. *วารสารรัชต์ภาคย์*, 15(38), 224-240.
- วรรณิ แกมเกตุ. (2555). *วิธีวิทยาการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์ (Research Methodology in Behavioral Sciences)* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุกัญญา แซ่มซ้อย. (2561). *การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล*. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- สุชนา โกมลวนิช. (2563). *ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สุภาวช เชาวเกษม, วิสุทธิ์ วิจิตรพัชรภรณ์ และสุภารัตน์ สารสว่าง. (2563). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1. *วารสารการบริหารและนวัตกรรมการศึกษา*, 3(3), 85-99.
- สุรรัตน์ รอดพัน, นเรศ ชันธีร์ และสุวิมล โพธิ์กลิ่น. (2564). การศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนพระราชรัฐ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1. *วารสารการบริหารการศึกษาและภาวะผู้นำ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร*, 9(35), 36-45.
- เสกสิทธิ์ สนสมบัติ. (2565). *ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อบทบาทครูยุคดิจิทัลในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครปฐม เขต 1*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม.
- สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร. (2564). *แผนพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐานกรุงเทพมหานคร ฉบับที่ 3 พ.ศ. 2564-2569*. กรุงเทพมหานคร: ส่วนนโยบายและแผนการศึกษา สำนักงานยุทธศาสตร์การศึกษา สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร.
- สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร. (2564). *รายงานสถิติการศึกษา ปีการศึกษา 2564 โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร*. กรุงเทพมหานคร: ร้านพจน์กล่องกระดาษ.
- เอกรัตน์ เชื้อวังคำ และวัลลภา อาวีรัตน์. (2564). องค์ประกอบของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 4. ใน การประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ 22 (หน้า 886-893), ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- Cohen, L., Manion, L., & Morrison, K. (2011). *Research Method in Education* (7th ed.). New York: Morrison.

สมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนในกลุ่มกรุงเทพตะวันออก สังกัดกรุงเทพมหานคร

สิริกัญญา ลีแสน¹ และชนมณี ศิลาณกิจ²

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาสมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนในกลุ่มกรุงเทพตะวันออก สังกัดกรุงเทพมหานคร และ 2) เพื่อเปรียบเทียบสมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนในกลุ่มกรุงเทพตะวันออก สังกัดกรุงเทพมหานคร จำแนกตาม ระดับการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน และวิทยฐานะ รูปแบบการวิจัยเป็นการวิจัยเชิงสำรวจ ใช้แนวคิดจากการสังเคราะห์เกี่ยวกับสมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษาเป็นกรอบการวิจัย พื้นที่วิจัย คือ โรงเรียนในกลุ่มกรุงเทพตะวันออก สังกัดกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างคือ ครู โรงเรียนในกลุ่มกรุงเทพตะวันออก สังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 357 คน ใช้วิธีคัดเลือกแบบวิธีสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ การแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว และการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ ผลการวิจัยพบว่า

1. สมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในกลุ่มกรุงเทพตะวันออก สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก
2. ครูที่มีระดับการศึกษา ประสบการณ์การทำงานและมีวิทยฐานะต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนในกลุ่มกรุงเทพตะวันออก สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวม ไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ: สมรรถนะหลัก, ผู้บริหารสถานศึกษา, โรงเรียนในกลุ่มกรุงเทพตะวันออก สังกัดกรุงเทพมหานคร

ประเภทบทความ: บทความวิจัย

¹นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยรามคำแหง
ถนนรามคำแหง แขวงหัวหมาก เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร 10240, ประเทศไทย
อีเมล: 6414470039@rumail.ru.ac.th

²รองศาสตราจารย์ ดร. หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยรามคำแหง
ถนนรามคำแหง แขวงหัวหมาก เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร 10240, ประเทศไทย
อีเมล: silanookit.oud@gmail.com

ADMINISTRATOR'S CORE COMPETENCY IN EASTERN BANGKOK SCHOOLS GROUP UNDER BANGKOK METROPOLITAN

Sirigunya leesan¹ and Chonmanee Silanookit²

Abstract

This Article aimed to study (1) study the administrators' core competency in eastern Bangkok schools' group under Bangkok metropolitan. (2) compare the administrators' core competency in eastern Bangkok schools group under Bangkok metropolitan. Classified by education level, work experience and academic standing. the sample was teachers from schools in the Eastern Bangkok Group under Bangkok, 357 people. They were selected by Multi-stage Random Sampling. the instrument for collecting data was frequency distribution, percentage, mean, standard deviation, t-test, One-way analysis of variance and Scheffe's comparison test. The research results were found as follows;

1. Core Competencies of School Administrators Schools in the Eastern Bangkok Group under Bangkok Overall and each aspect were at a high level.
2. Teachers with education Work experience and academic standing are different. There are opinions on the core competencies of school administrators in schools in the eastern Bangkok group under Bangkok metropolitan. Overall, they were not different.

Keywords: Administrators' core competency, School administrators, Schools in the Eastern Bangkok Group under Bangkok

Type of Article: Research Article

¹ Student of Master of Education Program, Educational Administration Program, Faculty of Education, Ramkhamhaeng University
Ramkhamhaeng Road, Huamark, Bangkok, Bangkok 10240, Thailand
E-mail: 6414470039@ru.ac.th

²Assoc. Prof. Dr., Master of Education Program, Educational Administration Program, Faculty of Education, Ramkhamhaeng University
Ramkhamhaeng Road, Huamark, Bangkok, Bangkok 10240, Thailand
E-mail: silanookit.oud@gmail.com

บทนำ

ท่ามกลางกระแสการเปลี่ยนแปลงของสังคม เศรษฐกิจและการเมือง ทำให้ต้องมีการเปลี่ยนแปลงในหลายด้านและเกิดปัญหาขึ้นมากมาย ในด้านการจัดการทรัพยากรมนุษย์เองก็มีปัญหาที่เกิดขึ้น เช่น การขาดการศึกษาหรือขาดความรู้ การขาดทักษะที่ทันสมัย จึงเป็นประเด็นสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อพัฒนาของประเทศ อีกทั้งปัญหาจากการจัดการศึกษาและพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการในระยะเวลาที่ผ่านมา ซึ่งพบว่ายังมีปัญหาที่จำเป็นต้องปรับปรุงและพัฒนา ทั้งด้านการส่งเสริมโอกาสทางการศึกษา ด้านคุณภาพการศึกษาโดยเฉพาะระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศที่ยังอยู่ในระดับต่ำ องค์กรหรือหน่วยงานที่ได้รับการส่งเสริมและสนับสนุน จึงต้องให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการภายในองค์กร โดยมีผู้บริหารที่มองเห็นความสำคัญขององค์กรในด้านการบริหารงาน ซึ่งอาจเรียกว่าสมรรถนะในการบริหารงาน โดยเป็นสิ่งที่ต้องมีสำหรับผู้บริหารงานในองค์กรและการที่จะให้สมรรถนะเหล่านี้มีความคงทนได้นั้น จำเป็นจะต้องมีรูปแบบ การวางแผน การทำงานที่เป็นขั้นตอน ให้ความเป็นกันเองกับผู้ที่อยู่ใต้บังคับบัญชา มีการพัฒนาตนเอง และบุคลากรอย่างสม่ำเสมอ ให้ความเป็นธรรมกับทุกฝ่าย และคำนึงถึงผู้เรียนเป็นสำคัญ

การที่จะทำให้สถานศึกษามีคุณภาพต้องอาศัยผู้บริหารที่มีความสามารถหรือสมรรถนะในหลาย ๆ ด้าน หรืออาจกล่าวได้ว่า สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาจึงมีความจำเป็นในการขับเคลื่อน กำหนดทิศทางในการพัฒนาการศึกษา ซึ่งจะเป็จุดเริ่มต้นของการจัดการคุณภาพด้านต่างๆ ให้นำไปสู่เป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่ทางองค์กรหรือสถานศึกษาได้วางไว้ การปรับปรุงและพัฒนาสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษานั้น จะทำให้เกิดประโยชน์ต่อการบริหารงานและพัฒนาคุณภาพการศึกษา อีกทั้งนโยบายทางการศึกษาที่เข้ามามีบทบาทในสถานศึกษาที่มากขึ้น ทำให้ผู้บริหารสถานศึกษาจำเป็นต้องปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ที่กำลังเผชิญอยู่ ทั้งในด้านสมรรถนะที่อยู่ในตัวผู้บริหารเอง และสมรรถนะที่จะต้องให้เกิดขึ้นกับองค์กรหรือสถานศึกษาในด้านต่าง ๆ เช่น ด้านการศึกษา ด้านผู้ปกครอง ชุมชน ด้านการประสานงานกับหน่วยงานภายนอก โดยทุกองค์ประกอบเหล่านี้จะเห็นได้ว่ามีความจำเป็นและมีความสำคัญในการยกระดับขององค์กรหรือสถานศึกษาให้เข้าสู่ยุคแห่งการเปลี่ยนแปลง แต่ในปัจจุบันนั้น ปัญหาด้านการศึกษาของไทย มีคุณภาพการศึกษาต่ำลงอย่างมาก โดยวัดจากผลการสอบคะแนน O-Net ในปี 2561 ก่อนการแพร่ระบาดของ Covid-19 วิชา คณิตศาสตร์ ได้ค่าเฉลี่ยที่ 37% และวิชา วิทยาศาสตร์ ได้ค่าเฉลี่ยที่ 39% แต่ที่น่าตกใจคือมีหลายโรงเรียนในกรุงเทพมหานครมีคะแนนน้อยกว่าค่าเฉลี่ย นั้นแสดงให้เห็นว่า ความสามารถในการบริหารของผู้ที่ขาดทักษะหรือสมรรถนะในการบริหาร หรืออาจเป็นเพราะการพัฒนาที่ไม่ตรงรูปแบบ ไม่เต็มศักยภาพ หรือไม่ตรงตามเป้าหมายที่วางไว้

จากปัญหาข้างต้นและการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะหลักของผู้บริหาร ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาสมรรถนะหลักของผู้บริหาร ซึ่งส่งผลต่อคุณภาพการจัดการศึกษา การจัดการภายในโรงเรียน ว่ามีความสามารถที่จะนำพาองค์กรไปสู่เป้าหมาย ได้อย่างไร และผู้บริหารควรมีสมรรถนะหรือเทคนิคการบริหารด้านใดบ้าง เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่นักเรียน สถานศึกษาและสังคมไทยต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนในกลุ่มกรุงเทพตะวันออก สังกัดกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อเปรียบเทียบสมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนในกลุ่มกรุงเทพตะวันออก สังกัดกรุงเทพมหานคร จำแนกตาม ระดับการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน และวิทยฐานะ

สมมติฐานการวิจัย

1. สมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนในกลุ่มกรุงเทพตะวันออก สังกัดกรุงเทพมหานคร อยู่ในระดับมาก
2. ครูที่มีระดับการศึกษา ประสบการณ์การทำงานและวิทยฐานะต่างกัน มีความคิดเห็นต่อ สมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษา แตกต่างกัน

การทบทวนวรรณกรรม

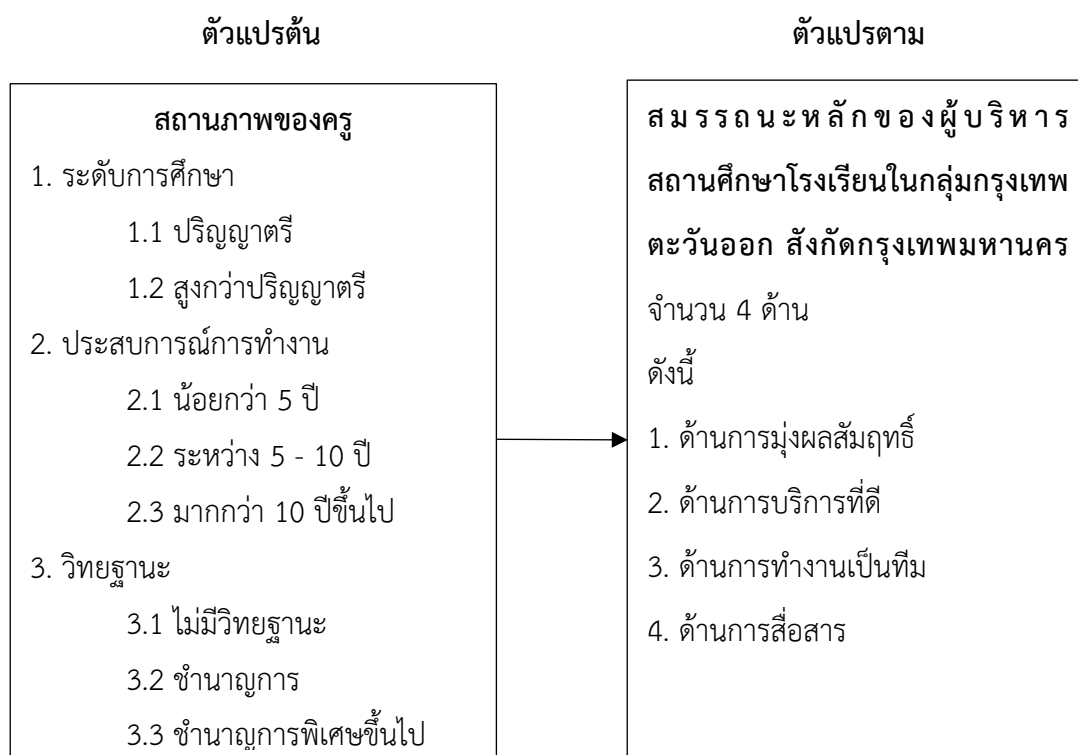
สมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในกลุ่มกรุงเทพตะวันออก สังกัดกรุงเทพมหานคร มีขอบเขตการศึกษา แนวคิด เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นพื้นฐานและแนวทางการศึกษาตามลำดับ ดังนี้ (1) หลักการและแนวคิดเกี่ยวกับสมรรถนะ (2) หลักการและแนวคิดเกี่ยวกับสมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษา (3) การสังเคราะห์องค์ประกอบสมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษา (4) ข้อมูลพื้นฐานของโรงเรียนกลุ่มกรุงเทพตะวันออก สังกัดกรุงเทพมหานคร (5) งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (6) กรอบแนวคิดการวิจัย

สมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง ความสามารถที่แสดงออกมาโดยเป็นผลมาจากทักษะ ความรู้ ความสามารถ และคุณลักษณะ ในการปฏิบัติงานเพื่อให้ได้ประสิทธิภาพและประสิทธิผล มีการจัดการและความเป็นผู้นำ โดยการมุ่งเน้นไปที่ผลลัพธ์หรือผลสำเร็จไปยังนักเรียน ครูและโรงเรียน ซึ่งสมรรถนะหลัก ประกอบไปด้วย 4 ด้านได้แก่

1. การมุ่งผลสัมฤทธิ์ หมายถึง ความมุ่งมั่นในการปฏิบัติงาน การแก้ไขปัญหาให้ตรงตามเป้าหมายตามระยะเวลาที่กำหนดและมีประสิทธิภาพมากที่สุด
2. การบริการที่ดี หมายถึง ความตั้งใจในให้บริการอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้รับบริการและสามารถแก้ปัญหาให้ได้
3. การทำงานเป็นทีม หมายถึง ทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น การให้ความร่วมมือช่วยเหลือสนับสนุน การสามารถเสนอความคิดเห็น กล้าตัดสินใจเพื่อให้การปฏิบัติงานร่วมกันเกิดประสิทธิภาพสูงสุด
4. การสื่อสาร หมายถึง กระบวนการในการส่งสาร หรือแลกเปลี่ยนข่าวสาร ความคิด ความรู้สื่กระหว่างบุคคล เน้นความสัมพันธ์ของมนุษย์ ซึ่งกระบวนการที่เกิดขึ้นนั้น เพื่อสร้างความเข้าใจอันดีต่อกัน

กรอบแนวคิดการวิจัย

งานวิจัยนี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ ผู้วิจัยได้ศึกษาและสังเคราะห์เอกสารงานวิจัยจาก สำนักงาน ก.ค.ศ. (2549), วิไลพรศรีอนันต์ (2559), จีรพรณัฐ ภูมิรินทร์และสายสุตา เตียเจริญ (2562), สุทธิศักดิ์ อ่อนตะวัน (2563), ประดิษฐ์ ตีวัฒนกุลและคณะ (2563), ณัฐธิดา มีจันทร์และพิมลพรรณ เพชรสมบัติ (2563), ประดิษฐ์ เอกทัศน์และคณะ(2563), พิชามณูย์ ลาวชัย(2564), ภาณุวัฒน์ นิลศรีและจิรวัดน์ วรณโรจน์ (2564) และสมพงษ์ แซ่ท้อ (2565) สรุปสมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษาได้ 4 ด้าน ดังนี้ 1. ด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์ 2. ด้านการบริการที่ดี 3. ด้านการทำงานเป็นทีม 4. ด้านการสื่อสาร โดยมีกรอบแนวคิดในการวิจัยดังนี้



ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงสำรวจ พื้นที่วิจัย คือ โรงเรียนในกลุ่มกรุงเทพตะวันออก สังกัดกรุงเทพมหานคร ประชากร คือ ครูในโรงเรียนกลุ่มกรุงเทพตะวันออก สังกัดกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2565 จำนวน 131 โรงเรียน จำนวนทั้งสิ้น 4,657 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จรูปของโคเฮน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ได้จำนวน 357 คน (Cohen, Manion and Morrison, 2011, p. 306-307) ได้กลุ่มตัวอย่าง คือ ครูโรงเรียนในกลุ่มกรุงเทพตะวันออก สังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 357 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่แบบสอบถาม ซึ่งการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่างและเก็บรวบรวมคืนด้วยตนเอง วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ การแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที การ

วิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว และการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีการของเซฟเฟ โดยมีการแบ่งขั้นตอนการวิจัยออกเป็น 3 ขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และเอกสารการวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง กับสมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษา โดยการสังเคราะห์
2. สอบถามความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับสมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษาโดยใช้แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ซึ่งมีค่าดัชนีความสอดคล้อง 0.80-1.00 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.94
3. วิเคราะห์ค่าเฉลี่ยระดับสมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นตามสถานภาพของครู

ผลการวิจัย

วัตถุประสงค์ที่ 1. ผลการวิจัยพบว่า สมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนในกลุ่มกรุงเทพมหานคร สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านการบริการที่ดี ด้านการสื่อสาร ด้านการทำงานเป็นทีมและด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนในกลุ่มกรุงเทพมหานคร สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมและรายด้าน (n=357)

สมรรถนะหลักของผู้บริหาร	ระดับสมรรถนะหลัก		
	$\bar{X}$	SD	ระดับ
1. ด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์	4.00	0.47	มาก
2. ด้านการบริการที่ดี	4.43	0.58	มาก
3. ด้านการทำงานเป็นทีม	4.37	0.63	มาก
4. ด้านการสื่อสาร	4.39	0.62	มาก
รวม	4.30	0.46	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า ครูเห็นว่าสมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนในกลุ่มกรุงเทพมหานคร สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากและเมื่อพิจารณารายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน ($\bar{X} = 4.30$) โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านการบริการที่ดี ($\bar{X} = 4.43$) ด้านการสื่อสาร ($\bar{X} = 4.39$) ด้านการทำงานเป็นทีม ($\bar{X} = 4.37$) และด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์ ($\bar{X} = 4.00$)

วัตถุประสงค์ที่ 2. ผลการวิจัยพบว่า

1. ครูที่มีระดับการศึกษา ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนในกลุ่มกรุงเทพตะวันออก สังกัดกรุงเทพมหานครโดยภาพรวมไม่แตกต่างกันเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่นไม่แตกต่าง
2. ครูที่มีประสบการณ์การทำงาน ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนในกลุ่มกรุงเทพตะวันออก สังกัดกรุงเทพมหานครโดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่นไม่แตกต่าง
3. ครูที่มีวิทยะฐานะต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนในกลุ่มกรุงเทพตะวันออก สังกัดกรุงเทพมหานครโดยภาพรวมไม่แตกต่างกันเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่นไม่แตกต่าง

อภิปรายผลการวิจัย

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 1 พบว่า สมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนในกลุ่มกรุงเทพตะวันออก สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนในกลุ่มกรุงเทพตะวันออก สังกัดกรุงเทพมหานคร มีความมุ่งมั่นในการปฏิบัติงานในหน้าที่ให้มีคุณภาพถูกต้องครบถ้วนสมบูรณ์ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และมีการพัฒนาผลงานให้มีคุณภาพอย่างต่อเนื่อง มีความตั้งใจในการปรับปรุงระบบบริการให้มีประสิทธิภาพเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้ใช้บริการ ศึกษา ค้นคว้าหาความรู้ ติดตามองค์ความรู้และเทคโนโลยีใหม่ ๆ ในวงวิชาการและวิชาชีพ เพื่อพัฒนาตนเองและพัฒนา งานและให้ความร่วมมือ ช่วยเหลือ สนับสนุนเสริมแรง ให้กำลังใจแก่เพื่อนร่วมงานและปรับตัวเข้ากับบุคคลอื่นหรือ แสดงบทบาทผู้นำ ผู้ตามได้อย่างเหมาะสมตามสมรรถนะในแต่ละด้าน ซึ่งสอดคล้องกับ ภัยุณยานิชฐ์ ขุนประดิษฐ์ (2562) ได้ศึกษาสมรรถนะหลักของผู้บริหารที่ส่งผลต่อคุณภาพการจัดการศึกษาในโรงเรียน ตามความคิดเห็นของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 11 ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยศึกษาในเรื่อง สมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษา คุณภาพการจัดการศึกษาในโรงเรียนและสมรรถนะหลักของผู้บริหารที่ส่งผลต่อคุณภาพการจัดการศึกษาในโรงเรียน ตามความคิดเห็นของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 11 ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ผลการวิจัยพบว่า สมรรถนะหลักของผู้บริหาร โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ การมีคุณธรรมและจริยธรรม การมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน การพัฒนาตนเอง การทำงานเป็นทีม และการบริการที่ดี และสอดคล้องกับ อาราฟัด หัดหนี (2562) ได้ศึกษาสมรรถนะหลักของผู้บริหารโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 3 เพื่อศึกษา และเปรียบเทียบสมรรถนะหลักของผู้บริหารโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลาเขต 3 ผลการวิจัยพบว่าสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในรายละเอียด จึงนำมาอภิปราย ดังนี้

1. ด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์พบว่า อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนในกลุ่มกรุงเทพตะวันออก สังกัดกรุงเทพมหานคร มีความมุ่งมั่นสร้างสรรค์พัฒนางานอย่างต่อเนื่อง มีการทำความเข้าใจ

เรียนรู้งานในหน้าที่อย่างถ่องแท้และแสวงหาความรู้เกี่ยวกับวิชาชีพใหม่ ๆ เพื่อการพัฒนาตนเอง ซึ่งส่งผลซึ่งผลสัมฤทธิ์กับงานในสถานศึกษาสอดคล้องกับ อาราทิด หัตถนิ (2562) ได้ศึกษาสมรรถนะหลักของผู้บริหารโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 3 เพื่อศึกษา และเปรียบเทียบสมรรถนะหลักของผู้บริหารโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลาเขต 3 พบว่าด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์พบว่า อยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับ กัญญานิษฐ์ ขุนประดิษฐ์ (2562) ได้ศึกษาสมรรถนะหลักของผู้บริหารที่ส่งผลต่อคุณภาพการจัดการศึกษาในโรงเรียน ตามความคิดเห็นของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 11 ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่า ด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน อยู่ในระดับมาก

2. ด้านการบริการที่ดี พบว่า อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผู้บริหารได้มีพฤติกรรมที่แสดงออกถึงสมรรถนะด้านนี้อย่างชัดเจน อาทิ เช่น การให้บริการด้วยกัลยาณมิตรอย่างใกล้ชิด มีไมตรีจิตต่อผู้รับบริการ การที่ผู้บริหารมีความสามารถในการจัดระบบการให้บริการแก่ผู้ปกครอง รวมถึงมีการปรับปรุงและพัฒนาระบบการให้บริการให้มีประสิทธิภาพซึ่งสอดคล้องกับ ลดาวัลย์ รุ่งเรืองและชวน ภารังกุล (2563) ได้ศึกษาเกี่ยวกับสมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 จังหวัดนครปฐม พบว่า ด้านการบริการที่ดีอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับ สุทธิศักดิ์ อ่อนตะวัน (2563) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ สมรรถนะของผู้บริหารกับความสุขของครูโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่า ด้านการบริการที่ดี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

3. ด้านการทำงานเป็นทีม พบว่า อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารสถานศึกษาสนับสนุนการร่วมมือทำงานกับกลุ่มอย่างมีสัมพันธภาพที่ดี มีการร่วมกับเพื่อนร่วมงานในการสร้างวัฒนธรรมการทำงานเป็นทีมให้เกิดขึ้นในสถานศึกษารวมถึงมีการให้เกียรติ ยกย่องชมเชย ให้กำลังใจแก่เพื่อนร่วมงานในโอกาสที่เหมาะสมทำให้สามารถทำงานร่วมกันได้อย่างมีความสุข มีการกำหนดทิศทาง โครงสร้างองค์กรและวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน มุ่งเน้นให้เกิดการสร้างวัฒนธรรมที่ดีภายในองค์กร ซึ่งสอดคล้องกับ วิไลพร ศรีอนันต์ (2559) ได้ศึกษาเกี่ยวกับสมรรถนะผู้บริหารที่ส่งผลต่อการบริหารงานบุคคลโรงเรียนเอกชนจังหวัดนครปฐม พบว่า ด้านการทำงานเป็นทีมโดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับ ภาณุวัฒน์ นิลศรีและจิรวัฒน์ วรณโรจน์ (2564) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความต้องการจำเป็นในการพัฒนาสมรรถนะผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดขอนแก่น พบว่า ด้านการทำงานเป็นทีมโดยภาพรวม อยู่ในระดับมากเช่นกัน

4. ด้านการสื่อสาร พบว่า อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผู้บริหารมีการพัฒนาความสามารถด้านการพูด ฟัง อ่าน เขียน อย่างต่อเนื่อง ช่วยสื่อสารให้เพื่อนร่วมงานให้ความสนใจต่องานและองค์กรและสามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในหน่วยงานได้ดีซึ่งสอดคล้องกับ พิชามณูษ์ ลาวชัย (2564) ได้ศึกษาเกี่ยวกับสมรรถนะของผู้บริหารกับการบริหารงานบุคคลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสงคราม พบว่า ด้านการสื่อสารโดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับ วิไลพร ศรีอนันต์ (2559) ได้ศึกษาเกี่ยวกับสมรรถนะผู้บริหารที่ส่งผลต่อการบริหารงานบุคคลโรงเรียนเอกชนจังหวัดนครปฐม พบว่า ด้านการสื่อสารโดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 2 พบว่า 1. ครูที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนในกลุ่มกรุงเทพตะวันออก สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารสถานศึกษามีการรับฟังความคิดเห็นจากเพื่อนร่วมงาน และเต็มใจเรียนรู้จากผู้อื่น ช่วยเพื่อนร่วมงานให้มีความเข้าใจต่องานและองค์กร ไม่ว่าจะมีความรู้ระดับการศึกษาในระดับใด สอดคล้องกับ อาราฟัต หัตถนิ (2562) ได้ศึกษาสมรรถนะหลักของผู้บริหารโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 3 เพื่อศึกษา และเปรียบเทียบสมรรถนะหลักของผู้บริหารโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลาเขต 3 พบว่า ผลการวิจัยพบว่า ครู ที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสมรรถนะหลักของผู้บริหารโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลาเขต 3 โดยภาพรวมไม่ต่างกัน สอดคล้องกับ พิชญ์สินี โภชนกุลและเอกรินทร์ สังข์ทอง (2564) ได้ศึกษาสมรรถนะผู้บริหารในศตวรรษที่ 21 ตามทัศนะของครู ในโรงเรียนที่ได้รับรางวัลคุณภาพแห่งสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (OBECQA) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 12 ผลการวิจัยพบว่าการเปรียบเทียบสมรรถนะผู้บริหารในศตวรรษที่ 21 จำแนกตามวุฒิการศึกษา ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน

2. ครูที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนในกลุ่มกรุงเทพตะวันออก สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารสถานศึกษาให้ความสำคัญกับความคิดเห็นของครูในแต่ละประสบการณ์ ที่เท่าเทียมกัน ให้เกียรติ ยกย่องชมเชย มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างครูด้วยกันเอง สอดคล้องกับ อาราฟัต หัตถนิ (2562) ได้ศึกษาสมรรถนะหลักของผู้บริหารโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 3 เพื่อศึกษา และเปรียบเทียบสมรรถนะหลักของผู้บริหารโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลาเขต 3 พบว่า ผลการวิจัยพบว่า ครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสมรรถนะหลักของผู้บริหารโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลาเขต 3 โดยภาพรวมไม่ต่างกัน สอดคล้องกับ นิรัชชา คงประดิษฐ์และจุฑารัตน์ คชรรัตน์ (2565) ได้ศึกษาเกี่ยวกับสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัดสงขลา ผลการวิจัย พบว่าครูที่มีอายุและมีประสบการณ์การทำงานแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษา ไม่แตกต่างกัน

3. ครูที่มีวิทยฐานะต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนในกลุ่มกรุงเทพตะวันออก สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารสถานศึกษาให้ความสำคัญกับความคิดเห็นของครูในแต่ละความเชี่ยวชาญด้านวิชาชีพที่เท่าเทียมกัน มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และรับฟังความคิดเห็นของครูทุกคน สอดคล้องกับนิธิตี แพร้ววัฒนะสุข และสุภาวดี ลากเจริญ (2565) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการศึกษาสมรรถนะที่จำเป็นของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 ในสถานการณ์สังคมพลิกผัน (Disruptive) ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 พบว่า ครูปฏิบัติหน้าที่การสอนที่มีวิทยฐานะต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสมรรถนะที่จำเป็น

ของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 ในสถานการณ์สังคมพลิกผัน (Disruptive) โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

สรุป

จากผลการวิจัยพบว่า สมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนในกลุ่มกรุงเทพตะวันออก สังกัดกรุงเทพมหานครโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากและเมื่อพิจารณารายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านการบริการที่ดี รองลงมาด้านการสื่อสาร ด้านการทำงานเป็นทีมและด้านที่น้อยที่สุด ด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในกลุ่มกรุงเทพตะวันออก สังกัดกรุงเทพมหานคร มีความตระหนักถึงความสำคัญของการบริการที่ดี ปรับปรุงและพัฒนากระบวนการให้บริการให้มีประสิทธิภาพ ให้บริการอย่างเป็นมิตร สุภาพและให้ข้อมูลข่าวสารแก่ผู้รับบริการอย่างถูกต้องครบถ้วน

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1.1 ด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์ ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีการพัฒนาการวิเคราะห์ภารกิจงานเพื่อวางแผนการแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบและผู้บริหารสถานศึกษาควรมีการกำหนดเป้าหมายที่ชัดเจนในการปฏิบัติงานในทุกภาคเรียน

1.2 ด้านการบริการที่ดี ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีการทำกิจกรรมต่างๆ เพื่อประโยชน์ส่วนรวมเมื่อมีโอกาสและควรมีการศึกษาความต้องการของผู้รับบริการ และนำข้อมูลไปใช้ในการปรับปรุง

1.3 ด้านการทำงานเป็นทีม ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีการกล่าวถึงเพื่อนร่วมงานในเชิงสร้างสรรค์แสดงความเชื่อมั่นและมีการรับฟังความคิดเห็นจากเพื่อนของสมาชิกในทีมและเต็มใจเรียนรู้จากผู้อื่น

1.4 ด้านการสื่อสาร ผู้บริหารสถานศึกษาควรพัฒนาความสามารถในการสื่อสารทั้งภาษาท่าทางอย่างสร้างสรรค์และควรพัฒนาในการทำความเข้าใจสิ่งต่างๆ แยกแยะประเด็นส่วนย่อย ๆ อย่างมีหลักการ

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

2.2 ควรมีการศึกษารูปแบบการพัฒนาสมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนในกลุ่มกรุงเทพตะวันออก สังกัดกรุงเทพมหานคร

2.3 ศึกษาองค์ประกอบของสมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

เอกสารอ้างอิง

- กัญญาณิษฐ์ ขุนประดิษฐ์. (2562). การศึกษาสมรรถนะหลักของผู้บริหารที่ส่งผลต่อคุณภาพการจัดการศึกษาในโรงเรียนตามความคิดเห็นของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 11 ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.
- จิรพรณัฏฐ์ ภูมิรินทร์ และสายสุตา เตียเจริญ. (2562). สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษากับการจัดการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 ของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9. *วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย*. 11(1), 207-223
- ณัฐธิดา มีจันทร์. (2563). สมรรถนะผู้บริหารสถานศึกษาในโครงการโรงเรียนร่วมพัฒนา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร-มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- นิรัชชา คงประดิษฐ์และจุฑารัตน์ คชรัตน์. (2565). สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัดสงขลา. การประชุมหาตใหญ่วิชาการระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 13.
- นิธิตี แพร่วณะสุขและสุภาวดี ลาภเจริญ. (2565). การศึกษาสมรรถนะที่จำเป็นของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 ในสถานการณ์สังคมพลิกผัน (Disruptive) ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 2. *Journal of Roi Kaensamn Academi*. 7(6).
- ประดิษฐ์ ศิวพัฒนกุล ไพบูลย์ ช่างเรียน และติน ปรัชญพฤทธิ. (2563). สมรรถนะของผู้บริหารและการพัฒนาทรัพยากรบุคคลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกรุงเทพมหานคร. *วารสาร มจร พุทธปัญญาปริทรรศน์*. 5(2), 174-189
- ประดิษฐ์ เอกทัศน์ สมาน เอกพิมพ์และขวัญชัย ช้วนนา. (2563). การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเพิ่มสมรรถนะผู้บริหารระดับสาขาวิชา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ (สทมส.)*. 26(2), 51-64
- พิชามญช์ ลาวชัย. (2562). สมรรถนะของผู้บริหารกับการบริหารงานบุคคลในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสงคราม. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- พิชญ์สินี โกชนกุลและเอกรินทร์ สังข์ทอง. (2564). การศึกษาสมรรถนะผู้บริหารในศตวรรษที่ 21 ตามทัศนะของครูในโรงเรียนที่ได้รับรางวัลคุณภาพแห่งสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (OBECQA) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 12. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*, 15(3).
- ภาณุวัฒน์ นิลศรีและจิรวัดน์ วรณโรจน์. (2564). ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาสมรรถนะผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดขอนแก่น. *วารสารวิชาการและวิจัย มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ*. 11(3), 24-37

- ลดาวัลย์ รุ่งเรืองและชวน ภาวังกุล. (2563). สมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 จังหวัดนครปฐม. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา*. 3(2), 6-20
- วิไลพร ศรีอนันต์. (2559). สมรรถนะผู้บริหารที่ส่งผลต่อการบริหารงานบุคคลโรงเรียนเอกชนจังหวัดนครปฐม. *วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร*.
- สำนักงานศึกษากรุงเทพมหานคร.(2564). รายงานสถิติการศึกษา ปีการศึกษา 2564 โรงเรียนสังกัด กรุงเทพมหานคร. กรุงเทพมหานคร: ร้านพจน์กล่องกระดาษ.
- สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (สำนักงาน ก.ค.ศ.). (2549). *หลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา เพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา*. [Online] เข้าถึงได้จาก http://circular.otepc.go.th/v1_t_circular_book_list.php?goto=24. [15 ธันวาคม 2565]
- สุทธิศักดิ์ อ่อนตะวัน. (2563). สมรรถนะของผู้บริหารกับความสุขของครูโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร. *วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร*.
- สมพงษ์ แซ่ท้อ. (2565). สมรรถนะของผู้บริหารมหาวิทยาลัยสมัยใหม่. *Journal of Modern Learning Development*. 7(2), 426-437
- อาราพิต หัตถนิ. (2562). สมรรถนะหลักของผู้บริหารโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลาเขต 3. *สารนิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยหาดใหญ่*.
- Cohen, L., Manion, L., & Morrison, K. (2011). *Research Method in Education (7th ed.)*. New York: MorrisonTeacher, Vol.63 NO.5, (p306-307)

ความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามการลักลอบนำสุราต่างประเทศ มาในเขตสรรพสามิตแม่สอดไปปฏิบัติ

กฤษฎิ์ดี วงลี¹

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 3 ประการ (1) เพื่อประเมินระดับความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามการลักลอบนำสุราต่างประเทศในเขตสรรพสามิตแม่สอดไปปฏิบัติ (2) เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามการลักลอบนำสุราต่างประเทศไปปฏิบัติจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล (3) เพื่ออธิบายความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยในการนำนโยบายป้องกันกับปราบปรามการลักลอบนำสุราต่างประเทศกับความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 399 คน ได้แก่ ผู้ประชาชนในอำเภอแม่สอด จังหวัดตาก ใช้แบบสอบถามรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบน การวิเคราะห์ค่าที่ การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และสหสัมพันธ์เพียร์สัน

ผลการวิจัยพบว่า

1. ด้านประสิทธิผลการให้บริการประชาชนของสำนักงานอัยการจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พบว่า อยู่ในระดับมาก
2. ด้านการเปรียบเทียบเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามการลักลอบนำสุราต่างประเทศไปปฏิบัติ พบว่าไม่มีความแตกต่าง
3. ด้านความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลของการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามการลักลอบนำสุราต่างประเทศไปปฏิบัติ กับความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ พบว่าเป็นเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ: ความสำเร็จ, การนำนโยบายไปปฏิบัติ, การป้องกันและปราบปรามการลักลอบนำสุราต่างประเทศ, เขตสรรพสามิตแม่สอด

ประเภทบทความ: บทความวิจัย

¹นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
ถนนเพชรเกษม อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ 77110, ประเทศไทย
อีเมล: Sunday0557@gmail.com

Success of Prevention and Enforcement of Smuggling Spirit Policy implementation Maesot Branch Office.

Krittippadee Wonglee¹

Abstract

This research aimed to 1) explore success of prevention and enforcement of smuggling spirit Policy implementation Maesot Branch Office. 2) compare Success of Prevention and enforcement smuggling spirit via attitude of respondents verified by demographic factors. 3) explain correlation between affecting factors with Success of Prevention and enforcement smuggling import spirit Policy implementation.

This was quantitative research; sample were 399 accidental random sampling. Questionnaires were data collection tools. Analytical statistics were percent standard deviation mean t test ANOVA F and Pearson correlation.

The findings revealed that; 1) Success of prevention and enforcement of smuggling spirit Policy implementation Maesot Branch Office were high level. 2) There were no significant statistical difference among respondent's attitude toward Success of Prevention and enforcement of smuggling spirit Policy implementation. and 3) There were positive statistical correlation between affecting factors with Success of Prevention and enforcement of smuggling spirit at .01 level.

Keywords: success, prevention and enforcement, smuggling spirit Policy implementation Maesot Branch Office

Type of Article: Research Article

¹ Master of Public Administration program students

Petchkasem Road, Hua Hin District, Prachuap Khiri Khan Province 77110, Thailand

E-mail: Sunday0557@gmail.com

บทนำ

การลักลอบและหลีกเลี่ยงเครื่องดัดแปลงแอลกอฮอล์มีอยู่ทุกแนวชายแดนของไทย โดยในแต่ละภูมิภาคมีรูปแบบทั้งส่วนที่คล้ายคลึงและแตกต่างกัน ปัจจัยส่วนใหญ่มาจากการเป็นพื้นที่ชายแดนที่สามารถเดินทางเข้ามาได้ การเดินเข้าออกเป็นประจำ การเป็นคนในท้องถิ่น การประกอบธุรกิจ เรือรับจ้าง รถตู้บริการนำเที่ยว เซลล์แมนขายสินค้า การลักลอบในช่วงเวลากลางคืนตามแนวแม่น้ำหรือทะเล แล้วนำมาเก็บรวบรวมไว้ ณ ภูมิภาคต่างๆ ทางถนนด้วยรถยนต์ส่วนบุคคลที่มีการจัดขบวนรถนำทางเพื่อเจรจาต่อรองกับเจ้าหน้าที่เพื่อ ลักลอบนำเข้าเพื่อมาส่งต่อให้ผู้ซื้อทั้งรายปลีกและเพื่อจำหน่ายในช่วงเทศกาล และรวมถึงรูปแบบการใช้เส้นทางการลำเลียงเครื่องดัดแปลงแอลกอฮอล์หนีภาษีเข้าสู่แม่สอด และกระจายต่อไปยังจังหวัดต่างๆ ด้วย วิธีการขนส่งที่นิยมใช้มีความหลากหลายและ สะดวกสบาย เช่น การใช้บริษัทขนส่งเอกชน ส่งมาทางรถไฟ รถโดยสารประจำทาง เครื่องบินโดยสาร รถยนต์ของหน่วยงานราชการ รถยนต์ส่วนบุคคลที่มีการวางแผนการเดินทางและติดต่อขออำนวยความสะดวกจากเจ้าหน้าที่ภาครัฐเป็นที่เรียบร้อยแล้ว (กนิษฐา กล้าไทย, 2561) สุราจากระบบภาษีของไทย ประกอบด้วย 1) สุราในประเทศ รวมถึงสุรา เครื่องดัดแปลงแอลกอฮอล์เครื่องดัดแปลงมีนเมาที่ผลิตในประเทศที่ไม่เสียภาษี หรือไม่ติดแสตมป์หรือสีกอบผลิต 2) สุราต่างประเทศรวมถึงสุรา เครื่องดัดแปลงแอลกอฮอล์ เครื่องดัดแปลงมีนเมาที่ไม่เสียภาษี หรือลักลอบนำเข้า หรือนำเข้าจากต่างประเทศโดยไม่เสียภาษี หรือซื้อจากร้านปลอดภาษี ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2564 ตั้งแต่วันที่ 1 ต.ค.2563-22 ก.ค.2564 พบว่า มีการกระทำผิดจำนวน 21,520 คดี คิดเป็นเงินค่าปรับ 486.70 ล้านบาท โดยแยกเป็นสุรา จำนวน 12,312 คดี ค่าปรับ 109.14 ล้านบาท ยาสูบ จำนวน 5,987 คดี ค่าปรับ 241.24 ล้านบาท

กรมสรรพสามิต เป็นหน่วยงานในสังกัดกระทรวงการคลัง มีหน้าที่และความรับผิดชอบในการจัดเก็บภาษีสรรพสามิต เพื่อเป็นรายได้ของรัฐและดำเนินการป้องกันและปราบปรามผู้กระทำความผิดกฎหมายสรรพสามิต รวมทั้งรับผิดชอบในด้านบริการงานของรัฐวิสาหกิจ อีก 2 หน่วยงาน คือ องค์การสุรา มีหน้าที่ผลิตและจำหน่ายแอลกอฮอล์แต่เพียงผู้เดียว และผลิตภัณฑ์จากวัตถุดิบที่ได้จากการผลิตสุรา และโรงงานไฟ มีหน้าที่ผลิตและจำหน่ายไฟที่ทำในประเทศแต่เพียงผู้เดียว มีภารกิจที่สำคัญคือ ความรับผิดชอบตรวจแนะนำผู้ประกอบการสรรพสามิตให้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2560 และดำเนินการการจัดเก็บภาษี ด้านการสืบสวน ป้องกันและปราบปรามการกระทำอันเป็นความผิดตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับภาษีสรรพสามิต ซึ่งอยู่ในอำนาจหน้าที่และการควบคุมของกรมสรรพสามิต

นโยบายสาธารณะ ประกอบด้วยแนวทางกิจกรรม การกระทำ หรือการเลือกตัดสินใจของรัฐบาล ซึ่งรัฐบาลได้ทำการตัดสินใจและกำหนดไว้ล่วงหน้า เพื่อชี้แนะให้มีกิจกรรมหรือการกระทำต่าง ๆ เกิดขึ้น เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้ โดยมีการวางแผน การจัดทำโครงการ วิธีการบริหารหรือกระบวนการดำเนินงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ในเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่งด้วยวิธีปฏิบัติงานที่ถูกต้อง เหมาะสม สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงและความต้องการของประชาชน (Anderson, James., 2000) ดังเช่นการออกกฎหมายและการบังคับใช้กฎหมายแนวทางปฏิบัติที่กำหนดขึ้น เพื่อตอบสนองต่อปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น หรือแนวทางที่รัฐบาลกำหนดขึ้นเพื่อแก้ไขปัญหา นโยบายป้องกันและปราบปรามการลักลอบนำสุราต่างประเทศ เป็นนโยบายที่สำคัญในการป้องกันและปราบปรามการกระทำที่ผิดกฎหมาย จากปัญหาการลักลอบและหลีกเลี่ยงเครื่องดัดแปลงแอลกอฮอล์มีอยู่ทุกแนว

ชายแดนของไทย โดยในแต่ละภูมิภาคมีรูปแบบทั้งส่วนที่คล้ายคลึงและแตกต่างกัน ในปัจจุบันอำเภอแม่สอด จังหวัดตากได้รับการสนับสนุนให้เป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษ คือ เขตพื้นที่ที่จัดตั้งขึ้นเป็นการเฉพาะตามกฎหมาย เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริม สนับสนุน และอำนวยความสะดวก รวมทั้งให้สิทธิพิเศษบางประการในการดำเนินกิจการต่างๆ เช่น การอุตสาหกรรม การพาณิชย์กรรม การบริการ หรือกิจการอื่นใดที่เป็นประโยชน์แก่เศรษฐกิจของประเทศ มีความหลากหลายด้านแรงงาน ไม่ได้เป็นเพียงเมืองชายแดนที่มีแรงงานมากที่สุด แต่ยังเป็นกลุ่มแรงงานที่ใหญ่ที่สุดของผู้รับจ้างทั่วโลก ด้านพรมแดนแม่สอดเป็นด่านศุลกากร อันดับ 1 ชายแดนไทยเมียนมา ส่งออกทะเลอันดามัน บังกลาเทศ และทางตอนใต้ของจีน อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก เป็นช่องทางการค้าชายแดนมาอย่างยาวนาน ระหว่างไทย – เมียนมา การค้าชายแดนเจริญเติบโตขึ้นอย่างต่อเนื่อง มีมูลค่าการนำเข้า – ส่งออกเพิ่มขึ้นตลอดเวลาเกือบแสนล้านบาท

จากปัญหาที่เกิดขึ้นดังกล่าวกรมสรรพสามิต ในฐานะที่เป็นหน่วยงานภาครัฐ มีบทบาทและหน้าที่ ในการนำนโยบายไปปฏิบัติ และเนื่องด้วยผู้ศึกษาซึ่งปฏิบัติงานอยู่ในกรมสรรพสามิต มีความสนใจที่จะศึกษาวิจัย เรื่อง “ความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามการลักลอบนำสุราต่างประเทศมาในเขตสรรพสามิตแม่สอดไปปฏิบัติ” เพื่อศึกษาระดับความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามการลักลอบนำสุราต่างประเทศในเขตสรรพสามิตแม่สอดไปปฏิบัติ พร้อมทั้งศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการนำนโยบายป้องกันกับปราบปรามการลักลอบนำสุราต่างประเทศมาในเขตสรรพสามิตแม่สอดไปปฏิบัติ ซึ่งผลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ เพื่อเป็นแนวทางการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามการลักลอบนำสุราต่างประเทศมาในเขตสรรพสามิตแม่สอดไปปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อประเมินระดับความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามการลักลอบนำสุราต่างประเทศมาในเขตสรรพสามิตแม่สอด
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามการลักลอบนำสุราต่างประเทศมาในเขตสรรพสามิตแม่สอดไปปฏิบัติจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล
3. เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยในการนำนโยบายป้องกันกับปราบปรามการลักลอบนำสุราต่างประเทศมาในเขตสรรพสามิตแม่สอดไปปฏิบัติกับความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ

สมมติฐานการวิจัย

1. ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อความสำเร็จในการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามการลักลอบนำสุราต่างประเทศมาในเขตสรรพสามิตแม่สอดไปปฏิบัติ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลไม่แตกต่างกัน
2. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยในการนำนโยบายป้องกันกับปราบปรามการลักลอบนำสุราต่างประเทศมาในเขตสรรพสามิตแม่สอดไปปฏิบัติกับความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นเชิงบวก

การทบทวนวรรณกรรม

แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะและการนำนโยบายไปปฏิบัติ

เอสตัน (David Easton, 1953, pp.218-221) กล่าวว่า นโยบายสาธารณะ คือการแจกแจงคุณค่าของสังคมตามกฎหมาย การใช้อำนาจตามกฎหมาย เช่นรัฐบาลหน่วยงานต่างๆของรัฐบาล การกิจต่างๆของรัฐบาล ส่งผลในทางปฏิบัติที่สอดคล้องกับค่านิยมของประชาชนในสังคม

โทมัส ดาย (Thomas Dye, 1984, p.1) กล่าวว่า นโยบายสาธารณะ คือสิ่งที่รัฐบาลเลือกที่จะกระทำหรือไม่กระทำ ถ้าเป็นส่วนหนึ่งที่รัฐบาลเลือกกระทำนั้นจะครอบคลุมกิจกรรมต่างๆของรัฐบาล และส่งผลต่อวัตถุประสงค์ต่อวัตถุประสงค์ในกิจกรรมต่างๆที่รัฐบาลเลือกที่จะกระทำให้บรรลุเป้าหมายในการบริการสาธารณะแก่ประชาชน ส่วนที่รัฐบาลไม่เลือกกระทำจะส่งผลกระทบกับรัฐบาลได้ทั้งทั้งบวกและทางลบต่อประชาชน

ดังนั้นนโยบายสาธารณะจึงเป็นเครื่องมือของรัฐบาลในการกำหนดทิศทางแนวทางในการบริหารประเทศของรัฐบาล ซึ่งเป็นตัวแสดง (Policy Actors) ในนามของรัฐ ตลอดจนทุกภาคส่วนของรัฐบาล

ความหมายของการนำนโยบายไปปฏิบัติ

มีเตอร์และฮอร์น (Meter & Horn, 1975 p. 464) ได้ให้ความหมายของการนำนโยบายไปปฏิบัติ หมายถึง การกระทำของแต่ละบุคคลหรือกลุ่ม ทั้งที่เป็นราชการหรือเอกชน เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการนำนโยบายมาปฏิบัติ

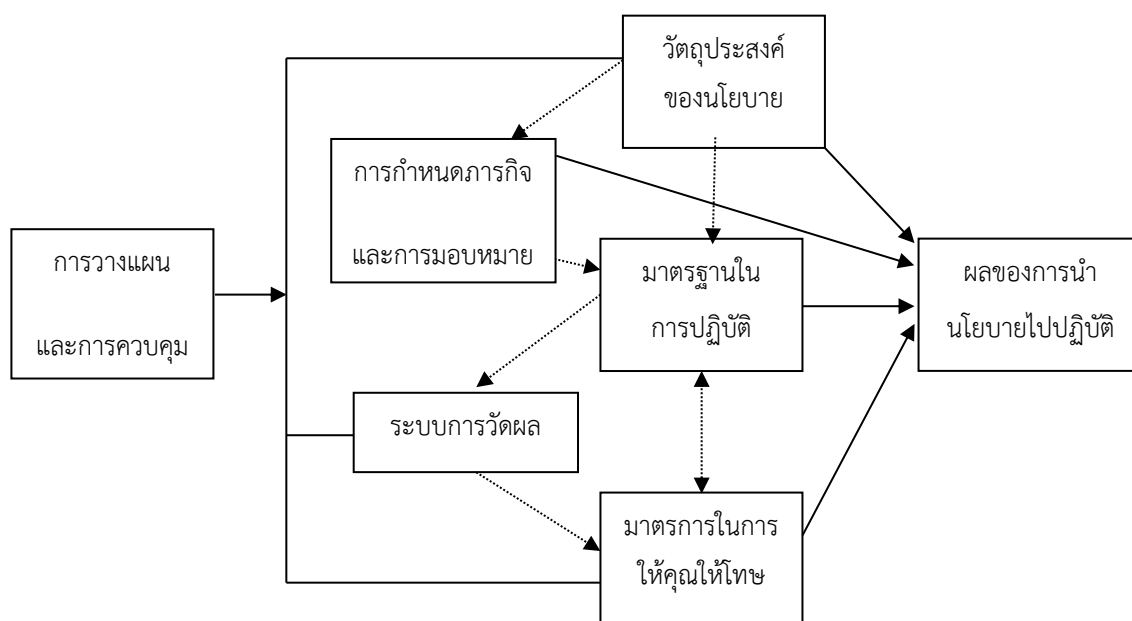
Meter and Horn (1975, pp. 445-448) ความสำเร็จหรือล้มเหลวของนโยบายนั้น นโยบายที่เรียกร้องให้มีการเปลี่ยนแปลงสิ่งต่าง ๆ น้อยที่สุด และมีความเห็นพ้องต้องกันในวัตถุประสงค์ระดับสูง จะประสบความสำเร็จสูง กล่าวสรุปได้ว่าลักษณะนโยบายจะประสบความสำเร็จได้จะต้องมีลักษณะ คือ

1. มีวัตถุประสงค์ชัดเจนและแน่นอน และจัดลำดับความสำคัญของวัตถุประสงค์นโยบายไว้อย่างดี ซึ่งจะช่วยให้เป็นแนวให้เจ้าหน้าที่ผู้ดำเนินการได้ยึดถือปฏิบัติตรงกัน
2. ความถูกต้องเหมาะสมของทฤษฎีที่เป็นพื้นฐานของนโยบาย
3. การจัดสรรเงินอย่างเพียงพอสำหรับหน่วยงานที่จะรับไปปฏิบัติ
4. การจัดสายงานการบังคับบัญชาและประสานงานภายในและระหว่างหน่วยงานปฏิบัติ
5. การกำหนดระเบียบปฏิบัติของหน่วยงาน

วรเดช จันทรศร (2551, หน้า 129–146) ได้มีการประมวลตัวแบบตัวแบบการนำนโยบายมาปฏิบัติ เพื่อใช้อธิบายว่าองค์กรต่าง ๆ ที่สามารถนำนโยบาย แผนงาน โครงการไปปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้เขียนบทความขอนำเสนอถึงตัวแบบที่เอื้ออำนวยต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติที่สอดคล้องกับงานวิจัยที่นำมาเสนอเป็นบทความนี้ คือ ตัวแบบที่ยึดหลักเหตุผล (Ration Model) ซึ่งตัวแบบนี้มีแนวคิดว่าการใช้หลักด้านเหตุผลเป็นสิ่งสำคัญที่สุดที่จะชี้วัดความสำคัญหรือความล้มเหลวของนโยบาย แผนงาน หรือโครงการ อาจกล่าวได้ว่าองค์กรหรือหน่วยงานจะมีองค์ประกอบในการดำเนินงานอยู่ 2 ส่วนใหญ่ ๆ คือ นโยบายจะต้องมีวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน ซึ่งหน่วยงานสามารถแปรวัตถุประสงค์ถ่ายทอดไปสู่การปฏิบัติได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม และความสามารถในการปฏิบัติงานได้อย่างบรรลุผลใกล้เคียงกับวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้

โดยทั่วไป ระดับความสำเร็จของการดำเนินนโยบายหรือโครงการไปสู่การปฏิบัติ จะขึ้นอยู่กับปัจจัย 5 ประการ ดังนี้

- (1) ความชัดเจนในวัตถุประสงค์ของนโยบายหรือโครงการ
- (2) การกำหนดภารกิจและมอบหมายอย่างชัดเจน
- (3) การกำหนดมาตรฐานในการปฏิบัติงาน
- (4) การสร้างระบบประเมินผลที่เหมาะสม
- (5) การสร้างมาตรฐานการจูงใจ (ให้คุณให้โทษ) ที่เหมาะสม



ภาพที่ 1 แสดงตัวแบบทางทฤษฎีการนำนโยบายไปปฏิบัติ: ตัวแบบที่ยึดหลักเหตุผล

เครื่องชี้วัดประสิทธิผลในการนำนโยบายไปปฏิบัติ: การประเมินผลนโยบาย

อติพร เกิดเรือง (2561, หน้า 104-105) กล่าวว่าโดยปกติการวัดประสิทธิผลของการดำเนินงานมักทำเมื่อนโยบายนั้นสิ้นสุดลงโดยการประเมินภาพรวม หรือการประเมินช่วงดำเนินงานผ่านไประยะหนึ่งแล้วและสรุปผล ถ้าผลการประเมินเบี่ยงเบนจากวัตถุประสงค์ ก็จะปรับปรุงแก้ไขในช่วงเวลาที่เหลือต่อไป การวัดประสิทธิผล เป็นเกณฑ์พิจารณาระดับการบรรลุวัตถุประสงค์เฉพาะด้าน โดยดูจากผลลัพธ์ในการดำเนินงาน ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงของประชากรกลุ่มเป้าหมายตามโครงการ ประกอบด้วยตัวชี้วัด 4 ประการคือ 1) ระดับการบรรลุเป้าหมาย เป็นตัวชี้วัดว่าโครงการบรรลุเป้าหมายด้านใดบ้างและการบรรลุเป้าหมายส่งผลต่อประชากรเป้าหมายอย่างไร โดยสามารถวัดการเปลี่ยนแปลงเชิงปริมาณและคุณภาพ 2) ระดับการมีส่วนร่วม เป็นตัวชี้วัดความสำเร็จ โดยให้ความสำคัญกับมิติการมีส่วนร่วม โดยสามารถอธิบายความสัมพันธ์เชิงเหตุผลได้ว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนส่งผลต่อระดับความสำเร็จมากน้อยเพียงใด และโครงการจะปรับปรุงส่งเสริมการมีส่วนร่วมได้อย่างไร วัดจากจำนวนประชากร ความถี่ ระดับ และกิจกรรม 3) ระดับความพึงพอใจ เป็นเกณฑ์วัดระดับการยอมรับโดยอาจพิจารณาจากสัดส่วนของประชากรเป้าหมายที่พึงพอใจกับบริการของรัฐ สัดส่วนของครัวเรือนที่พอใจการ

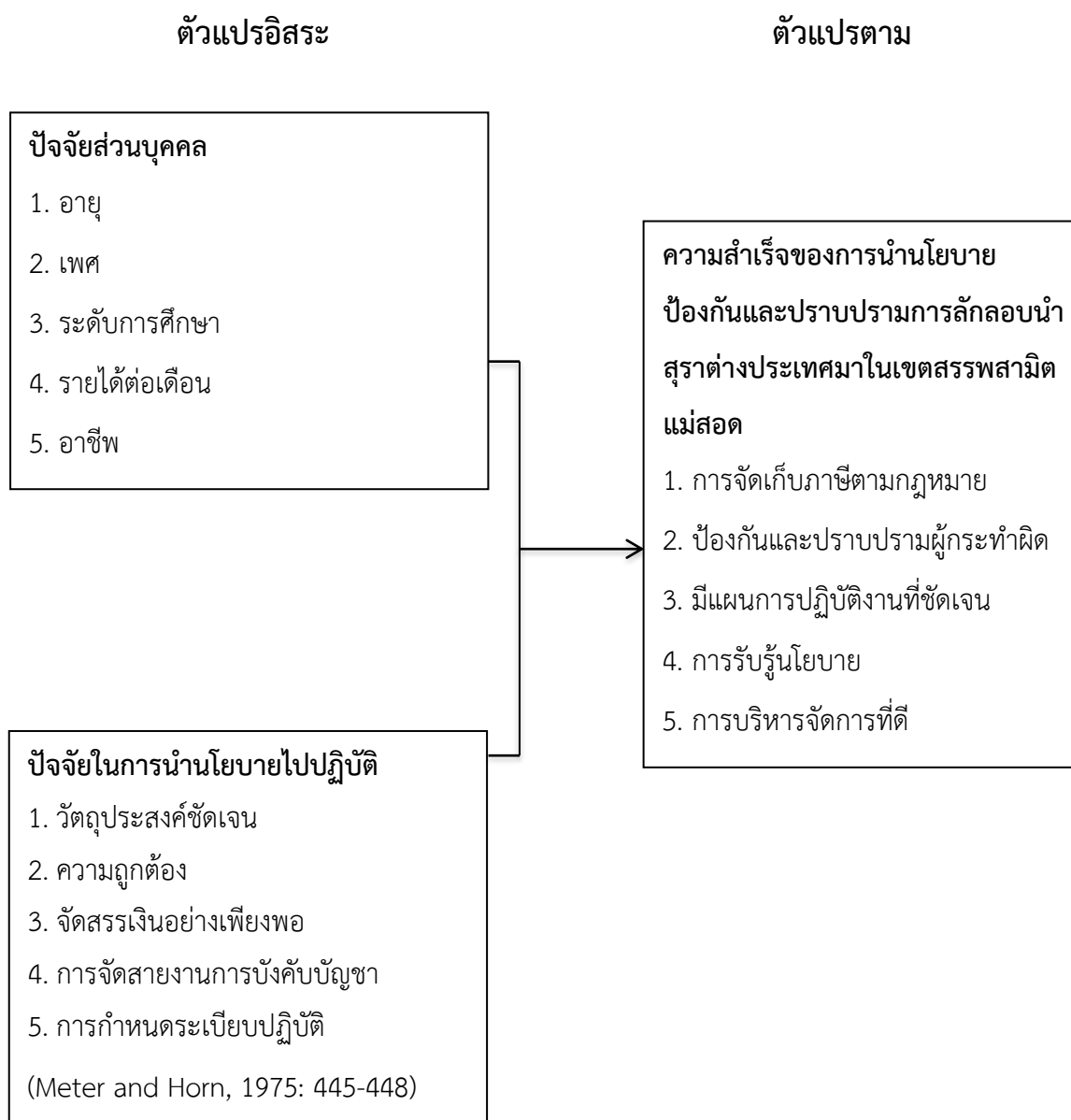
ปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่โครงการ และ 4) ระดับความเสี่ยงของโครงการ เป็นตัววัดประสิทธิผลเพื่อดูว่าโครงการมีความเสี่ยงในการบรรลุเป้าหมายด้านใดด้านหนึ่งหรือเป้าหมายรวมของโครงการหรือไม่ ค่าความเสี่ยงประเมินจากความเสี่ยงเปลี่ยนแปลงสถานะแวดล้อมของโครงการ ทั้งด้านสังคม เศรษฐกิจ การเมือง และสิ่งแวดล้อม ทั้งระยะสั้นและระยะยาว

นโยบายป้องกันและปราบปรามการลักลอบนำเข้าสุราต่างประเทศ

แผนปฏิบัติการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ระดับชาติในระยะที่ 2 พ.ศ. 2564 – 2570

1. ควบคุมและจำกัดการเข้าถึง เพื่อเพิ่มระยะเวลาในการเข้าถึงจุดจำหน่ายของประชาชน
2. ควบคุมพฤติกรรม การขับขีหลังการดื่ม เพื่อลดความเสี่ยงในการเกิดอุบัติเหตุจากการขับขียานพาหนะ ภายหลังการดื่มแอลกอฮอล์
3. คัดกรอง บำบัด รักษาผู้มีปัญหาจากสุรา เพื่อจัดการให้ผู้มีปัญหามาด้านการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้รับการดูแลรักษาตามมาตรฐานที่เหมาะสม
4. ควบคุมการโฆษณาส่งเสริมการขาย และการให้ทุนอุปถัมภ์ เพื่อควบคุมการโฆษณาและการสื่อสารการตลาดของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ตาม เจตนารมณ์ของกฎหมาย เพื่อคุ้มครองสังคมและเยาวชนมิให้เป็นนักดื่มหน้าใหม่
5. ขึ้นราคาผ่านระบบภาษี เพื่อพัฒนากลไกด้านมาตรการภาษีและราคาโดยมีระบบการคิดภาษีที่มีหลักฐานทางวิทยาศาสตร์และโปร่งใสตรวจสอบได้ รวมถึงมีมาตรการกำหนดราคาขั้นต่ำ (minimum unit pricing) ตามปริมาณแอลกอฮอล์ในเครื่องดื่ม การผูกอัตราภาษีกับเงินเพื่อและลดการสนับสนุนจากภาครัฐไปยังธุรกิจแอลกอฮอล์
6. สร้างค่านิยมเพื่อลดการดื่ม นำเสนอภาพลักษณ์ของสินค้าแอลกอฮอล์ เป็นสินค้าเสพติด ทำลายสุขภาพ ทำร้ายสังคม (กระบวนการ Denormalization)
7. การบริหารจัดการที่ดี เพื่อพัฒนาพื้นที่ให้มีความเข้มแข็ง ที่สามารถจัดการปัญหาแอลกอฮอล์ และขยายผลได้ และสร้างกลไกสนับสนุนกระบวนการจัดการปัญหาแอลกอฮอล์ อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อลดจำนวนผู้บริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ลง

จากการทบทวนวรรณกรรม แนวคิดที่เกี่ยวกับนโยบายสาธารณะและการนำนโยบายไปปฏิบัติตามกรอบแนวคิดของ Meter and Horn (1975) แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับประสิทธิผล ข้อมูลพื้นที่แหล่งวิจัย คือเขตสรรพสามิตแม่สอด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยจึงกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัยครั้งนี้ ดังแสดงในภาพที่ 2



ภาพที่ 2 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงปริมาณ พื้นที่วิจัย คือ อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก ประชากร คือ ประชาชนอำเภอแม่สอด จังหวัดตาก รวมจำนวนทั้งสิ้น 171,253 คน กลุ่มตัวอย่าง คือ ประชาชนอำเภอแม่สอด จังหวัดตาก จำนวน 399 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ การแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน กรณีตัวแปรกลุ่มย่อย 2 กลุ่ม ได้แก่ เพศ สถิติที่ใช้ทดสอบ คือ t-test กรณีตัวแปรกลุ่มย่อยมากกว่า 2 กลุ่ม ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ต่อเดือน และอาชีพ สถิติที่ใช้ทดสอบ คือ ความแปรปรวนทางเดียว One-Way ANOVA : F-test และใช้วิธีการของ Fisher's Least Significant Difference

(LSD) หากพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจะทดสอบ ความแตกต่างรายคู่ โดยวิธีเชฟเฟ (Scheffe's Method) เพื่อแปลผลต่อไป

ผลการวิจัย

วัตถุประสงค์ที่ 1. ผลการวิจัยพบว่า ระดับความสำเร็จของการน่านโยบายป้องกันและปราบปรามการลักลอบนำสุรา ต่างประเทศมาในเขตสรรพสามิตแม่สอด ภาพรวมอยู่ในระดับ มากในทุกด้าน เมื่อพิจารณาแต่ละด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การจัดเก็บภาษีตามกฎหมายอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.53$) รองลงมา ด้านป้องกันและปราบปรามผู้กระทำความผิด ($\bar{X} = 4.40$) ด้านมีแผนการปฏิบัติงานที่ชัดเจน ($\bar{X} = 4.38$) ด้านการบริหารจัดการที่ดี ($\bar{X} = 4.35$) ตามลำดับ และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การรับรู้นโยบาย ($\bar{X} = 4.14$)

วัตถุประสงค์ที่ 2. ผลการวิจัยพบว่า ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อความสำเร็จของการน่านโยบายป้องกันและปราบปรามการลักลอบนำสุราต่างประเทศมาในเขตสรรพสามิตแม่สอดไปปฏิบัติ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่าด้านการเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อความสำเร็จของการน่านโยบายป้องกันและปราบปรามการลักลอบนำสุราต่างประเทศไปปฏิบัติ พบว่าไม่มีความแตกต่างกัน

วัตถุประสงค์ที่ 3. ผลการวิจัยพบว่า ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการน่านโยบายไปปฏิบัติ กับความสำเร็จของการน่านโยบายป้องกันและปราบปรามการลักลอบนำสุรา ต่างประเทศมาในเขตสรรพสามิตแม่สอดไปปฏิบัติ พบว่า ปัจจัยการน่านโยบายไปปฏิบัติมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความสำเร็จของการน่านโยบายป้องกันและปราบปรามการลักลอบนำสุรา ต่างประเทศมาในเขตสรรพสามิตแม่สอดไปปฏิบัติ ในภาพรวมและรายด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีความสัมพันธ์กันในระดับสูง ($r = 0.831$) จึงสรุปได้ว่า ปัจจัยการน่านโยบายไปปฏิบัติที่มีระดับสูง จะมีความสำเร็จของการน่านโยบายป้องกันและปราบปรามการลักลอบนำสุรา ต่างประเทศมาในเขตสรรพสามิตแม่สอดไปปฏิบัติที่ระดับสูงเช่นกัน

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการศึกษาความสำเร็จของการน่านโยบายป้องกันและปราบปรามการลักลอบนำสุราต่างประเทศมาในเขตสรรพสามิตแม่สอด สามารถนำมาอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นระดับความสำเร็จของการน่านโยบายป้องกันและปราบปรามการลักลอบนำสุรา ต่างประเทศมาในเขตสรรพสามิตแม่สอด ภาพรวมในทุกด้าน นำไปปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.36$) เมื่อพิจารณาแต่ละด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การจัดเก็บภาษีตามกฎหมายอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของศิริพันธ์ หล่อตระกูล (2559, หน้า 5) ศึกษาเรื่อง รูปแบบการน่านโยบายไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์ ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการน่านโยบายไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมาก จำนวน 6 ด้าน เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อย ได้แก่ ด้านสภาพแวดล้อมภายนอก (การเมือง

เศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี) ด้านการให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงาน ด้านวัตถุประสงค์ของนโยบาย ด้านมาตรการการควบคุมประเมินผล ด้านลักษณะของหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติและด้านสมรรถนะขององค์การ

2. ผลการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามการลักลอบนำสุราต่างประเทศมาในเขตสรรพสามิตแม่สอดไปปฏิบัติจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า เพศ อายุ และระดับการศึกษา รายได้ต่อเดือน ของกลุ่มตัวอย่างที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อความสำเร็จในการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามการลักลอบนำสุราต่างประเทศมาในเขตสรรพสามิตแม่สอดไปปฏิบัติไม่แตกต่างกัน ผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของบัญชา ผลานิสงค์ (2553) ศึกษาการนำนโยบายสวัสดิการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลบ่อวิน จังหวัดชลบุรี ผลการศึกษาพบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลบ่อวิน ได้ดำเนินงานตามนโยบายของรัฐบาลที่ถือว่าการจ่ายเงินสวัสดิการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ เป็นนโยบายเร่งด่วน ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องรายงานผลการปฏิบัติทุกเดือน ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีสภาพทางเศรษฐกิจทางสังคมที่แตกต่างกันอันได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3. การวิเคราะห์เพื่ออธิบายความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการนำนโยบายไปปฏิบัติกับความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามการลักลอบนำสุรา ต่างประเทศมาในเขตสรรพสามิตแม่สอดไปปฏิบัติ จากผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยการนำนโยบายมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ โดยภาพรวมและรายด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในระดับสูง สรุปได้ว่า ปัจจัยการนำนโยบายไปปฏิบัติที่มีระดับสูง จะมีความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามการลักลอบนำสุรา ต่างประเทศมาในเขตสรรพสามิตแม่สอดไปปฏิบัติที่ระดับสูงเช่นกัน

ผลการศึกษาค้นคว้านี้ สามารถอธิบายได้ด้วยแนวคิดในการนำนโยบายไปปฏิบัติของ Meter and Horn (1975, pp. 445-448) ที่สรุปว่านโยบายจะประสบความสำเร็จได้จะต้องมีลักษณะมีวัตถุประสงค์ชัดเจนและแน่นอน ความถูกต้องเหมาะสม การจัดสายงานการบังคับบัญชา ด้านจัดสรรเงินอย่างเพียงพอ และด้านการกำหนดระเบียบปฏิบัติ และผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้สอดคล้องกับวรเดช จันทรศร (2551, หน้า 463-466) ซึ่งกล่าวว่า ปัจจัยด้านนโยบายของการนำนโยบายไปปฏิบัติ ด้านความชัดเจนของวัตถุประสงค์ และเป้าหมายของนโยบาย รวมถึงด้านการกำหนดระเบียบปฏิบัติและด้านจัดสรรเงินอย่างเพียงพอ จะช่วยกำหนดมาตรฐานในการนำนโยบายไปปฏิบัติ และส่งผลต่อความสำเร็จของนโยบาย

สรุป

จากผลการวิจัยพบว่า ด้านประสิทธิผลการให้บริการประชาชนของสำนักงานอัยการจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พบว่า อยู่ในระดับมาก ด้านการเปรียบเทียบเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามการลักลอบนำสุราต่างประเทศไปปฏิบัติ พบว่าไม่มีความแตกต่าง และด้านความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลของการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามการลักลอบนำสุราต่างประเทศไปปฏิบัติ กับความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ พบว่าเป็นเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 1 พบว่า ระดับความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามการลักลอบนำสุรา ต่างประเทศมาในเขตสรรพสามิตแม่สอด ภาพรวมอยู่ในระดับมากในทุกด้าน เมื่อพิจารณาด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การจัดเก็บภาษีตามกฎหมาย และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การรับรู้นโยบาย ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรดำเนินการ สร้างการรับรู้นโยบายที่เกี่ยวข้องกับประชาชนในพื้นที่ เพื่อป้องกันและปราบปรามการลักลอบนำสุราต่างประเทศผ่านทางชายแดนแม่สอด จังหวัดตาก

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 2 พบว่า ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามการลักลอบนำสุราต่างประเทศมาในเขตสรรพสามิตแม่สอด ไปปฏิบัติจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่าด้านการเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามการลักลอบนำสุราต่างประเทศไปปฏิบัติ พบว่าไม่มีความแตกต่างกัน ดังนั้น หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรสร้างการรับรู้เรื่องเกี่ยวกับความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามการลักลอบนำสุราต่างประเทศมาในเขตสรรพสามิตแม่สอด ไปปฏิบัติให้กับประชาชนในเขตสรรพสามิตแม่สอด ให้ทั่วถึงทุกหมู่บ้านทุกครัวเรือน

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 3 พบว่า ปัจจัยการนำนโยบายไปปฏิบัติมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามการลักลอบนำสุราต่างประเทศมาในเขตสรรพสามิตแม่สอด ไปปฏิบัติ ในภาพรวมและรายด้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีความสัมพันธ์กันในระดับสูง จึงสรุปได้ว่า ปัจจัยการนำนโยบายไปปฏิบัติที่มีระดับสูง จะมีความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามการลักลอบนำสุราต่างประเทศมาในเขตสรรพสามิตแม่สอดไปปฏิบัติที่ระดับสูงเช่นกัน ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรพัฒนาพื้นที่ให้มีความเข้มแข็ง ที่สามารถจัดการปัญหาแอลกอฮอล์ และขยายผลได้ และสร้างกลไกสนับสนุนกระบวนการจัดการปัญหาแอลกอฮอล์อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อลดจำนวนผู้บริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ลง

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาปัจจัยอื่นๆ ที่มีผลต่อการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามการลักลอบนำสุรา ต่างประเทศมาในเขตสรรพสามิตแม่สอด
2. ควรมีการศึกษาปัญหา และอุปสรรคที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามการลักลอบนำสุราต่างประเทศมาในเขตสรรพสามิตแม่สอด
3. ควรมีการศึกษาความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามการลักลอบนำสุรา ต่างประเทศมาในเขตพื้นที่ใกล้เคียงกับเขตสรรพสามิตแม่สอด

เอกสารอ้างอิง

- บัญชา ผลานิสงค์. (2553). *การนำนโยบายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลบ่อวิน จังหวัดชลบุรี*. วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วรเดช จันทรศร. (2551). *ทฤษฎีการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ: หนังสือในโครงการ ตำราสมาคมนักวิจัยมหาวิทยาลัยไทย.
- ศิรินันท์ หล่อตระกูล. (2559). *รูปแบบการนำนโยบายไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์*. (วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม).
- Anderson, James E. (1994). *Public Policy – Making: Introduction*. 2nd. New York: Houghton Mifflin Company
- Dye, Thomas R. (1984). *Understanding Public Policy*. (5th ed). Englewood Cliffs. New Jersey: Prentice -Hall, Inc.
- Easton, David. (1953). *The Political System: An Inquiry in to the State of Political Science*. New York: Alfred A. Knopf.
- Van Meter, D. S. & Van Horn, C. E. (1975, February). *The policy implementation process: A conceptual framework*. Administration and Society, 6(4), 446-484.
- Yamane, Taro. (1967). *Statistic An Introductory Analysis*. New York: Harper and Row.

ความสำเร็จในการพัฒนาองค์กรตามเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ ของเทศบาลตำบลในอำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

เอกนิรันดร์ จันทรงาม¹

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อประเมินความสำเร็จในการพัฒนาองค์กรตามเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐของเทศบาลตำบลในอำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ (2) เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อความสำเร็จในการพัฒนาองค์กรตามเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐของเทศบาลตำบลในอำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ (3) เพื่ออธิบายความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการพัฒนาองค์กรตามเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐกับความสำเร็จในการพัฒนาองค์กรตามเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐของเทศบาลตำบลในอำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ (4) เพื่อวิเคราะห์ความสามารถของปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการพยากรณ์ความสำเร็จในการพัฒนาองค์กรตามเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่าง 162 คน สุ่มจากข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้างโครงการ สังกัดเทศบาลตำบลในอำเภอบางสะพาน ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือรวบรวมข้อมูลทำการวิเคราะห์ข้อมูล ด้วยสถิติ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ค่าที่ การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว การวิเคราะห์สหสัมพันธ์เพียร์สัน และการวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงพหุ ผลการวิจัยพบว่า

1. ความสำเร็จในการพัฒนาองค์กรตามเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐของเทศบาลตำบลในอำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ อยู่ในระดับมาก
2. ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อความสำเร็จในการพัฒนาองค์กรตามเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐของเทศบาลตำบลในอำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ไม่มีความแตกต่างกัน
3. ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการพัฒนาองค์กรตามเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐของเทศบาลตำบลในอำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการพัฒนาองค์กรตามเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐของเทศบาลตำบลในอำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์เชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .01
4. ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการพัฒนาองค์กรตามเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐสามารถพยากรณ์ความสำเร็จในการพัฒนาองค์กรตามเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐของเทศบาลตำบลในอำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ได้ร้อยละ 83.7

คำสำคัญ: ความสำเร็จ, การพัฒนาองค์กรตามเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ, เทศบาลตำบล

ประเภทบทความ: บทความวิจัย

¹รองนายกเทศมนตรีตำบลร่อนทอง อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

123 หมู่ที่ 4 ตำบลร่อนทอง อำเภอบางสะพาน ประจวบคีรีขันธ์ 77230, ประเทศไทย

อีเมล: Eaknirun.J@gmail.com

Successes of Organizational Development according to Public Sector Management Quality Award; Subdistrict Municipalities Bangsapan District Prachuabkirikhan Province.

Eaknirun Junngam¹

Abstract

The purposes of this research were to 1) explore successes of Organizational Development according to Public Sector Management Quality Award; Subdistrict Municipalities Bangsapan District Prachuabkirikhan Province. 2) compare successes of Organizational Development according to Public Sector Management Quality Award among respondents 'attitude via demographic factors. 3) explain correlation between critical success factors with successes of Organizational Development according to Public Sector Management Quality Award. 4) verified capability of critical success factors to forecast successes of Organizational Development according to Public Sector Management Quality Award. This was quantitative approach, sample were 162 personnel attached to Subdistrict Municipalities Bangsapan District Prachuabkirikhan Province. Questionnaires were data gathering tools. Analytical statistics were percentages standard deviation mean, t test ANOVA F a Pearson correlation and Multiple Regression. Major findings were as follows;

1) successes of Organizational Development according to Public Sector Management Quality Award; Subdistrict Municipalities Bangsapan District Prachuabkirikhan Province. were high level.

2) successes of Organizational Development according to Public Sector Management Quality Award among respondents 'attitude via demographic factors were not difference.

3) correlation between critical success factors with successes of Organizational Development according to Public Sector Management Quality Award were statistical positive moderate high correlation at .01 level.

Keywords: successes, Organizational Development, Public Sector Management Quality Award, Subdistrict Municipalities

Type of Article: Research Article

¹ Deputy Mayor of Ron Thong Subdistrict Bang Saphan District Prachuap Khiri Khan Province
123 Moo 4, Ron Thong Subdistrict, Bang Saphan District Prachuap Khiri Khan 77230, Thailand
E-mail: Eaknirun.J@gmail.com

บทนำ

ประเทศไทยประสบกับปัญหาต่าง ๆ มากมาย ทั้งปัญหาด้านประชากรที่มีขีดความสามารถในการแข่งขันต่ำ ปัญหาการขาดแคลนสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน เช่น น้ำประปา ไฟฟ้า เส้นทางคมนาคม อีกทั้งปัญหาของหน่วยงานภาครัฐที่ยังให้บริการ ไม่ทั่วถึงคุณภาพของการให้บริการที่ต่ำ และกระจุกตัวอยู่เฉพาะในเมืองใหญ่ (แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12, 2559) ซึ่งวิธีการเข้าถึงและแก้ไข ปัญหาอย่างทันที่ตรงจุดตรงประเด็นนั้น รัฐบาลได้ใช้วิธีการกระจายอำนาจให้แก่ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) เป็นหน่วยงานร่วมในการแก้ไขปัญหา อปท. เป็นหน่วยงานที่มีความใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด และกระจายครอบคลุมพื้นที่ มากที่สุดของประเทศ โดยได้มีการกำหนดเป็นพระราชบัญญัติ ชื่อ กำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 และได้กำหนดให้คณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ก.ก.อ.) อย่างไรก็ตาม ในขณะที่ทำหน้าที่ในการแก้ไขปัญหาให้กับประชาชนแต่กลับพบว่า อปท. มีปัญหาการดำเนินงานภายในองค์กรเอง ซึ่งจากการศึกษาพบว่าอปท. ได้ประสบกับปัญหาต่าง ๆ ดังนี้ (เปรมศักดิ์ เพียยุระ, 2558, ยุทธพร อิศรชัย, 2557 อุดม ทุมโฆสิต, 2553; โกวิทย์ พวงงาม, 2550; วีระศักดิ์ เครือเทพ, 2552-2553; อุดม ทุมโฆสิต.; ดำรง วัฒนาและคณะ, ม.ป.ป.)

จากสภาพปัญหาขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นที่กล่าวมานี้ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นปัญหาด้านการบริหารจัดการ ได้กลายเป็นอุปสรรคในการทำหน้าที่การแก้ไขปัญหาให้กับประชาชน ดังนั้นจึงเป็นการสมควรอย่างยิ่งที่จะทำการศึกษาวิจัยเพื่อค้นหารูปแบบการบริหารจัดการให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้กลายเป็นองค์กรที่สามารถตอบสนองพันธกิจการให้บริการประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพ ด้วยการประยุกต์แนวความคิดการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการ ภาครัฐ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแก้ไขปัญหาอันมากมายหลากหลายของประชาชนและสังคม ให้มีประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพ และเกิดความประหยัด โดยการศึกษาครั้งนี้ ได้เน้นการศึกษาไปที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบของ เทศบาลตำบล เนื่องจาก เป็นรูปแบบที่มีแนวโน้มที่จะมีจำนวนมากขึ้นในอนาคต และปัจจุบันยังไม่มีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐของเทศบาลตำบลที่ตอบสนองกับปัญหาอุปสรรคการให้บริการประชาชนได้อย่างครอบคลุมทุกด้านผู้วิจัยจึงประสงค์จะนำแนวคิดการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ (Public Sector Management Quality Award : PMQA) มาเป็นกรอบการบริหารจัดการองค์กร ตามที่ สำนักงาน ก.พ.ร. ได้ส่งเสริมและสนับสนุนให้ส่วนราชการนำไปใช้ในการประเมินองค์กรด้วยตนเองที่ครอบคลุม ภาพรวมในทุกมิติ เพื่อยกระดับคุณภาพการบริหาร จัดการให้เทียบเท่ามาตรฐานสากล โดยมุ่งเน้นให้หน่วยงานราชการปรับปรุงองค์การอย่างรอบด้านและ อย่างต่อเนื่องครอบคลุม โดยใช้หลักคิด

การประเมินองค์กรตามเกณฑ์ PMQA ใช้แนวทางการบริหารจัดการแบบ ADLI โดยการตอบคำถามตามเกณฑ์ในแต่ละหมวด ซึ่งเปรียบเสมือนการตรวจสุขภาพองค์กร ที่จะทำให้ทราบจุดแข็งและโอกาสในการปรับปรุง และนำโอกาสในการปรับปรุงที่พบไปวางแผนพัฒนาองค์กรให้มีประสิทธิภาพ โดยเลือกเครื่องมือ ทางการบริหารที่เหมาะสมมาดำเนินการต่อไป ทั้งนี้ เพื่อให้การดำเนินการพัฒนาองค์กรในเรื่องต่าง ๆ เป็นไปอย่างเป็นระบบ และต่อเนื่อง ซึ่งจะทำให้ส่วนราชการมีระดับการบริหารจัดการที่ได้มาตรฐานเทียบเท่าสากล และทำให้ส่วนราชการมีการปรับปรุงตนเองอย่างรอบด้านและต่อเนื่อง มีขีดสมรรถนะสูง มีวิสัยทัศน์และความรับผิดชอบต่อ

สังคมให้ความสำคัญกับประชาชนผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ปรับปรุงกระบวนการทำงานให้มีความคล่องตัวและมีประสิทธิภาพเพื่อส่งมอบบริการที่ดีให้กับประชาชนส่งเสริมให้ข้าราชการพัฒนาตนเอง มีความคิดริเริ่มและเรียนรู้อย่างต่อเนื่องวางแผนและตัดสินใจอย่างมีเหตุผลโดยอาศัยข้อมูลสารสนเทศ และทำงานโดยมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ตามกรอบแนวคิดการพัฒนาและวงจรคุณภาพการบริการภาครัฐ การบริหารจัดการภาครัฐ (PMQA) จึงเป็นเกณฑ์ที่องค์กรใช้ประเมินตนเอง เพื่อพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการมุ่งสู่ความเป็นเลิศ โดยให้ความสำคัญกับหลักการบริหารจัดการ 7 เรื่อง หรือ 7 หมวดด้วยกัน

ภายหลังจากการประเมินองค์กรด้วยตนเองตามเกณฑ์ฯ แล้ว องค์กรจะสามารถวิเคราะห์ได้ถึง จุดแข็งและโอกาสในการปรับปรุงองค์กร (Opportunities for Improvement : OFIs) เพื่อนำไปจัดลำดับความสำคัญในการปรับปรุงองค์กรได้ต่อไป ซึ่งในขั้นตอนของการปรับปรุงองค์กรนั้น เกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ (PMQA) ไม่ได้กำหนดตายตัวให้ใช้เครื่องมือบริหารจัดการใดในการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการขององค์กร องค์กรสามารถเลือกเครื่องมือเทคนิคการบริหารจัดการสมัยใหม่ที่มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับโอกาสในการปรับปรุงที่ต้องการปรับปรุงได้แต่การพัฒนานั้นองค์กรประกอบหลักจะต้องพัฒนาจาก สภาพแวดล้อมภายในหรือความสามารถขององค์กรเป็นหลักที่จะเป็นปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการพัฒนาองค์กรตามเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นหลักผู้วิจัยมีคำถามการวิจัย

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อประเมินความสำเร็จในการพัฒนาองค์กรตามเกณฑ์คุณภาพการ บริหารจัดการภาครัฐของเทศบาลตำบลในอำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อความสำเร็จในการพัฒนาองค์กรตามเกณฑ์คุณภาพการ บริหารจัดการภาครัฐของเทศบาลตำบลในอำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
3. เพื่ออธิบายปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการพัฒนาองค์กรตามเกณฑ์คุณภาพการ บริหารจัดการภาครัฐของเทศบาลตำบลในอำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการพัฒนาองค์กรตามเกณฑ์คุณภาพการ บริหารจัดการภาครัฐของเทศบาลตำบลในอำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
4. เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการพัฒนาองค์กรตามเกณฑ์คุณภาพการ บริหารจัดการภาครัฐของเทศบาลตำบลในอำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์สามารถพยากรณ์ความสำเร็จในการพัฒนาองค์กรตามเกณฑ์คุณภาพการ บริหารจัดการภาครัฐของเทศบาลตำบลในอำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

การทบทวนวรรณกรรม

การทบทวนวรรณกรรมประกอบด้วย แนวความคิด ทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาการทบทวนวิจัยและเป็นแนวทางในการวิจัยเรื่อง ความสำเร็จในการพัฒนาองค์กรตามเกณฑ์คุณภาพการ บริหารจัดการ ภาครัฐของเทศบาลตำบลในอำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ประกอบด้วย (1) การบริหารเพื่อความเป็นเลิศขององค์กร (2) แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบราชการไทย 2564 - 2565 (3) การจัดการภาครัฐในบทบาทใหม่ภายใต้บริบทที่เปลี่ยนแปลง (4) การพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ (5) ปัจจัย 7 ประการ ที่ทำให้เป็นองค์กรชั้นนำ (McKinley 7's Framework) (6) งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และ (7) กรอบความคิดการวิจัย

การบริหารเพื่อความเป็นเลิศขององค์กร

สำนักงานรางวัลคุณภาพแห่งชาติ (2553) ร่วมมือกับหลายหน่วยงานโดยมีสถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติเป็นหน่วยงานหลักในการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อเผยแพร่ สนับสนุน และผลักดันให้องค์กรต่างๆ ทั้งภาคการผลิต และการบริการนำเกณฑ์รางวัลคุณภาพแห่งชาติไปพัฒนาขีดความสามารถด้านการบริหารจัดการ โดยข้อกำหนดต่าง ๆ ของเกณฑ์รางวัลคุณภาพแห่งชาติแบ่งออกเป็น 7 หมวด คือ 1) การนำองค์กร 2) การวางแผนเชิงกลยุทธ์ 3) การมุ่งเน้นลูกค้า 4) การวัด การวิเคราะห์ และการจัดการความรู้ 5) การมุ่งเน้นบุคลากร 6) การจัดการกระบวนการ และ 7) ผลลัพธ์

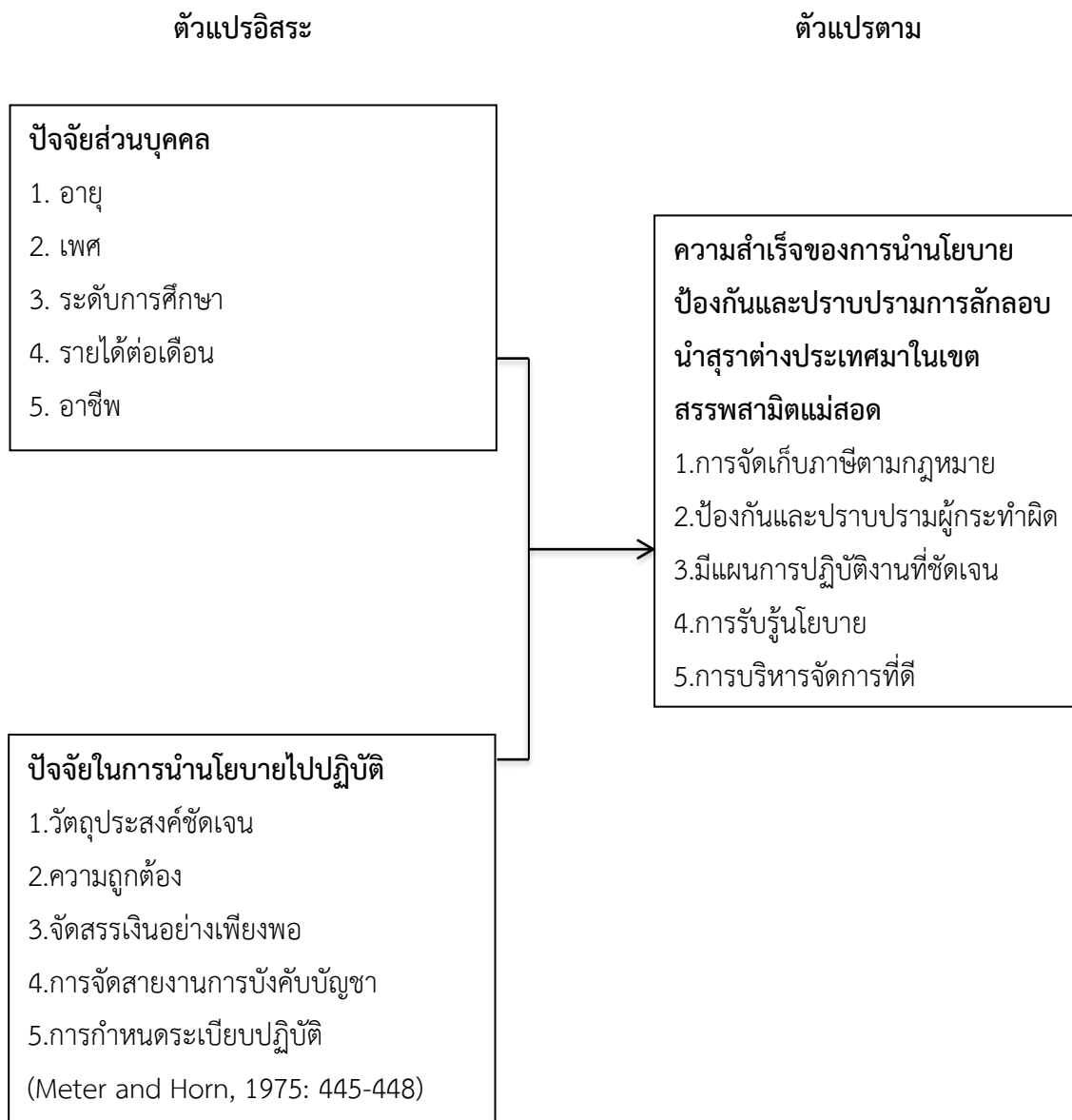
แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบราชการไทย พ.ศ. 2564 – 2565

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) (2564, ออนไลน์) ได้จัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบราชการไทย พ.ศ. 2564 – 2565 โดยมีเป้าหมายในการเป็นระบบราชการที่ส่งเสริมให้ประชาชนอยู่ดีกินดี ทำมาหากินได้ และเชื่อมั่นในภาครัฐ ประกอบด้วย 3 ยุทธศาสตร์ ได้แก่ ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาบริการภาครัฐเพื่อประชาชน ยุทธศาสตร์ที่ 2 การปรับบทบาทภารกิจโครงสร้างหน่วยงานภาครัฐให้ทันสมัย ยืดหยุ่นรองรับการเปลี่ยนแปลง และยุทธศาสตร์ที่ 3 การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารงานภาครัฐ

แนวคิดปัจจัย 7 ประการของ McKinsey

Tomas J., Peter and Robert H., Waterman. (1980) กล่าวว่า แนวคิดนี้ต้องการนำเสนอประสิทธิภาพขององค์กรธุรกิจเกิดจากความสัมพันธ์ของปัจจัย ต่างๆ 7 ประการของธุรกิจว่ามีลักษณะและมีสภาพอย่างไร ประกอบด้วยปัจจัย 7 ประการ ได้แก่ 1. กลยุทธ์ขององค์กร (Strategy) 2. โครงสร้างองค์กร (Structure) 3. ระบบการปฏิบัติงาน (System) 4. บุคลากร (Staff) 5. ทักษะ ความรู้ความสามารถ (Skill) 6. รูปแบบการบริหารจัดการ (Style) และ 7. ค่านิยมร่วม (Shared values) หลักการ 7s McKinsey เป็นเครื่องมือที่ถูกนำมาใช้ในการบริหาร ปัจจุบันได้มีการนำมาใช้เป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์องค์การในส่วนของ SWOT ในด้านของปัจจัยภายในองค์กรนั้นๆ มีจุดแข็งและจุดอ่อนในปัจจัยทั้ง 7 ด้าน อย่างไร

กรอบแนวคิด



ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณพื้นที่วิจัย คือ เทศบาลตำบลในอำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ กลุ่มตัวอย่าง 162 คนสุ่มมาจากข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้างโครงการ สังกัดเทศบาลตำบลในอำเภอบางสะพาน ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือรวบรวมข้อมูลทำการวิเคราะห์ข้อมูล ด้วยสถิติ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ค่าที่ การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว การวิเคราะห์สหสัมพันธ์เพียสัน และการวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงพหุ

ผลการวิจัย

จากการศึกษาค้นคว้าตามวิธีการดำเนินการศึกษาดังกล่าวมาในข้างต้น สามารถนำเสนอผลการศึกษาค้นคว้า รายละเอียดดังต่อไปนี้ ลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม คือ ประชาชนในเขตพื้นที่อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยจำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคล ดังนี้

เพศ ประชาชน เพศชาย จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 50.0 และเพศหญิง จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 50.0 ตามลำดับ

อายุราชการ ประชาชนส่วนใหญ่มี อายุราชการ 6-10 ปี จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 31.5 รองลงมา อายุราชการ 11-15 ปี จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 30.2 รองลงมา อายุราชการ 1-5 ปี จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 22.2 และอายุราชการ 15 ปีขึ้นไป จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 16.0 ตามลำดับ

ระดับการศึกษา กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จบ ปริญญาตรี จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 30.7 รองลงมา มัธยม 6/ปวช. จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 27.8 รองลงมา อนุปริญญา/ปวส. จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 20.4 และปริญญาโทขึ้นไป จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 14.8 ตามลำดับ

สถานภาพในองค์กร กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ พนักงานเทศบาล จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 46.3 รองลงมา พนักงานจ้างตามภารกิจ จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 39.5 และ พนักงานจ้างทั่วไป จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 14.2 ตามลำดับ

รายได้ต่อเดือน ส่วนใหญ่มีรายได้ 10,000 - 15,000 บาท จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 51.9 รองลงมา 15,001 - 20,000 บาท จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 18.5 รองลงมา 25,000 บาท ขึ้นไป จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 17.9 และ 20,001 - 25,000 บาท จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 11.7 ตามลำดับขั้น

ความสำเร็จในการพัฒนาองค์กรตามเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐของเทศบาลตำบลในอำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในภาพรวม เท่ากับ 4.3 อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีความสำเร็จของการดำเนินงานตาม ยุทธศาสตร์ของเทศบาล มีระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.3 รองลงมา ความสำเร็จของการพัฒนาองค์กรตามเกณฑ์คุณภาพการ บริหารจัดการภาครัฐ มีระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.3 รองลงมา คุณภาพการดำเนินงาน ให้บริการประชาชน มีระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.3 และเทศบาลมีการพัฒนาองค์กร มีระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.4 ตามลำดับ

ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการพัฒนาองค์กรตามเกณฑ์คุณภาพการ บริหารจัดการภาครัฐทุกด้าน ในภาพรวม เท่ากับ 4.3 อยู่ในระดับมากที่สุดโดยมีด้านการนำองค์กร มีระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.4 รองลงมา การวางแผนเชิงยุทธศาสตร์ มีระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.3 รองลงมา การให้ความสำคัญกับผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย มีระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.4 รองลงมา การวัด การวิเคราะห์ และการจัดการความรู้ มีระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.4 รองลงมา การมุ่งเน้นทรัพยากรบุคคล ระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.3 และการจัดการกระบวนการ มีระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.2 ตามลำดับ

ผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 ความสำเร็จในการพัฒนาองค์กรตามเกณฑ์คุณภาพการ บริหารจัดการภาครัฐของเทศบาล ตำบลในอำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ภาพรวมอยู่ที่ค่าเฉลี่ย 4.4 ในระดับมากที่สุด

สมมติฐานที่ 2 ผลการทดสอบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อความสำเร็จในการพัฒนาองค์กรตามเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐของเทศบาลตำบลในอำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ไม่มีความแตกต่างกันเมื่อจำแนกด้วยลักษณะประชากร

สมมติฐานที่ 3 ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการพัฒนาองค์กรตามเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐของเทศบาลตำบลในอำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความสำเร็จในการพัฒนาองค์กรตามเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐของเทศบาลตำบลในอำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สมมติฐานที่ 4 ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จ ในการพัฒนาองค์กรตามเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐของเทศบาลตำบลในอำเภอบางสะพาน สามารถพยากรณ์ความสำเร็จ ในการพัฒนาองค์กรตามเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐของเทศบาลตำบลในอำเภอบางสะพาน ได้ร้อยละ 84.0

สรุป

จากผลการวิจัยพบว่า ความสำเร็จในการพัฒนาองค์กรตามเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐของเทศบาลตำบลในอำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ผลการทดสอบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อความสำเร็จในการพัฒนาองค์กรตามเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐของเทศบาลตำบลในอำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ไม่มีความแตกต่างกันเมื่อจำแนกด้วยลักษณะประชากร ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการพัฒนาองค์กรตามเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐของเทศบาลตำบลในอำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความสำเร็จในการพัฒนาองค์กรตามเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐของเทศบาลตำบลในอำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จ ในการพัฒนาองค์กรตามเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐของเทศบาลตำบลในอำเภอบางสะพาน สามารถพยากรณ์ความสำเร็จในการพัฒนาองค์กรตามเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐของเทศบาลตำบลในอำเภอบางสะพาน ได้ร้อยละ 84.0 ซึ่งอธิบายได้ว่า การพัฒนาองค์กรตามเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐเป็นการมุ่งเน้นให้หน่วยงานภาครัฐปรับปรุงองค์การ โดยวัดความสำเร็จของการดำเนินการ เพื่อผ่านเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐระดับพื้นฐานเป็นสำคัญโดยได้ดำเนินกิจกรรมการส่งเสริมและการติดตามประเมินผลส่วนราชการ เพื่อให้สามารถพัฒนาระดับคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ การส่งเสริมสนับสนุนให้ส่วนราชการมีความรู้ ความเข้าใจในการดำเนินการพัฒนาระดับคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ ได้แก่ จัดประชุมชี้แจงตัวชี้วัดระดับความสำเร็จของการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1. ด้านการนำองค์กร การให้ความสำคัญกับผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียผู้บริหาร เทศบาลควรให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชนผู้รับบริการและข้าราชการ เพื่อความสำเร็จในการพัฒนาองค์กรตามเกณฑ์คุณภาพการ บริหารจัดการภาครัฐของเทศบาลตำบลในอำเภอบางสะพาน
2. การจัดบุคลากรปฏิบัติงาน ควรจัดสายบังคับบัญชาและหน้าที่ที่บุคลากรต้องปฏิบัติให้เหมาะสมตรงกับความรู้และศักยภาพ รวมถึงการสนับสนุนส่งเสริมให้ความรู้เพิ่มเติม จะทำให้เกิดประสิทธิภาพและได้ประสิทธิผลในการทำงานอย่างเต็มที่ ทำให้เกิดความสำเร็จในงานขึ้นได้
3. การอำนวยการ เป็นปัจจัยสำคัญอีกประการหนึ่งที่จะส่งผลต่อความสำเร็จของงาน หากผู้บังคับบัญชา มีการสั่งการที่ชัดเจน เข้าใจง่าย และเป็นธรรม การปฏิบัติงานของผู้ใต้บังคับบัญชาก็จะเป็นไปอย่างราบรื่นและรวดเร็ว การอำนวยการอาจหมายถึงรวมถึง การสนับสนุนให้งานสำเร็จลุล่วงไปได้อย่างมีประสิทธิภาพอีกด้วย
4. การประสานงาน ของเทศบาลกับหน่วยงานอื่น ๆ ทั้งในและนอกพื้นที่ รวมประชาชนในพื้นที่บริการ เพราะการปฏิบัติงานจุดนั้น มีความหลากหลายทั้งเชื้อชาติ วัฒนธรรม ภาษา ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีการสื่อสารที่ถูกต้อง รวดเร็ว และประสานงานให้เข้าใจตรงกัน เพื่อไม่ให้เกิดข้อผิดพลาดในงานขึ้นได้
5. ทรัพยากรของเทศบาล ทั้งทรัพยากรบุคคลและทรัพยากรการบริหาร ควรมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องโดยเฉพาะทรัพยากรบุคคล
6. กระบวนการบริหารของเทศบาลต้องชัดเจน ในโครงสร้างการบังคับบัญชาและการสื่อสารทั้งภายในและภายนอกองค์กร

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. ควรมีการจัดการฝึกอบรมด้านการสื่อสารและผลิต ข้อมูลข่าวสารอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อพัฒนาบุคลากรของเทศบาล
2. ควรมีการประชาสัมพันธ์เพื่อยกย่องเชิดชู หน่วยงานและบุคลากรที่ได้รับรางวัล
3. การนำนโยบายการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการลงไปสู่หน่วยงานระดับกองและแผนก เพื่อสร้างแรงจูงใจในการปฏิบัติราชการ

ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการวิจัยแบบมีส่วนร่วมกับชุมชนเพื่อการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการ
2. ควรทำการวิจัยรูปแบบการการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการ
3. ควรทำการวิจัยรูปแบบการป้องกันและปราบปราม การลักลอบนำเข้าสินค้าหนีภาษีตามแนวชายฝั่งทะเลและกลางทะเลเปิด

เอกสารอ้างอิง

- โกวิทย์ พวงงาม (2559). *การปกครองท้องถิ่นไทย: หลักการและมิติใหม่ในอนาคต*. กรุงเทพฯ: วิญญูชน.
- ดำรง วัฒนา และคณะ (2559). (ม.ป.ป.). *บทความวิชาการเรื่อง ระบบการบริหารจัดการท้องถิ่น. โครงการศึกษาเบื้องต้นเรื่อง ระบบการบริหารจัดการท้องถิ่น*. กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.
- เปรมศักดิ์ เพียยุระ (2558). *การบรรยายพิเศษ: การปกครองท้องถิ่นไทย*. มหาวิทยาลัยขอนแก่น
- ยุทธพร อิสระชัย (2557). *ปฏิรูปองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น*. สืบค้นจาก <https://www.thairath.co.th> เมื่อ 1 เมษายน 2565.
- วีระศักดิ์ เครือเทพ (2558). *คุยกับดร.วีระศักดิ์ เครือเทพ ผู้เปิดข้อมูลความเสี่ยง “หนี้ท้องถิ่น”*. (ออนไลน์) สืบค้นเมื่อ 1 เมษายน 2565 จาก <http://www.isranews.org/thaireform>.
- สำนักงานรางวัลคุณภาพแห่งชาติ. (2553). *เกณฑ์รางวัลคุณภาพแห่งชาติ ประจำปี 2553-2554 Criteria for Performance Excellence 2553-2554*. กรุงเทพฯ: ศิवा โกลด์ มีเดีย จำกัด.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) .(2564). *ยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบราชการ พ.ศ. 2564 – 2565*. (ออนไลน์). สืบค้นเมื่อ 10 เมษายน 2565 จาก <https://www.opdc.go.th/content/Nzl2Ng>.
- อุดม ทุมโฆสิต (2553). *การปกครองท้องถิ่นสมัยใหม่*. กรุงเทพฯ: แชน โพร์ พรินติ้ง.
- อุดม ทุมโฆสิต, จินดาลักษณ์ วัฒนสินธุ์ และจำลอง โพธิ์บุญ (2548). *ขอบเขตอำนาจหน้าที่และความสัมพันธ์ระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับราชการบริหารส่วนกลาง และส่วนภูมิภาคระหว่างองค์กรปกครองท้องถิ่นด้วยกันเอง*. กรุงเทพฯ: นิต้า.
- Robert Waterman, Tom Peter and Julien Phillips. (1980). *In search of Excellence*. United State, Industrial management.

ประสิทธิผลการประยุกต์ใช้นวัตกรรมการจัดเก็บภาษีสรรพสามิตผ่านสื่อออนไลน์

ธัญชนก ศรีถิร¹

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เพื่อประเมินระดับประสิทธิผลการประยุกต์ใช้นวัตกรรมการจัดเก็บภาษีสรรพสามิตผ่านสื่อออนไลน์ (2) เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิผลการประยุกต์ใช้นวัตกรรมการจัดเก็บภาษีสรรพสามิตผ่านสื่อออนไลน์ จำแนกตามปัจจัยตามส่วนบุคคล และ (3) เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการและประสิทธิผลการประยุกต์ใช้นวัตกรรมการจัดเก็บภาษีสรรพสามิตผ่านสื่อออนไลน์ การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 315 คน ได้แก่ ผู้รับบริการของสำนักงานสรรพสามิตพื้นที่ประจวบคีรีขันธ์ สาขาบางสะพาน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที่ การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว และการวิเคราะห์สหสัมพันธ์เพียร์สัน ผลการวิจัยพบว่า

1. ด้านระดับประสิทธิผลการประยุกต์ใช้นวัตกรรมการจัดเก็บภาษีสรรพสามิตผ่านสื่อออนไลน์ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด
2. ด้านการเปรียบเทียบประสิทธิผลการประยุกต์ใช้นวัตกรรมการจัดเก็บภาษีสรรพสามิตผ่านสื่อออนไลน์จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า ผู้รับบริการที่ระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการประยุกต์ใช้นวัตกรรมการจัดเก็บภาษีสรรพสามิตผ่านสื่อออนไลน์ต่างกัน
3. ด้านความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการและประสิทธิผลการประยุกต์ใช้นวัตกรรมการจัดเก็บภาษีสรรพสามิตผ่านสื่อออนไลน์ พบว่า มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูง

คำสำคัญ: ประสิทธิภาพ, นวัตกรรม, การจัดเก็บภาษี, ภาษีสรรพสามิต

ประเภทบทความ: บทความวิจัย

¹นักจัดการงานทั่วไปปฏิบัติการ สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่ประจวบคีรีขันธ์ สาขาบางสะพาน
ตำบลแม่รำพึง อำเภอบางสะพาน ประจวบคีรีขันธ์ 77140, ประเทศไทย
อีเมล: tsritat@gmail.com

Effectiveness of applying innovation excise tax collection online.

Thanchanok Sritat¹

Abstract

This research aimed to 1) verified effectiveness of applying innovation excise tax collection online. 2) compare effectiveness of applying innovation excise tax collection online by respondents' attitude via demographic factors. 3) explain correlation between critical success factors with effectiveness of applying innovation excise tax collection online. This was quantitative research; sample were 315 applicants of excise tax office Prachuabkirikhan Province. Questionnaires were data collection tools. Analytical statistics were frequencies percentages mean standard deviation t test ANOVA F and Pearson correlation. Major findings were

1) effectiveness of applying innovation excise tax collection online were highest level.

2) effectiveness of applying innovation excise tax collection online by respondents' attitude via demographic factors were statistical significant difference at .05 level.

3) correlation between critical success factors with effectiveness of applying innovation excise tax collection online was highest positive statistical significant correlation.

Keywords: Effectiveness, Innovation, Taxation, Excise tax

Type of Article: Research Article

¹ General Operations Manager Prachuap Khiri Khan Area Excise Office, Bang Saphan Branch
Mae Ram Phueng Subdistrict, Bang Saphan District Prachuap Khiri Khan Province 77140, Thailand
E-mail: tsritat@gmail.com

บทนำ

ในยุค 4.0 สื่อออนไลน์เข้ามามีบทบาทในการใช้ชีวิตประจำวันเป็นอย่างมาก มีการติดต่อสื่อสารกันผ่านแอปพลิเคชันต่างๆ ไม่ว่าจะเป็น Line ที่สามารถโทรด้วยเสียงหรือจะเป็นการโทรแบบเห็นหน้า สามารถแชทผ่านทางข้อความ ส่งรูปภาพ ไม่ว่าจะเป็นรายบุคคล หรือกลุ่มบุคคลก็ได้ หรือ Facebook ที่มีไวัแชร์ โพสต์ข้อความ ข่าวสาร คลิปวิดีโอ รูปภาพ รวมถึงสามารถสนทนาแบบแชท แอปพลิเคชันเหล่านี้ถือเป็นสิ่งสำคัญที่มีประโยชน์เป็นอย่างมาก สำหรับยุคปัจจุบันทำให้มีการติดต่อสื่อสารที่รวดเร็ว สะดวก สามารถสื่อสารส่งข้อความและรับข้อความได้อย่างถูกต้อง (เกศวลี ประสิทธิ์, 2563) นอกจากนี้เพิ่มความสะดวกในการติดต่อสื่อสารแล้วยังเป็นบทบาทสำคัญในการเปลี่ยนพฤติกรรมการรับข้อมูลข่าวสารบนสื่อออนไลน์มากยิ่งขึ้น สื่อสังคมออนไลน์เข้ามามีบทบาทกับประชาชนอย่างชัดเจน โดยเฉพาะเป็นเครื่องมืออำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชน สำหรับภาครัฐเองการให้บริการประชาชนถือเป็นนโยบายที่รัฐบาลให้ความสำคัญ ภาครัฐจึงเล็งเห็นความสำคัญของการนำเทคโนโลยีและสื่อสังคมออนไลน์มาปรับประยุกต์ใช้ เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชน โดยประชาชนสามารถใช้บริการได้ทุกที่ ทุกเวลา ได้อย่างสะดวกและรวดเร็ว (ชนิษฐา กลีบยี่สุน, 2561)

ปัจจุบันภาครัฐได้ให้ความสนใจที่จะนำสื่อออนไลน์มาใช้เป็นเครื่องมือในการเผยแพร่ความรู้ใช้ในการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารต่างๆ เพื่อให้ข้อมูลพื้นฐานและแหล่งข้อมูลต่างๆ แก่ประชาชน สื่อออนไลน์จึงเป็นช่องทางการสื่อสารอีกช่องทางหนึ่งที่หน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจ รวมถึงหน่วยงานเอกชน สามารถจะนำมาใช้ในการติดต่อสื่อสารกับบุคคลต่าง ๆ ได้ ทั้งบุคคลภายในและภายนอก เพื่อเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร การให้ความรู้ความเข้าใจ รวมทั้งเป็นการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ และใช้ติดต่อสื่อสารกับประชาชน สำหรับภาครัฐเองการให้บริการประชาชนถือเป็นเรื่องสำคัญ โดยการให้บริการประชาชนต้องเป็นไปตามความต้องการของประชาชน ซึ่งประชาชนสามารถเข้าถึงการให้บริการของภาครัฐได้ทุกที่ ทุกเวลาอย่างสะดวกและรวดเร็วผ่านทางช่องทางสื่อออนไลน์ต่าง ๆ ทำให้ประชาชนเห็นถึงความสะดวกรวดเร็วที่เกิดขึ้น

สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่ประจวบคีรีขันธ์ สาขาบางสะพาน เป็นหน่วยงานราชการภายใต้สังกัดสำนักงานสรรพสามิตพื้นที่ประจวบคีรีขันธ์ กรมสรรพสามิต มีพื้นที่ในความรับผิดชอบทั้งหมด 3 อำเภอ ได้แก่ อำเภอบางสะพาน อำเภอบางสะพานน้อย และอำเภอบางสะพานน้อย มีโครงสร้างการบริหารงานแบ่งงานออกเป็น 1 ฝ่าย 2 งาน คือ ฝ่ายบริหารงานทั่วไป มีภารกิจเกี่ยวกับงานธุรการ การประชาสัมพันธ์ งานปราบปราม มีภารกิจเกี่ยวกับการปราบปราม จับกุมผู้กระทำความผิดกฎหมายในอำนาจหน้าที่ของกรมสรรพสามิต และงานจัดเก็บภาษี มีหน้าที่ในเรื่องของการบริการในด้านต่าง ๆ ซึ่งมีหน้าที่ในการจัดเก็บภาษีสรรพสามิตจากสินค้าและบริการ ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ รวมถึงให้คำปรึกษา คำแนะนำ ทั้งนี้เพื่อให้เป็นการตอบสนองความต้องการของประชาชนตลอดจนประชาชนเกิดความพึงพอใจในการให้บริการที่เป็นเลิศในการได้รับบริการ สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่ประจวบคีรีขันธ์ สาขาบางสะพาน จึงเล็งเห็นความสำคัญและประโยชน์ของสื่อสังคมออนไลน์ที่กล่าวมาข้างต้น และได้้นำสื่อสังคมออนไลน์มาปรับประยุกต์ใช้ในการให้บริการประชาชน เพื่อความสะดวก รวดเร็ว ลดค่าใช้จ่ายในการเดินทาง

ดังนั้น การนำสื่อสังคมออนไลน์มาปรับประยุกต์ใช้ในการให้บริการเพื่ออำนวยความสะดวกให้กับประชาชนของสำนักงานสรรพสามิตพื้นที่ประจวบคีรีขันธ์ สาขาบางสะพาน จึงมีความสำคัญต่อการจัดเก็บภาษีสรรพสามิตเป็น

อย่างมาก ผู้ศึกษาจึงมีความสนใจที่จะศึกษาประสิทธิภาพการประยุกต์ใช้นวัตกรรมการจัดเก็บภาษีสรรพสามิตผ่านสื่อออนไลน์ ของสำนักงานสรรพสามิตพื้นที่ประจวบคีรีขันธ์ สาขาบางสะพาน เพื่อนำผลการศึกษาที่ได้มาใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงการให้บริการของสำนักงานสรรพสามิตพื้นที่ประจวบคีรีขันธ์ สาขาบางสะพาน

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อประเมินระดับประสิทธิภาพการประยุกต์ใช้นวัตกรรมการจัดเก็บภาษีสรรพสามิตผ่านสื่อออนไลน์
2. เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิภาพการประยุกต์ใช้นวัตกรรมการจัดเก็บภาษีสรรพสามิตผ่านสื่อออนไลน์ จำแนกตามปัจจัยตามส่วนบุคคล
3. เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการและประสิทธิภาพการประยุกต์ใช้นวัตกรรมการจัดเก็บภาษีสรรพสามิตผ่านสื่อออนไลน์

การทบทวนวรรณกรรม

การทบทวนวรรณกรรมประกอบด้วย แนวความคิด ทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาการทำวิจัย และเป็นแนวทางในการวิจัย นวัตกรรมการจัดเก็บภาษีสรรพสามิตผ่านสื่อออนไลน์ ประกอบด้วย (1) แนวคิดเกี่ยวกับประสิทธิภาพ (2) แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการ (3) ข้อมูลเกี่ยวกับกรมสรรพสามิตและสำนักงานสรรพสามิตพื้นที่ประจวบคีรีขันธ์ สาขาบางสะพาน (4) งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และ (5) กรอบแนวคิดการวิจัย

แนวคิดเกี่ยวกับประสิทธิภาพ

ยูกัล การ์รี (Yukl, Gary ashor, 1998, p.154) ให้ความหมายของประสิทธิภาพขององค์กร หมายถึง ความสามารถขององค์กรในการรับทรัพยากรที่หายากและมีคุณค่าจากสภาพแวดล้อม กล่าวอีกนัยหนึ่งคือความสามารถในการเก็บเกี่ยวทรัพยากรที่หายากและมีคุณค่าจากสิ่งแวดล้อม กล่าวอีกนัยหนึ่งคือการประเมินความสามารถขององค์กรในฐานะระบบการจัดหาทรัพยากร

ริชาร์ด (Richard, 2004, pp. 302-310) ให้ความหมายของประสิทธิภาพว่าเป็นสมมูลที่ดีที่สุดในระหว่างกิจกรรมด้านการปรับตัว และการรักษาสภาพ เพื่อให้องค์กรเกิดประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานสูงสุด

สรุปได้ว่า ประสิทธิภาพขององค์กร หมายถึง ความมีประสิทธิภาพของบุคคลและของกลุ่มรวมกัน โดยพิจารณาสมมูลที่ดีที่สุดในระหว่างกิจกรรมด้านการปรับตัว และการรักษาสภาพที่มีมากกว่าผลบวกของความสามารถของบุคคล เป็นองค์กรที่ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการ

Tada Ratchagit (2020) กล่าวว่าหนึ่งในแนวคิดทฤษฎีการบริหารจัดการ (Management Theory) ที่เกิดขึ้นในอดีตและได้รับความนิยมมาจนถึงยุคปัจจุบันนี้ก็คือทฤษฎีที่เรียกว่า POCCC ซึ่งผู้ให้กำเนิดทฤษฎีนี้ก็คือ อองรี ฟาโยล (Henri Fayol) วิศวกรเหมืองแร่และนักวิชาการชาวฝรั่งเศสที่มีชื่อเสียง โดยได้สรุปหลักทฤษฎีไว้ว่า หากวันหนึ่งคุณต้องอยู่ในสถานะที่ต้องใช้คนจำนวนมากๆ ในการทำงานแล้วละก็หัวใจของการบริหารจัดการเพื่อให้งานสำเร็จตามเป้าหมายนั้นมียอดประกอบ 5 ปัจจัย ด้วยกัน

องรี ฟาโยล (Henri Fayol) กล่าวถึงทฤษฎีบริหารจัดการ POCCC นั้นเน้นการบริหารจัดการรอบด้าน และครอบคลุม ตั้งแต่การวางแผน, การปฏิบัติการ, การจัดโครงสร้างองค์กร ไปจนถึงการควบคุมการทำงานให้เป็นไปตามมาตรฐานที่วางไว้ ข้อดีของหลักการการบริหารจัดการของ องรี ฟาโยล (Henri Fayol) นั้น ก็คือการใส่ใจรอบด้าน ครอบคลุม ให้ความสำคัญทุกรายละเอียดทั้งในเรื่องของทรัพยากรการผลิต, ทรัพยากรในการประกอบธุรกิจ ไปจนถึงทรัพยากรมนุษย์ หัวใจสำคัญที่หลักการบริหารจัดการของ องรี ฟาโยล (Henri Fayol) เน้นย้ำอยู่เสมอก็คือ “ความเป็นเอกภาพ (Unity)” ตั้งแต่การมีจุดมุ่งหมายร่วมกัน มีทิศทางเดียวกัน ไปจนถึงมีความสามัคคีกันมุ่งไปสู่ความสำเร็จ

ทฤษฎี POCCC กำหนดขึ้นสำหรับการบริหารจัดการองค์กร ในแต่ละหน้าที่นั้นต่างก็มีความสำคัญในตัวเอง ขณะเดียวกันก็มีการเชื่อมโยงและส่งผลในกันและกัน เพื่อให้การทำงานสมบูรณ์และประสบความสำเร็จอีกด้วย โดยรายละเอียดของหน้าที่ทั้ง 5 ประการ มีดังนี้

P – Planning: การวางแผน การกำหนดแผนปฏิบัติการหรือวิถีทางที่จะปฏิบัติงานไว้ตั้งแต่ต้นจนจบ ให้ครอบคลุมทุกระบวนการ

O – Organizing: การจัดองค์กร การกำหนดตำแหน่งงาน ภาระ หน้าที่ ความรับผิดชอบ ตลอดจนจำนวนคน ให้ครอบคลุมการทำงานครบทุกระบวนการ

C – Commanding: การบังคับบัญชาสั่งการ การจัดองค์กรตลอดจนจัดโครงสร้างการทำงานนั้นจะทำให้เราเห็นสายบังคับบัญชาที่ชัดเจน เห็นลำดับความสำคัญ ตลอดจนอำนาจหน้าที่ในการสั่งการ

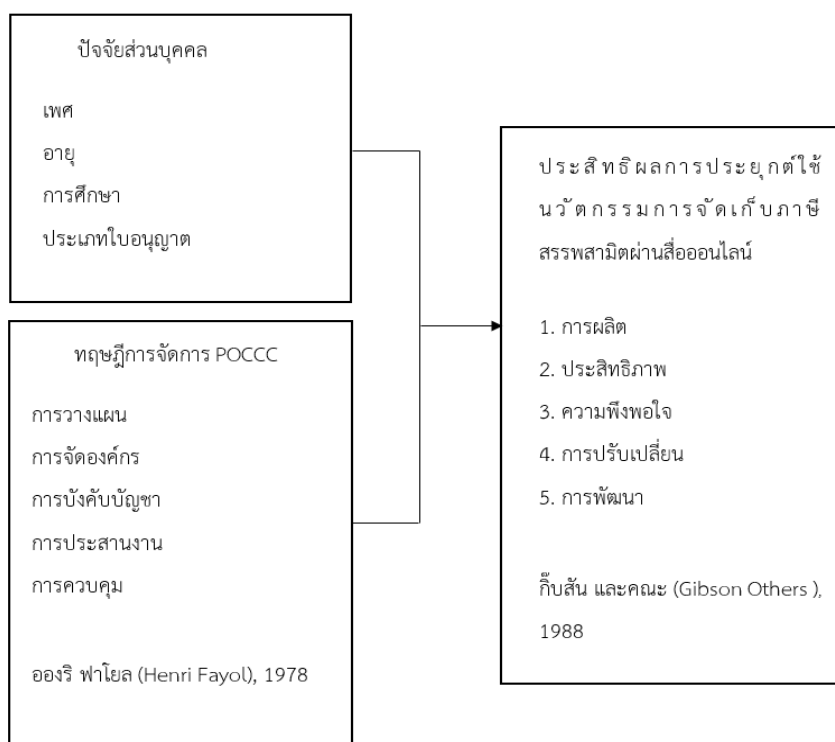
C – Coordination: การประสานงาน หมายถึงภาระหน้าที่ในการเชื่อมโยงงานตลอดจนการปฏิบัติการทุกอย่างรวมไปถึงกำลังคนที่หน่วยให้ทำงานเข้ากันได้ กำกับให้มุ่งไปสู่เป้าหมายเดียวกัน อำนาจให้เกิดการทำงานที่ราบรื่น

C – Controlling: การควบคุม การกำกับตลอดจนบริหารจัดการทุกอย่างให้สำเร็จลุล่วงไปตามแผนที่วางไว้

ข้อมูลเกี่ยวกับกรมสรรพสามิตและสำนักงานสรรพสามิตพื้นที่ประจวบคีรีขันธ์ สาขาบางสะพาน

สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่ประจวบคีรีขันธ์ สาขาบางสะพาน เป็นหน่วยงานราชการภายใต้สังกัดสำนักงานสรรพสามิตพื้นที่ประจวบคีรีขันธ์ กรมสรรพสามิต มีพื้นที่ในความรับผิดชอบทั้งหมด 3 อำเภอ ได้แก่ อำเภอทับสะแก อำเภอบางสะพาน และอำเภอบางสะพานน้อย มีโครงสร้างการบริหารงานแบ่งงานออกเป็น 1 ฝ่าย 2 งาน คือ ฝ่ายบริหารงานทั่วไป มีภารกิจเกี่ยวกับงานธุรการ การประชาสัมพันธ์ งานปราบปราม มีภารกิจเกี่ยวกับการปราบปรามจับกุมผู้กระทำความผิดกฎหมายในอำนาจหน้าที่ของกรมสรรพสามิต และงานจัดเก็บภาษี มีหน้าที่ในเรื่องของการบริการในด้านต่าง ๆ ซึ่งมีหน้าที่ในการจัดเก็บภาษีสรรพสามิตจากสินค้าและบริการ ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟฟ้า รวมถึงให้คำปรึกษา คำแนะนำ ทั้งนี้เพื่อให้เป็นการตอบสนองความต้องการของประชาชนตลอดจนประชาชนเกิดความพึงพอใจในการให้บริการที่เป็นเลิศในการได้รับบริการ สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่ประจวบคีรีขันธ์ สาขาบางสะพาน จึงเล็งเห็นความสำคัญและประโยชน์ของสื่อสังคมออนไลน์ที่กล่าวมาข้างต้น และได้นำสื่อสังคมออนไลน์มาปรับประยุกต์ใช้ในการให้บริการประชาชน เพื่อให้ความสะดวก รวดเร็ว ลดค่าใช้จ่ายในการเดินทาง

กรอบแนวคิดการวิจัย



ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ พื้นที่วิจัย คือ สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่ประจวบคีรีขันธ์ สาขาบางสะพาน กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 315 คน ได้แก่ ผู้รับบริการของสำนักงานสรรพสามิตพื้นที่ประจวบคีรีขันธ์ สาขาบางสะพาน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว และการวิเคราะห์สหสัมพันธ์เพียร์สัน

ผลการวิจัย

จากการศึกษาค้นคว้าตามวิธีการดำเนินการศึกษาดังกล่าวมาในข้างต้น สามารถนำเสนอผลการศึกษาค้นคว้า รายละเอียดดังต่อไปนี้ ลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม มีดังนี้

เพศ ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 192 คน คิดเป็นร้อยละ 61 และเป็นเพศชาย จำนวน 123 คน คิดเป็นร้อยละ 39

อายุ ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี จำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 34 รองลงมาอายุระหว่าง 41-50 ปี จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 32.4 รองลงมาอายุระหว่าง 21-30 ปี จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 21 และมีอายุมากกว่า 50 ปี จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 12.7

ระดับการศึกษา ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาอยู่ในระดับต่ำกว่าปริญญาตรีจำนวน 232 คน คิดเป็นร้อยละ 73.7 รองลงมามีระดับการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 16.5 และมีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 9.8

ประเภทผู้รับบริการ ส่วนใหญ่เป็นผู้รับบริการประเภทผู้ขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ จำนวน 245 คน คิดเป็นร้อยละ 77.8 รองลงมาเป็นผู้รับบริการประเภทผู้ประกอบการสถานบริการ จำนวน 39 คิดเป็นร้อยละ 12.4 และเป็นผู้รับบริการประเภทผู้ประกอบการอุตสาหกรรม จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 9.8

ความเห็นของผู้รับบริการของสำนักงานสรรพสามิตพื้นที่ประจวบคีรีขันธ์ สาขาบางสะพาน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลการประยุกต์ใช้วัตกรรมการจัดเก็บภาษีสรรพสามิตผ่านสื่อออนไลน์โดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.51$, S.D. = 0.54) หากพิจารณาพบว่า ประสิทธิผลการประยุกต์ใช้วัตกรรมการจัดเก็บภาษีสรรพสามิตผ่านสื่อออนไลน์อยู่ในระดับมากที่สุดทั้ง 5 ด้าน โดยมีความเห็นด้านการผลิต อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.54$, S.D. = 0.54) รองลงมาคือ ด้านประสิทธิภาพ ($\bar{X} = 4.53$, S.D. = 0.56) ด้านการพัฒนา ($\bar{X} = 4.52$, S.D. = 0.59) ด้านความพึงพอใจ ($\bar{X} = 4.51$, S.D. = 0.55) และด้านที่มีความคิดเห็นน้อยที่สุด คือ ด้านการปรับเปลี่ยน ($\bar{X} = 4.47$, S.D. = 0.56)

การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 ระดับประสิทธิผลการประยุกต์ใช้วัตกรรมการจัดเก็บภาษีสรรพสามิตผ่านสื่อออนไลน์

สมมติฐานที่ 2 ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษาและประเภทผู้รับบริการของสำนักงานสรรพสามิตพื้นที่ประจวบคีรีขันธ์ สาขาบางสะพาน แตกต่างกันมีประสิทธิผลการประยุกต์ใช้วัตกรรมการจัดเก็บภาษีสรรพสามิตผ่านสื่อออนไลน์แตกต่างกัน

2.1 ผู้รับบริการที่มีเพศแตกต่างกัน มีประสิทธิผลการประยุกต์ใช้วัตกรรมการจัดเก็บภาษีสรรพสามิตผ่านสื่อออนไลน์แตกต่างกัน

2.2 ผู้รับบริการที่มีอายุแตกต่างกัน มีประสิทธิผลการประยุกต์ใช้วัตกรรมการจัดเก็บภาษีสรรพสามิตผ่านสื่อออนไลน์แตกต่างกัน

2.3 ผู้รับบริการที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีประสิทธิผลการประยุกต์ใช้วัตกรรมการจัดเก็บภาษีสรรพสามิตผ่านสื่อออนไลน์แตกต่างกัน

2.4 ผู้รับบริการที่มีประเภทผู้รับบริการแตกต่างกันมีประสิทธิผลการประยุกต์ใช้วัตกรรมการจัดเก็บภาษีสรรพสามิตผ่านสื่อออนไลน์แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 3 ประสิทธิภาพและการจัดการประยุกต์ใช้วัตกรรมการจัดเก็บภาษีผ่านสื่อออนไลน์เป็นไปในเชิงบวก

สรุป

จากการวิจัยเรื่องประสิทธิผลการประยุกต์ใช้นวัตกรรมการจัดเก็บภาษีสรรพสามิตผ่านสื่อออนไลน์ ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิผลการประยุกต์ใช้นวัตกรรมการจัดเก็บภาษีสรรพสามิตผ่านสื่อออนไลน์ อยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการประยุกต์ใช้นวัตกรรมการจัดเก็บภาษีสรรพสามิตผ่านสื่อออนไลน์ ทำให้องค์กรที่ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ การเปรียบเทียบประสิทธิผลการประยุกต์ใช้นวัตกรรมการจัดเก็บภาษีสรรพสามิตผ่านสื่อออนไลน์จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า ผู้รับบริการที่ระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการประยุกต์ใช้นวัตกรรมการจัดเก็บภาษีสรรพสามิตผ่านสื่อออนไลน์ต่างกัน และความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการและประสิทธิผลการประยุกต์ใช้นวัตกรรมการจัดเก็บภาษีสรรพสามิตผ่านสื่อออนไลน์ พบว่า มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูง ซึ่งในกระบวนการต่าง ๆ ของการดำเนินงานในองค์กรจึงควรดำเนินการจัดการควบคู่ไปกับหลักประสิทธิผล

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

ในการนำผลที่ได้จากการวิจัยไปใช้ประโยชน์ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะจากความคิดเห็นของ กลุ่มตัวอย่าง ดังต่อไปนี้

1. ควรมีการวางแผนการปฏิบัติงานโดยลดขั้นตอนที่ซ้ำซ้อน หรือขั้นตอนที่ไม่สำคัญ เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างสะดวกและรวดเร็ว
2. ควรมีการปรับปรุงระบบการชำระภาษีสรรพสามิตให้ใช้ง่ายและสะดวกมากยิ่งขึ้น
3. มีการจัดประชุมเพื่อถ่ายทอดองค์ความรู้ให้กับผู้อื่นในหน่วยงาน เพื่อสามารถปฏิบัติงานทดแทนกันได้

ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับประสิทธิผลการประยุกต์ใช้นวัตกรรมการจัดเก็บภาษีสรรพสามิตผ่านสื่อออนไลน์ จากความคิดเห็นของบุคลากรของสำนักงานสรรพสามิตพื้นที่ประจวบคีรีขันธ์ สาขาบางสะพาน เพื่อเป็นประโยชน์ในการให้บริการ และใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการให้บริการของสำนักงานสรรพสามิตพื้นที่ประจวบคีรีขันธ์ สาขาบางสะพานต่อไป
2. ควรศึกษาวิจัยเกี่ยวกับสภาพปัญหาในการให้บริการของสำนักงานสรรพสามิตพื้นที่ประจวบคีรีขันธ์ สาขาบางสะพาน เพื่อปรับปรุงการให้บริการให้ดียิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

เกศวลี ประสิทธิ์. (2563). การเปิดรับสื่อนวัตกรรมบริการผ่านแอปพลิเคชันและพฤติกรรมการใช้แอปพลิเคชันในการดำเนินชีวิตของกลุ่มเบบี้บูมเมอร์ในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนวัตกรรมการบริหารธุรกิจ. มหาวิทยาลัยศิลปากร.

- ชนิษฐา กลีบยี่สุน. (2561). *พฤติกรรมการใช้สื่อออนไลน์ในการเข้าถึงข้อมูลด้านศักยภาพความงามของผู้บริโภค*. การค้นคว้าอิสระนี้หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานโยบายและการบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศ วิทยาลัยนวัตกรรม. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กรุงเทพมหานคร.
- Richard, L. Daft. (1998). *Organization theory and design*. (6th ed.). Ohio: South-Western College Publishing.
- Tada Ratchagit. (2020). *ทฤษฎีการบริหารจัดการ POCCC และหลักการจัดการองค์ความรู้ความสำเร็จตามแนวคิดของ Henri Fayol*. (ออนไลน์) สืบค้นจาก www.th.hrnote.asia (วันที่สืบค้น 1 เมษายน 2565)
- Yukl, Gary A. (1998). *Leadership in organizations*. (4th ed.). New Jersey: Prentice. Hall.

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิประเมินบทความวารสารสหวิทยาการและการจัดการร่วมสมัย

ปีที่ 2 ฉบับที่ 1 มกราคม - เมษายน 2566

ผศ.ดร.ฐิติมา ให้อย่าง	วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
ผศ.ดร.รัชยา ภัคติจิตต์	วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
ผศ.ดร.เชาวฤทธิ์ เชาวแสงรัตน์	วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
ผศ.ดร.สุเชาว์ มีหนองหว่า	วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
ผศ.ดร.สมคิด ดวงจักร์	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง
รศ.ดร.ลักขมี งามมีศรี	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
ดร.อำนาจ บุญรัตน์ไผ่ตรี	วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
ผศ.ดร.วรรณรี ปานศิริ	วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
ผศ.ดร.เฉลิมพล มีชัย	วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
ดร.มังกรแก้ว ดรุณศิลป์	วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

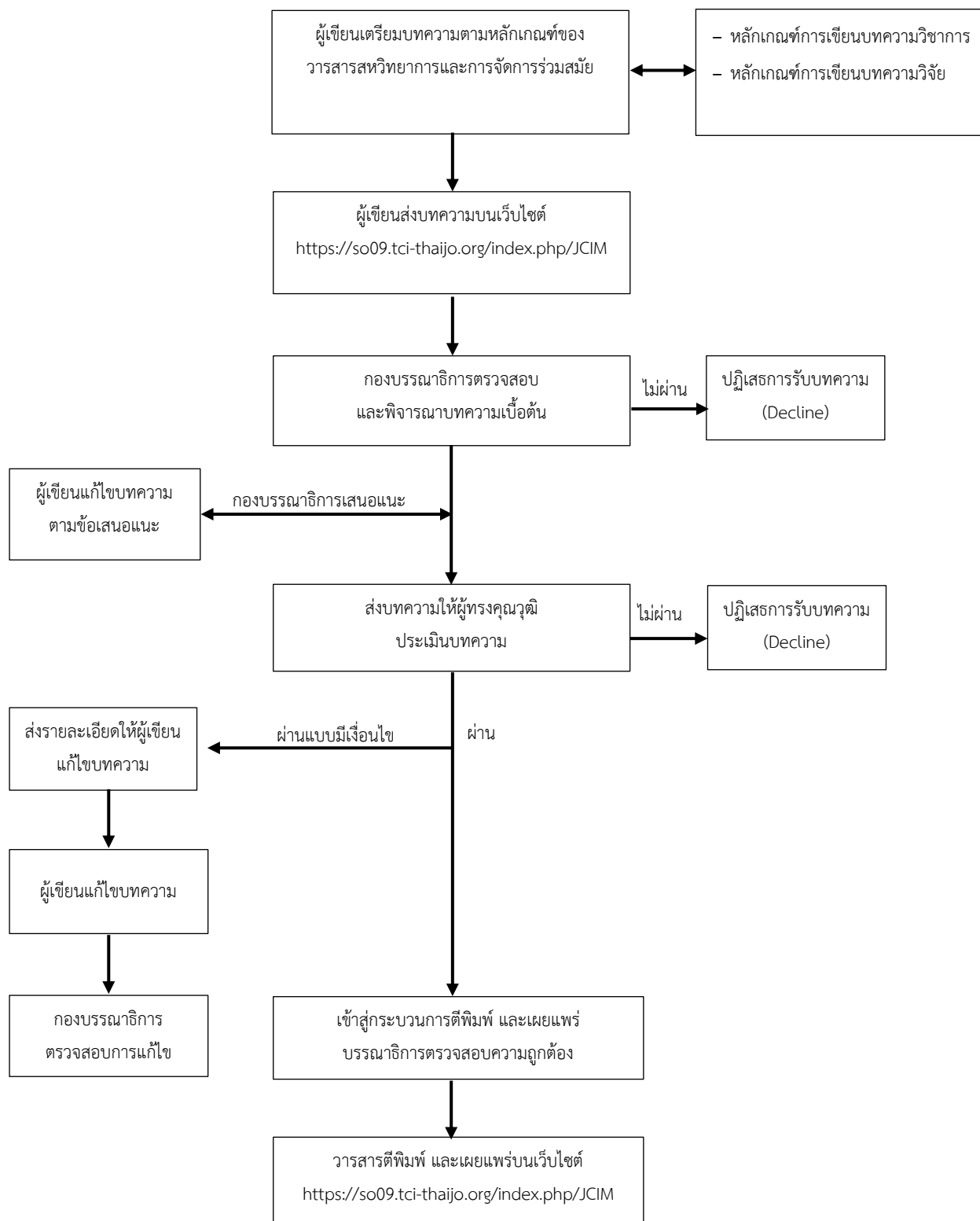
กองบรรณาธิการวารสารสหวิทยาการและการจัดการร่วมสมัย

ชมรมนวัตกรรมการบริหารการศึกษา ห้อง 602 ชั้น 6 อาคารอนุรักษ์พลังงานและปฏิบัติการนวัตกรรม

เลขที่ 96 หมู่ 3 ถนนพุทธมณฑลสาย 5 ตำบลศาลายา อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม 73170

โทรศัพท์: 094-9615665, 082-6250706

ขั้นตอนการส่งบทความตีพิมพ์ วารสารสหวิทยาการและการจัดการร่วมสมัย



จริยธรรมการตีพิมพ์วารสารวารสารสหวิทยาการและการจัดการร่วมสมัย

บทบาท หน้าที่ จริยธรรมของผู้เขียนบทความ

1. ผู้เขียนบทความจะต้องรับรองว่า บทความที่ส่งมาขอรับการตีพิมพ์ในวารสารสหวิทยาการและการจัดการร่วมสมัย จะต้องไม่เคยตีพิมพ์หรืออยู่ระหว่างการพิจารณาจากวารสารอื่น หรือสิ่งพิมพ์อื่นๆ
2. ผู้เขียนบทความจะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การเสนอบทความวิชาการ หรือบทความวิจัยตามรูปแบบที่วารสารเพื่อตีพิมพ์ใน วารสารวารสารสหวิทยาการและการจัดการร่วมสมัยอย่างเคร่งครัด
3. ผู้เขียนต้องไม่ละเมิดหรือคัดลอกผลงานของผู้อื่น (Plagiarism) มาเป็นของตนเอง ซึ่งวารสารได้กำหนดความซ้ำของผลงาน ไว้ในระดับไม่เกิน 20%
4. ผู้เขียนซึ่งมีชื่อปรากฏอยู่ในบทความจะต้องเป็นผู้มีส่วนในการจัดทำบทความหรือมีส่วนในการดำเนินการวิจัยจริง และขอสงวนสำหรับบุคคลที่ไม่ได้มีส่วนร่วมในการจัดทำบทความจะไม่อนุญาตให้ใส่ชื่อลงไปเด็ดขาด หากมีการตรวจสอบทางวารสาร จะถอนบทความนั้นออกทันที
5. ผู้เขียนจะต้องมีความรับผิดชอบในการอ้างอิงเนื้อหาใน ผลงาน ภาพ หรือตาราง หากมีการนำมาใช้ในบทความของตนเอง โดยให้ระบุ “ที่มา” เพื่อป้องกันการละเมิดลิขสิทธิ์) และจะดำเนินการถอนบทความออกจากการเผยแพร่ของวารสารทันที
6. ผู้เขียนจะต้องตรวจสอบความถูกต้องของรายการเอกสารอ้างอิง ทั้งในแง่ของรูปแบบและเนื้อหา และไม่ควรนำเอกสารที่ไม่เกี่ยวข้องกับบทความมาอ้างอิง หรือใส่ไว้ในเอกสารอ้างอิง และไม่ควรอ้างอิงเอกสารที่มากเกินไป โดยจะต้องมีการอ้างอิงตรงตาม ระบบ APA. (Version 6) ที่วารสารกำหนดไว้
7. ผู้เขียนจะต้องปรับปรุงแก้ไขบทความตามผลประเมินจากผู้ทรงคุณวุฒิ และกองบรรณาธิการ ให้แล้วเสร็จภายในเวลาที่กำหนด หากไม่ปรับปรุงตามที่กำหนดจะต้องเลื่อนการตีพิมพ์เผยแพร่ออกไป หรืออาจถูกปฏิเสธการเผยแพร่บทความ
8. บทความที่ตีพิมพ์ในวารสารถือเป็นผลงานของผู้เขียน ผู้เขียนและผู้มีชื่อร่วมต้องรับผิดชอบต่อบทความนั้น
9. ในกรณีที่ผู้เขียนทำผิดจริยธรรมจะถูกตัดสิทธิ์การตีพิมพ์เป็นระยะเวลา 3 ปี โดยจะแจ้งผู้เขียนและหน่วยงานสังกัดของผู้เขียน
10. ผู้เขียนจะต้องไม่รายงานข้อมูลที่คลาดเคลื่อนจากความเป็นจริง ไม่ว่าจะเป็นการสร้างข้อมูลเท็จ หรือการปลอมแปลง บิดเบือน รวมไปถึงการตกแต่ง หรือ เลือกแสดงข้อมูลเฉพาะที่สอดคล้องกับข้อสรุป
11. การพิจารณาอนุญาตให้ลงตีพิมพ์ขึ้นอยู่กับพิจารณาจากกองบรรณาธิการ และให้ถือเป็นที่สุด

บทบาทหน้าที่ จริยธรรมของบรรณาธิการ

1. บรรณาธิการจะต้องกำกับติดตามดูแลให้การดำเนินงานของวารสาร เป็นไปตามนโยบายและวัตถุประสงค์ให้ถูกต้องตามจริยธรรม/จรรยาบรรณ ตามประกาศของศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (TCI) เรื่องการประเมินด้านจริยธรรม และจรรยาบรรณ
2. บรรณาธิการจะต้องกำกับติดตาม และดำเนินการอย่างเหมาะสมกับเจ้าของบทความ หรือบทความที่ตรวจพบว่ามีผลกระทบด้านจริยธรรม/จรรยาบรรณ เช่น การละเมิดหรือคัดลอกผลงานของผู้อื่น ซึ่งวารสารได้กำหนดความซ้ำซ้อนของบทความไม่เกิน 20 %
3. บรรณาธิการต้องกำกับติดตามดูแล การตีพิมพ์เผยแพร่บทความที่มี ผลประโยชน์ทับซ้อน เช่น การตีพิมพ์เผยแพร่บทความของบรรณาธิการ หรือกองบรรณาธิการ อย่างมีนัยสำคัญ หรือ ไม่มีการตรวจสอบคุณภาพบทความก่อนการตีพิมพ์โดยผู้ทรงคุณวุฒิที่ไม่มีส่วนได้ส่วนเสียกับบทความ เป็นต้น
4. บรรณาธิการมีหน้าที่ควบคุมดูแลและพิจารณาคุณภาพของบทความ เพื่อตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสาร และต้องคัดเลือกบทความมาตีพิมพ์หลังจากผ่านกระบวนการประเมินบทความแล้วโดยพิจารณาจากความชัดเจน และความสอดคล้องของเนื้อหา กับนโยบายของวารสาร และจะต้องมีข้อความรู้ที่สะท้อนมุมมอง แนวคิดเชิงทฤษฎีที่ได้จากประสบการณ์ การสังเคราะห์เอกสาร หรืองานวิจัย มุ่งเน้นการนำเสนอแนวคิดทฤษฎีใหม่รวมถึงแบบจำลองเชิงแนวคิด (Conceptual Model) ที่ช่วยเสริมสร้างความเข้าใจอันจะนำไปสู่การวิจัยในหัวข้อวิชาการที่สำคัญ
5. บรรณาธิการต้องไม่เปิดเผยข้อมูลของเจ้าของบทความ และผู้ประเมินบทความแก่บุคคลอื่น ๆ ที่ไม่เกี่ยวข้องในช่วงเวลาของการประเมินบทความ ซึ่งวารสารได้กำหนดในลักษณะปกปิดรายชื่อทั้งสองด้าน (Double blind peer-reviewed)
6. บรรณาธิการต้องไม่ตีพิมพ์บทความที่เคยตีพิมพ์จากวารสารอื่นมาแล้ว โดยต้องมีการตรวจสอบการคัดลอกผลงานผู้อื่น (Plagiarism) อย่างจริงจัง และหากตรวจพบ การคัดลอกผลงานของผู้อื่น เกินตามที่กำหนดไว้ จะต้องหยุดกระบวนการประเมิน และติดต่อผู้เขียนบทความหลักทันที เพื่อขอคำชี้แจง เพื่อประกอบการ “ตอบรับ” หรือ “ปฏิเสธ” การตีพิมพ์บทความนั้น ๆ
7. บรรณาธิการจะต้องไม่มีผลประโยชน์ทับซ้อนกับเจ้าของบทความ และผู้ประเมินบทความ โดยเด็ดขาด เพื่อรักษาไว้ซึ่งธรรมาภิบาลในการดำเนินงานอย่างเคร่งครัด
8. บรรณาธิการต้องไม่นำข้อมูลบางส่วน หรือทุกส่วนของบทความไปเป็นผลงานของตนเอง
9. บรรณาธิการมีหน้าที่พิจารณาตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานวิจัยที่มีระเบียบวิธีวิจัยที่ถูกต้องและให้ผลที่น่าเชื่อถือ โดยนำผลของการวิจัยมาเป็นตัวชี้ว่า สมควรตีพิมพ์เผยแพร่หรือไม่
10. หากบรรณาธิการตรวจพบว่า บทความมีการลอกเลียนบทความอื่นโดยมิชอบ หรือมีการปลอมแปลงข้อมูล ซึ่งสมควรถูกถอดถอน แต่เจ้าของบทความปฏิเสธที่จะถอนบทความ บรรณาธิการสามารถดำเนินการถอนบทความได้โดยไม่ต้องได้รับความยินยอมจากเจ้าของบทความซึ่งถือเป็นสิทธิและความรับผิดชอบต่อบทความของบรรณาธิการ

11. บรรณาธิการต้องกำกับติดตามดูแล ทั้งด้วยตนเองและคณะทำงานในเรื่องจำนวนและคุณภาพการอ้างอิงของวารสารที่ผิดไปจากสภาพความเป็นจริง เช่น มีการกำกับและร้องขอให้มีการอ้างอิงบทความในวารสารอื่นทั้งในลักษณะลับหรือเปิดเผย และมีการใช้อ้างอิงที่ไม่ถูกต้องและสอดคล้องกับเนื้อหา
12. บรรณาธิการต้องกำกับติดตามดูแล การเก็บค่า Page charge หรือ processing fee คือ ต้องมีการดำเนินการอย่างโปร่งใส เช่น กำหนดให้มีการประกาศกระบวนการเรียกเก็บอย่างชัดเจนหรือ ระบุราคาหรือเงื่อนไขของการเรียกเก็บค่า Page charge ตามที่ระบุได้ประกาศไว้อย่างเคร่งครัด

มาตรฐานทางจริยธรรมของผู้ประเมินบทความ

1. ผู้ประเมินบทความควรมีจรรยาบรรณคือ ต้องรับประเมินบทความที่ตนเองนั้นมีความถนัดหรือมีความรู้หรือมีความเชี่ยวชาญกับเรื่อง หรือบทความที่ได้รับการประเมินนั้น ๆ ผู้ประเมินบทความควรประเมินบทความในสาขาวิชาที่ตนมีความเชี่ยวชาญ โดยพิจารณาความสำคัญของเนื้อหาในบทความที่มีต่อสาขานั้น ๆ คุณภาพของการวิเคราะห์ และความเข้มข้นของผลงานหรือระบุผลงานวิจัยที่สำคัญ ๆ และสอดคล้องกับบทความที่กำลังประเมิน และในการประเมินบทความด้วยผู้ประเมินไม่ควรใช้ความคิดเห็นส่วนตัวที่ไม่มีข้อมูลรองรับมาเป็นเกณฑ์ในการตัดสินบทความ และควรปฏิเสธในบทความที่ตนเองนั้นไม่ถนัด
2. ผู้ประเมินบทความควรมีจรรยาบรรณในความคิดเห็นทางวิชาการของตนเอง ลงในแบบฟอร์มการประเมินหรือเนื้อหาในบทความ ด้วยความยุติธรรม ไม่อคติ ตรงไปตรงมา ไม่ลำเอียงรวมทั้งตรงต่อเวลาตามที่วารสารกำหนดในการประเมิน
3. ผู้ประเมินบทความควรมีจรรยาบรรณในการรักษาความลับและไม่เปิดเผยข้อมูลของบทความที่ส่งมาเพื่อพิจารณาให้แก่บุคคลที่ไม่เกี่ยวข้องในช่วงระยะเวลาของการประเมินบทความรวมถึงหลังจากที่พิจารณาประเมินบทความเสร็จแล้ว
4. หลังจากได้รับบทความจากบรรณาธิการวารสาร และผู้ประเมินบทความ ตระหนักว่าตนเองอาจมีผลประโยชน์ทับซ้อนกับผู้พิมพ์ที่ทำให้ไม่สามารถให้ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอย่างอิสระได้ ผู้ประเมินบทความควรแจ้งให้บรรณาธิการวารสารทราบและปฏิเสธการประเมินบทความนั้น ๆ
5. ผู้ประเมินบทความ ควรคำนึงถึงการพิจารณาในหัวข้อ ชื่อเรื่อง หากเป็นบทความวิชาการสามารถพิจารณาให้แก้ไขชื่อเรื่องได้ แต่หากเป็นบทความวิจัย ควรพิจารณาเฉพาะความผิดพลาดด้านตัวสะกดและไม่ควรมีการพิจารณาให้เปลี่ยนชื่อเรื่องบทความวิจัย
6. ผู้ประเมินบทความต้องไม่นำข้อมูลบางส่วน หรือทุกส่วนของบทความไปเป็นผลงานของตนเองและคนอื่น ๆ
7. เมื่อผู้ประเมินบทความพบว่า มีส่วนใดของบทความ ที่มีความเหมือนกัน หรือซ้ำซ้อนกับผลงานชิ้นอื่น ๆ ผู้ประเมินบทความต้องแจ้งให้บรรณาธิการทราบ พร้อมแสดงหลักฐานให้เห็นเป็นประจักษ์

หลักเกณฑ์การเขียนบทความวารสารสหวิทยาการและการจัดการร่วมสมัย

วารสารสหวิทยาการและการจัดการร่วมสมัย มีนโยบายจัดพิมพ์ปีละ 3 ฉบับ (ฉบับที่ 1 มกราคม-เมษายน, ฉบับที่ 2 พฤษภาคม-สิงหาคม และ ฉบับที่ 3 กันยายน-ธันวาคม) โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อส่งเสริมเผยแพร่ผลงานวิจัยและผลงานวิชาการด้านสังคมศาสตร์

ข้อกำหนดในการส่งบทความ จัดทำขึ้นโดยใช้ภาษาไทย หรือภาษาอังกฤษเท่านั้น บทความที่นำมอลงในวารสารต้องไม่เคยตีพิมพ์หรืออยู่ระหว่างตีพิมพ์ในหนังสือหรือวารสารใดมาก่อน กระบวนการคัดเลือกบทความโดยใช้วิธีการประเมินแบบ Double-Blind Review บทความจะถูกส่งไปยังนักวิชาการผู้เชี่ยวชาญตรงกับสาขาวิชานั้นๆ จำนวน 3 คน เพื่อเป็นผู้ประเมินบทความ

แนวทางการเขียนบทความวิชาการ ประกอบด้วย

- มีประเด็นหรือความแนวคิดที่ชัดเจน มีเนื้อหาทางวิชาการที่ถูกต้อง สมบูรณ์ และทันสมัย
- วิเคราะห์ประเด็นตามหลักวิชาการ มีการสังเคราะห์ความรู้จากแหล่งต่าง ๆ และเสนอความรู้หรือวิธีการที่เป็นประโยชน์
- สอดแทรกความรู้ใหม่ที่เป็นประโยชน์ หรือแสดงทัศนะทางวิชาการของผู้เขียนอย่างชัดเจนและเที่ยงตรง
- มีการค้นคว้าอ้างอิงจากแหล่งอ้างอิงที่เชื่อถือได้ ทันสมัย และครอบคลุม
- มีการนำเสนอข้อมูลที่เข้าใจง่ายและเป็นระบบ ใช้ภาษาทางวิชาการอย่างเหมาะสม

การส่งต้นฉบับ

1) **การตั้งค่านำกระดาษ** ต้นฉบับบทความต้องมีความยาว 10 - 15 หน้ากระดาษ A4 (รวมเอกสารอ้างอิง) พิมพ์บนกระดาษหน้าเดียว ภาษาไทยใช้ตัวอักษรแบบ TH Sarabun PSK ตั้งค่านำกระดาษโดยเว้นขอบบน ขอบซ้าย 1 นิ้ว และขอบขวา ขอบล่าง 1 นิ้ว (2.54 เซนติเมตร) กำหนดระยะห่างระหว่างบรรทัดเท่ากับ 1 และเว้นบรรทัดระหว่างแต่ละย่อหน้า การนำเสนอรูปภาพและตาราง ต้องนำเสนอรูปภาพ และตารางที่มีความคมชัดพร้อมระบุหมายเลขกำกับรูปภาพไว้ด้านล่าง พิมพ์เป็นตัวหนา เช่น ตาราง 1 หรือ Table 1 และ รูป 1 หรือ Figure 1 รูปภาพที่นำเสนอต้องมีรายละเอียดของข้อมูลครบถ้วนและเข้าใจได้โดยไม่ต้องกลับไปอ่านที่เนื้อความอีก ระบุลำดับของรูปภาพทุกรูปให้สอดคล้องกับเนื้อหาที่อยู่ในต้นฉบับ โดยคำอธิบายต้องกระชับและสอดคล้องกับรูปภาพที่นำเสนอ

- 2) **ชื่อเรื่อง** ต้องมีภาษาไทยและภาษาอังกฤษ พิมพ์ไว้หน้าแรกตรงกลาง
- 3) **ชื่อผู้เขียน** ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ อยู่ใต้ชื่อเรื่องด้านขวา
- 4) **ระบุชื่อต้นสังกัด** หรือชื่อหน่วยงาน และอีเมลอยู่ใต้คำสำคัญ
- 5) **มีบทคัดย่อ** ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ไม่เกิน 300 คำต่อบทคัดย่อ
- 6) **กำหนดคำสำคัญ (Keywords)** ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ (3 - 5 คำ)

8) การเรียงหัวข้อ หัวข้อใหญ่สุด ให้พิมพ์ชิดขอบด้านซ้าย หัวข้อย่อยเว้นห่างจาก หัวข้อใหญ่ 3-5 ตัวอักษร พิมพ์ตัวที่ 6 และหัวข้อย่อยขนาดเดียวกัน ต้องพิมพ์ให้ตรงกัน เมื่อขึ้นหัวข้อใหญ่ ควรเว้นระยะพิมพ์ เพิ่มอีก 0.5 ช่วงบรรทัด

9) การใช้ตัวเลขคำย่อ และวงเล็บ ควรใช้ตัวเลขอารบิกทั้งหมด ใช้คำย่อที่เป็นสากลเท่านั้น (ระบุคำเต็มไว้ในครั้งแรก) การวงเล็บภาษาอังกฤษ ควรใช้ดังนี้ (Student centred learning)

การอ้างอิงเอกสารในบทความ

เอกสารที่นำมาอ้างอิงควรได้มาจากแหล่งที่มีการตีพิมพ์ชัดเจน อาจเป็นวารสาร หนังสือหรือข้อมูลทางอินเทอร์เน็ตก็ได้ ทั้งนี้ผู้เขียนบทความต้องเป็นผู้รับผิดชอบต่อความถูกต้องของเอกสารอ้างอิงทั้งหมด ก่อนส่งต้นฉบับผู้เขียนบทความควรตรวจสอบถึงความถูกต้องของการอ้างอิงเอกสาร เพื่อป้องกันความล่าช้าในการตีพิมพ์บทความ เนื่องจากบทความที่การอ้างอิงไม่ถูกต้องจะไม่ได้รับการส่งต่อเพื่อพิจารณาโดยผู้ทรงคุณวุฒิ จนกว่าการอ้างอิงเอกสารจะได้รับการแก้ไขให้ถูกต้อง สำหรับการอ้างอิงเอกสารในบทความนั้น ใช้ระบบ APA 6th (ระบบ นาม-ปี) และเลขหน้าของเอกสารที่นำมาอ้างอิง กำกับท้ายเนื้อความที่ได้อ้างอิงเอกสารที่อ้างอิงในบทความจะต้องปรากฏในเอกสารอ้างอิงท้ายบทความทุกรายการ และเจ้าของบทความต้องรับผิดชอบถึงความถูกต้องของเอกสารที่นำมาอ้างอิงทั้งหมด โดยรูปแบบของการอ้างอิงเอกสาร มีดังนี้

อ้างอิงจากเอกสารภาษาไทย

- 1) ผู้แต่งหนึ่งรายให้อ้างชื่อผู้แต่ง เครื่องหมายจุลภาค (,) ตามด้วยปีที่พิมพ์ เช่น (สุพัตรา ยอดสุรางค์, 2561)
- 2) ผู้แต่ง 1 -3 รายให้อ้างชื่อของผู้แต่งสองราย เครื่องหมายจุลภาค (,) ตามด้วยปีที่พิมพ์ เช่น (ชัยฤทธิ์ ทองรอด และวารภรณ์ สารอินมุล, 2559) หากมีเอกสารที่นำมาอ้างอิงมากกว่า 1 รายการให้ใช้เครื่องหมายอัฒภาค (;) คั่นระหว่างรายการอ้างอิง เช่น (อุษา งามมีศรี, 2562; วิศิษฐ์ ฤทธิ์บุญชัย, 2563)
- 3) ถ้ามีผู้แต่งมากกว่า 3 รายให้อ้างชื่อของผู้แต่งรายแรก เว้นวรรคหนึ่งครั้ง เพิ่มคำว่า และคณะ เช่น (อำนวย บุญรัตน์ไมตรี และคณะ, 2563)
- 4) ให้เรียงลำดับการอ้างอิงตามลำดับพยัญชนะตัวแรกของชื่อผู้แต่ง เช่นเดียวกับลำดับการอ้างอิงในส่วนเอกสารอ้างอิง

อ้างอิงจากเอกสารภาษาอังกฤษ

- 1) ถ้ามีผู้แต่งหนึ่งรายให้อ้างนามสกุลของผู้แต่ง เครื่องหมายจุลภาค ปีที่พิมพ์ เช่น (Porter, 1980)
- 2) ถ้ามีผู้แต่งสองรายให้อ้างนามสกุลของผู้แต่งสองราย เครื่องหมายจุลภาค ปีที่พิมพ์ เช่น (Storey & Easingwood, 1999) และให้ใช้เครื่องหมายอัฒภาค (;) คั่นกลางระหว่างเอกสารที่นำมาอ้างอิง มากกว่า 1 เอกสาร เช่น (Drucker, 1954; Dooley & O'Sullivan, 2003)
- 3) ถ้ามีผู้แต่งมากกว่า 2 รายให้อ้างนามสกุลของผู้แต่งรายแรก ตามด้วย et al., ปีที่พิมพ์ (Woodman et al., 1993)
- 4) ให้เรียงลำดับการอ้างอิงชื่อผู้แต่ง

เอกสารอ้างอิง

(1) หนังสือ

รูปแบบ : ผู้แต่ง./ (ปีที่พิมพ์)./ชื่อหนังสือ. / (ครั้งที่พิมพ์). /สถานที่พิมพ์:/สำนักพิมพ์หรือโรงพิมพ์

ตัวอย่าง : สมชาย ภาณุวิวัฒน์. (2549). การบริหารเชิงกลยุทธ์ STRATEGIC MANAGEMENT (พิมพ์ครั้งที่ 21). กรุงเทพฯ: อัมรินทร์.

(2) บทความจากวารสาร

รูปแบบ : ผู้แต่ง./ (ปีที่พิมพ์)./ชื่อบทความ./ชื่อวารสาร,/ปีที่/(ฉบับที่), /เลขหน้าแรกที่ตีพิมพ์-เลขหน้าสุดท้ายที่ตีพิมพ์.

ตัวอย่าง : ภคมน โภคะธีรกุล. (2562). แนวทางการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของผลิตภัณฑ์อาหารแปรรูป. *สารวิชาการการจัดการภาครัฐและเอกชน*, 1(2), 116-125.

Pensirivarusup, J. (2022). Causal factors influencing attitudes on consumption behavior through perceived quality of functional drink products for beauty. *Ph.D. in Social Sciences Journal*, 12(2), 366-378.

(3) วิทยานิพนธ์ รายงานการวิจัย

รูปแบบ : ชื่อผู้เขียน./ (ปีพิมพ์)./ชื่อวิทยานิพนธ์/(ระดับคุณวุฒิ/วิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์/หรือการค้นคว้าแบบอิสระ). ชื่อมหาวิทยาลัย.

ตัวอย่าง: สุภาพร เพชรรัตน์. (2565). การพัฒนากลยุทธ์ตลาดสำหรับวิสาหกิจชุมชนในกลุ่มประเภทอาหารแปรรูปจากสับปะรดในเขตภาคกลางตอนล่าง 2 (คุณวุฒิ/วิทยานิพนธ์). มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.

Meesangpant, M. (2022). Development of quality management in the cosmeceutical industry (Doctoral Dissertation). Rajamangala University of Technology Rattanakosin.

(4) สื่อออนไลน์

รูปแบบ: ผู้แต่ง./ (วันที่ เดือน ปีที่เผยแพร่)./ชื่อบทความ./สืบค้นเมื่อ วันที่ เดือน ปี,/จาก แหล่งที่อยู่ไฟล์ (URL)

ตัวอย่าง : ธีรพงศ์ ประดิษฐ์กุล. (2563). กลยุทธ์ทางการตลาดสมัยใหม่ที่น่าสนใจ บางอย่างคุณอาจคาดไม่ถึง. สืบค้นเมื่อ 15 ตุลาคม 2565, จาก <https://www.thaiprint.org/2020/11/vol127/knowledge127-03/>

Clark, D. (1999). Instructional system design: The ADDIE model. Retrieved October 12 2022 from <http://www.nwlink.com/~donclark/hrd/sat.html>

การส่งบทความ

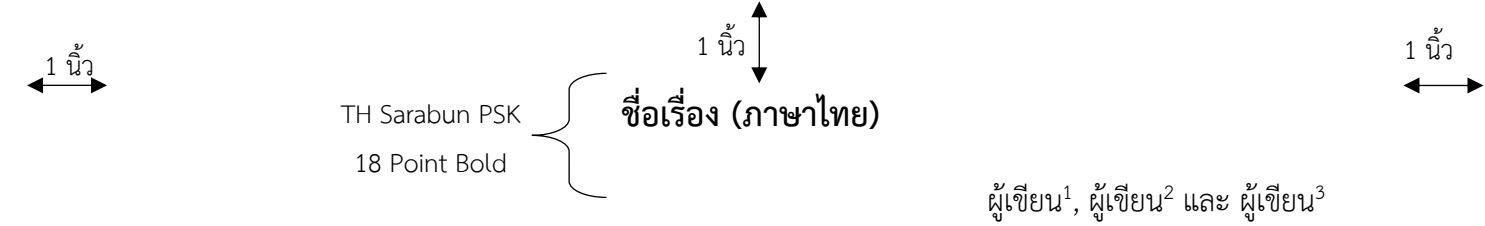
ให้ส่งต้นฉบับบทความออนไลน์ (ไฟล์ Word) ไปที่ <https://so09.tci-thaijo.org/index.php/JCIM/index>

หลักเกณฑ์การเขียนบทความวิชาการ

หลักเกณฑ์การเขียนบทความวิชาการ บทความปริทรรศน์ ปกิณกะ ให้เรียงลำดับสาระ ดังนี้

- 1) บทคัดย่อ
- 2) บทนำ
- 3) เนื้อเรื่อง แสดงสาระสำคัญที่ต้องการนำเสนอตามลำดับ
- 4) องค์ความรู้จากการศึกษา ระบุง่องค์ความรู้อันเป็นผลมาจากการนำเสนอ การสังเคราะห์ออกมาในลักษณะแผนภาพ แผนภูมิ หรือผังมโนทัศน์ พร้อมคำอธิบายรูปแบบ/โครงสร้างอย่างกระชับเข้าใจง่าย
- 5) บทสรุป
- 6) เอกสารอ้างอิง

ตัวอย่างการเขียนบทความวิชาการเพื่อตีพิมพ์ในวารสารสหวิทยาการและการจัดการร่วมสมัย



บทคัดย่อ → 16 Point Bold

16 Point

.....

.....

.....

.....

16 Point Bold คำสำคัญ : 1.....; 2.....; 3..... 16 Point

ประเภทบทความ: บทความวิชาการ

การอ้างอิง:

.....

สังกัด¹
ที่อยู่:
อีเมล:
สังกัด²
สังกัด³

12 Point

Title (English)

Author¹, Author² and Author³

Abstract → 16 Point Bold

16 Point {
.....
.....
.....

16 Point Bold **Keywords :** 1.....; 2.....; 3..... } 16 Point

Type of Article: Academic Article

สังกัด¹
ที่อยู่:
อีเมล:
สังกัด²
สังกัด³ } 12 Point

บทนำ

16 Point {

กล่าวถึงความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา โดยกว้างๆ (อ้างกฎหมาย นโยบาย หรือทฤษฎีมารองรับ).....

.....

ปัญหาเชิงพื้นที่หรือเชิงปัญหาเชิงสถานการณ์ (Main Idea).....

.....

สรุปหลักการและเหตุผล (Main Idea).....

.....

บทความนี้จะนำเสนอในประเด็นดังต่อไปนี้ (ปรับตามบริบท).....

.....

เนื้อหา 1

16 Point {

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

เนื้อหา 2

18 Point Bold

16 Point {

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ฯลฯ

องค์ความรู้จากการศึกษา

16 Point

ระบุงค์ความรู้อันเป็นผลมาจากการนำเสนอ การสังเคราะห์ออกมาในลักษณะ แผนภาพ แผนภูมิ หรือผังมโนทัศน์ พร้อมคำอธิบายรูปแบบ/โครงสร้างอย่างกระชับ เข้าใจง่าย.....

สรุป

18 Point Bold

16 Point

สรุปในภาพรวมของบทความ

เอกสารอ้างอิง

18 Point Bold

ตัวอย่าง

บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. (2551). *ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์*. (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ: จามจุรีโปรดักท์.

พยอม วงศ์สารศรี. (2530). *การบริหารงานบุคคล*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์พระนครพาณิชย์.

พลศักดิ์ จิรไกรศิริ. (2556). *ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์: เทคนิคแผนที่นำทางการวิจัย*. (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ฉัตรชัย นาล่าพลอย. (2562). การบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ในสังคมปัจจุบัน. *วารสารนวัตกรรมการศึกษาและการวิจัย*, 3(3), 171-178

สุนันทา รักดีไทย. (2561). *องค์ประกอบ ตัวชี้วัด และปัจจัยเชิงสาเหตุของความเป้นพลเมืองของนักเรียนอาชีวศึกษา ในโรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น*(ดุษฎีนิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.

อาภรณ์ รัตนมณี. (9 มิถุนายน 2559). *ทำไมระบบการศึกษาไทยจึงพัฒนาช้า*. สืบค้นเมื่อ 4 กันยายน 2561, จาก <https://www.mcu.ac.th/article/detail/448>

Cronbach, L. J. (1974). *Essentials of Psychological Testing*. (3rd ed.). New York: Harper and Row.

Kittichayathorn, P. (2012). *Styles and Steps of Community Management Movement for Drug Problem Prevention Learning Center: A Case of Thorraneekum, KhokFaet, Nong Chok, Bangkok*(Doctoral Dissertation). National Institute of Development Administration.

Nanposri, N. (2020). Factors Affecting Employee Savings Decision in Central Bangna Department Store, Bangkok. *Journal of Educational Innovation and Research*, 3(2), 131-140.

Schermerhorn, J., Hunt, J., and Osborn, R. (2000). *Organizational Behavior*. (7th ed.). New York: John Wiley & Sons.

หลักเกณฑ์การเขียนบทความวิจัย

การเขียนบทความวิจัย ให้เรียงลำดับสาระ ดังนี้

- 1) บทคัดย่อ
- 2) บทนำ
- 3) วัตถุประสงค์การวิจัย
- 4) สมมติฐานการวิจัย (ถ้ามี)
- 5) การทบทวนวรรณกรรม เขียนควรอธิบายถึงผลการสืบค้นเอกสาร บทความ การวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อแสดงให้เห็นถึง “ช่องว่างของความรู้” (knowledge gap) ที่ยังไม่ถูกพิจารณา
- 6) กรอบแนวคิดการวิจัย
- 5) ระเบียบวิธีวิจัย ระบุแบบแผนการวิจัย การได้มาซึ่งกลุ่มตัวอย่างและการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล
- 6) ผลการวิจัย/ผลการทดลอง เสนอผลที่พบตามวัตถุประสงค์การวิจัยตามลำดับอย่างชัดเจน ควรเสนอในรูปแบบตารางหรือแผนภูมิ
- 7) อภิปรายผล/วิจารณ์ เสนอเป็นความเรียง ชี้ให้เห็นถึงความเชื่อมโยงของผลการวิจัยกับกรอบแนวคิด และงานวิจัยที่ผ่านมา ไม่ควรอภิปรายเป็นข้อ ๆ แต่ชี้ให้เห็นถึงความเชื่อมโยงของตัวแปรที่ศึกษาทั้งหมด
- 8) องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัย ระบุองค์ความรู้ที่ได้อันเป็นผลมาจากการวิจัย ผ่านการสังเคราะห์ ออกมาในรูปแบบของ แผนภูมิ แผนภาพ หรือ ผังมโนทัศน์ พร้อมทั้งการอธิบายที่รัดกุมเข้าใจได้ง่าย
- 9) สรุป ระบุข้อสรุปที่สำคัญ
- 10) ข้อเสนอแนะ
 - (1) ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์
 - (2) ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป
- 11) เอกสารอ้างอิง ต้องเป็นรายการที่มีการอ้างอิงไว้ ทั้งในเนื้อเรื่องและเอกสารอ้างอิงท้ายบทความ

ตัวอย่างการเขียนบทความวิจัย เพื่อตีพิมพ์ในวารสารสหวิทยาการและการจัดการร่วมสมัย

1 นิ้ว

TH Sarabun PSK
18 Point Bold

ชื่อเรื่อง (ภาษาไทย)

1 นิ้ว

1 นิ้ว

ผู้เขียน¹, ผู้เขียน² และ ผู้เขียน³

บทคัดย่อ → 16 Point Bold

16 Point

16 Point Bold คำสำคัญ : 1.....; 2.....; 3..... 16 Point

ประเภทบทความ: บทความวิจัย

การอ้างอิง:

สังกัด¹
ที่อยู่:
อีเมล:
สังกัด²
สังกัด³

12 Point

Title (English)

ผู้เขียน¹, ผู้เขียน² และ ผู้เขียน³

Abstract → 16 Point Bold

16 Point {
.....
.....
.....

16 Point Bold **Keywords:** 1.....; 2.....; 3..... } 16 Point

Type of Article: Research Article

Cite this article as:

Affiliation¹

Address:

E-mail:

Affiliation²

Affiliation³

E-mail:

บทนำ } 18 Point Bold

ย่อหน้าแรก เขียนอธิบายประเด็นวิจัย ปรัชญาการค้นคว้า ความน่าสนใจ ความสำคัญ โดยนำข้อมูลงานวิจัยที่ตีพิมพ์เพื่อที่จะบ่งชี้สถานการณ์ปัจจุบันขององค์ความรู้ (knowledge) หรือการทำงานของนักปฏิบัติ (practice) งานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่ผ่านมาพอสังเขปเพื่อชี้ให้เห็นว่าที่ผ่านมาได้มีการค้นพบอะไรบ้างและค้นพบโดยใครบ้างเพื่อเป็นข้อมูลประกอบการนำเสนอให้เห็นว่ายังมีช่องว่าง (gap) ของงานวิจัย

(อ้างข้อมูลตัวเลขจากหน่วยงานราชการ/บทความวิจัยที่ตีพิมพ์ 1-2 ปี/เจ้าของทฤษฎี)

ย่อหน้าที่สอง พื้นที่วิจัย ปัญหา ความต้องการ หรือลักษณะกลุ่มที่เป็นเป้าหมายของการวิจัยเป็นอย่างไร นักวิจัยได้มีประสบการณ์หรือมีส่วนร่วมในพื้นที่นั้นอย่างไรบ้าง มีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่

16 Point { กลุ่มเป้าหมายอย่างไร

ย่อหน้าที่สาม เขียนแนะนำวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของงานวิจัยซึ่งจะเป็นเหมือนเข็มทิศบอกแนวทางการทำวิจัย [how?, where?, when?] นักวิจัยชี้ให้เห็นระเบียบวิธีวิจัยที่จะใช้เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์การวิจัยที่วางไว้พอสังเขป

บทความวิจัยนี้นำเสนอ (โครงสร้าง และเนื้อหาของบทความที่จะนำเสนอ โดยปกติจะเขียนตามวัตถุประสงค์ หรือประเด็นตามหัวข้อบทความ และประโยชน์ที่จะเกิดแก่วงการหรือสังคม)

วัตถุประสงค์การวิจัย } 18 Point Bold

16 Point {

1. เพื่อศึกษา.....
2. เพื่อศึกษา
3. เพื่อศึกษา

สมมติฐานการวิจัย (ถ้ามี) } 18 Point Bold

การทบทวนวรรณกรรม } 18 Point Bold

16 Point {

เขียนควรอธิบายถึงผลการสืบค้นเอกสาร บทความ การวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อแสดงให้เห็นถึง “ช่องว่างของความรู้” (knowledge gap) ที่ยังไม่ถูกพิจารณา ซึ่งการวิจัยครั้งนี้สามารถเติมเต็มช่องว่างของความรู้นี้ได้ การทบทวนวรรณกรรมต้องมีการอ้างอิงอย่างครบถ้วน รวมทั้งควรมีการวิเคราะห์และจัดระบบความสัมพันธ์ของวรรณกรรมเหล่านั้นด้วย

1.
2.

สรุปผลการทบทวนวรรณกรรม เพื่อแสดงให้เห็นว่าผู้เขียนนำเอาทฤษฎี /แนวคิดที่ทบทวนมาใช้ในการวิจัยอย่างไร ในประเด็นไหน

กรอบแนวคิดการวิจัย

18 Point Bold

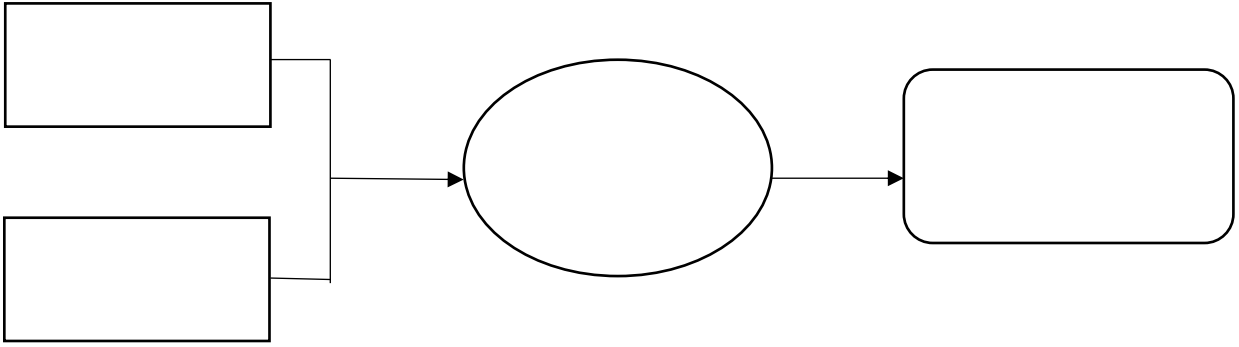
งานวิจัยนี้ เป็นการวิจัยเชิง ผู้วิจัยกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัยตามแนวคิด/ทฤษฎีของ ...
ประกอบด้วย โดยมีรายละเอียดดังนี้

เขียนตัวแปรอิสระ

กระบวนการ/เครื่องมือ/พื้นที่/กลุ่มเป้าหมาย

ตัวแปรตาม

16 Point



ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

18 Point Bold

16 Point

.....

.....

.....

.....

ผลการวิจัย

18 Point Bold

16 Point

วัตถุประสงค์ที่ 1. ผลการวิจัยพบว่า.....

วัตถุประสงค์ที่ 2. ผลการวิจัยพบว่า.....

วัตถุประสงค์ที่ 3. ผลการวิจัยพบว่า.....

อภิปรายผลการวิจัย

18 Point Bold

16 Point

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 1 พบว่า

.....ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ.....

.....(เอกสารสนับสนุน).....

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 2 พบว่า

.....ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ.....

.....(เอกสารสนับสนุน).....

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 3 พบว่า

.....ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ.....

.....(เอกสารสนับสนุน).....

องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัย

18 Point Bold

16 Point

ระบอบองค์ความรู้อันเป็นผลมาจากการนำเสนอ การสังเคราะห์ออกมาในลักษณะ แผนภาพ แผนภูมิ หรือผังมโนทัศน์ พร้อมคำอธิบายรูปแบบ/โครงสร้างอย่างกระชับ เข้าใจง่าย.....

สรุป

18 Point Bold

16 Point

สรุปในภาพรวมของบทความ

ข้อเสนอแนะ } 18 Point Bold

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 1 พบว่า

ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรดำเนินการ ดังนี้.....

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 2 พบว่า

ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรดำเนินการ ดังนี้.....

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 3 พบว่า

ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรดำเนินการ ดังนี้.....

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

งานวิจัยนี้ได้ข้อค้นพบ (องค์ความรู้) ที่สำคัญ คือ สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับ

..... โดยควรให้ความสำคัญกับ สำหรับประเด็นในการวิจัยครั้งต่อไปควร

ทำวิจัยในประเด็นเกี่ยวกับ

เอกสารอ้างอิง } 18 Point Bold

ตัวอย่าง

บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. (2551). *ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์*. (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ: จามจุรีโปรดักท์.

พยอม วงศ์สารศรี. (2530). *การบริหารงานบุคคล*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์พระนครพาณิชย์.

พลศักดิ์ จิรไกรศิริ. (2556). *ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์: เทคนิคแผนที่นำทางการวิจัย*. (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ฉัตรชัย นาล้ำพลอย. (2562). การบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ในสังคมปัจจุบัน. *วารสารนวัตกรรมการศึกษาและการวิจัย*, 3(3), 171-178

สุนันทา รักดีไทย. (2561). *องค์ประกอบ ตัวชี้วัด และปัจจัยเชิงสาเหตุของความเป็นพลเมืองของนักเรียนอาชีวศึกษา ในโรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น*(ดุษฎีนิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.

อาภรณ์ รัตน์มณี. (9 มิถุนายน 2559). *ทำไมระบบการศึกษาไทยจึงพัฒนาช้า*. สืบค้นเมื่อ 4 กันยายน 2561, จาก <https://www.mcu.ac.th/article/detail/448>

Cronbach, L. J. (1974). *Essentials of Psychological Testing*. (3rd ed.). New York: Harper and Row.

Kittichayathorn, P. (2012). *Styles and Steps of Community Management Movement for Drug Problem Prevention Learning Center: A Case of Thorraneekum, KhokFaet, Nong Chok, Bangkok*(Doctoral Dissertation). National Institute of Development Administration.

- Nanposri, N. (2020). Factors Affecting Employee Savings Decision in Central Bangna Department Store, Bangkok. *Journal of Educational Innovation and Research*, 3(2), 131-140.
- Schermerhorn, J., Hunt, J., & Osborn, R. (2000). *Organizational Behavior*. (7th ed.). New York: John Wiley & Sons.
- Wathanapradith, K., & Soma, P. (2016). *Peace Village in the 26th Buddhist Century: Knowledge Learned from Ta Koy Nang Village Sisaket Province*(Research Report). Ayuthaya: Buddhist Research Institute of MCU.
- Yamane, T. (1973). *Statistic: An Introductory Analysis*. (3rd ed.). New York: Harper and Row.

ค่าธรรมเนียมการส่งบทความ

บทความที่ส่งเข้ามาตีพิมพ์ในวารสาร จะไม่มีค่าใช้จ่ายในการตีพิมพ์ การส่งบทความเข้ามาเพื่อพิจารณาการตีพิมพ์ ไม่เสียค่าใช้จ่ายใดๆ ทั้งสิ้น ผู้เขียนจะต้องตรวจสอบความสมบูรณ์ของบทความตามคำแนะนำสำหรับผู้เขียน หากไม่ปฏิบัติตามกติกา กองบรรณาธิการวารสารขอสงวนสิทธิ์ในการปฏิเสธการตีพิมพ์ดังต่อไปนี้

1. หากบทความมีความซ้ำซ้อนมากกว่า 20%
2. เจ้าของบทความไม่ปฏิบัติตามรูปแบบของวารสาร
3. บทความไม่ผ่านการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิ หรือ ไม่แก้ไขบทความตามข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิตามระยะเวลาที่กำหนด (1 เดือน หลังการแจ้งจากกองบรรณาธิการ)

การส่งบทความเข้าระบบออนไลน์ของวารสาร เพื่อได้รับการตีพิมพ์การส่งในระบบ (Online Submission) สามารถส่งเข้าระบบออนไลน์ได้เว็บไซต์ของวารสาร ได้ที่ <https://so09.tci-thaijo.org/index.php/JCIM>

แบบเสนอบทความเพื่อตีพิมพ์ในวารสารสหวิทยาการและการจัดการร่วมสมัย

เรียน บรรณาธิการวารสารสหวิทยาการและการจัดการร่วมสมัย

ข้าพเจ้า ☐ นาย ☐ นาง ☐ นางสาว ☐ อื่นๆ (โปรดระบุ).....

ชื่อ-นามสกุล

(ภาษาไทย).....

ชื่อ-นามสกุล

(ภาษาอังกฤษ).....

ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน.....

หน่วยงานที่สังกัด.....

ที่อยู่ที่สามารถติดต่อได้.....

หมายเลขโทรศัพท์.....Email.....

มีความประสงค์ขอส่งบทความ เรื่อง : ชื่อบทความ

(ภาษาไทย).....

ชื่อบทความ

(ภาษาอังกฤษ).....

ประเภทของบทความ ☐ บทความวิชาการ ☐ บทความวิจัย ☐ บทวิจารณ์หนังสือ

ข้าพเจ้าขอรับรองว่าบทความนี้ ☐ เป็นผลงานของข้าพเจ้า ☐ เป็นผลงานของข้าพเจ้าและผู้ที่เกี่ยวข้องในผลงานบทความนี้ และยังไม่เคยตีพิมพ์ในวารสารเล่มใดมาก่อน และจะไม่นำไปเพื่อพิจารณาตีพิมพ์ในวารสารอื่นๆ นับจากวันที่ข้าพเจ้าได้ส่งผลงานต้นฉบับนี้มายังวารสารสหวิทยาการและการจัดการร่วมสมัย พร้อมนี้ ข้าพเจ้าได้ส่งบทความต้นฉบับ (ไฟล์ Word) ไปที่ Email: Jiraporn.chanan@gmail.com

ลงชื่อ.....เจ้าของบทความ

(.....)

วันที่.....เดือน.....ปี.....

กรณีบทความวิจัยของนักศึกษา ต้องผ่านการพิจารณาจากประธานที่ปรึกษาว่าถูกต้องตามหลักวิชาการเป็นที่เรียบร้อยแล้ว และยินดีให้ตีพิมพ์ในวารสารสหวิทยาการและการจัดการร่วมสมัยได้

ลงชื่อ.....

(.....)

ประธานที่ปรึกษาคณะนิพนธ์/วิทยานิพนธ์

วันที่.....เดือน.....ปี.....

